Europaudvalget 2000
KOM (2000) 0574
Offentligt

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 19.10.2000
KOM(2000) 574 endelig

2000/0259(COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

A. FORMÅLENE MED FORSLAGET

B. BAGGRUND

1. Lovgivningsmæssig baggrund

1.1. EF-bestemmelser

1.2. Nationale bestemmelser

2. Den internationale videnskabelige konference og høringspapiret om kød- og benmel

3. De videnskabelige udtalelser

4. Resultater af EF-kontrolbesøg i medlemsstaterne

C. RETSGRUNDLAGET FOR OG HOVEDELEMENTERNE I FORSLAGET

1. Retsgrundlag

2. Forslagets hovedelementer

a) Udelukkelse af selvdøde dyr og alt kasseret materiale fra foderkæden

b) Forbindelsen med EF's miljølovgivning

c) Nye rammebestemmelser for sektoren for animalske biprodukter

d) Forenkling af de bestående EF-bestemmelser

e) Indførsel fra tredjelande

D. DE BERØRTE PARTERS STILLINGTAGEN

Medlemsstaterne

Erhvervslivet

E. RETSAKTENS FORM

BILAG I: Analyse af virkningerne

BILAG II: Indholdsfortegnelse for forslaget

A. FORMÅLENE MED FORSLAGET

Hovedformålet med dette forslag er at forbyde genanvendelse i foderkæden af bestemte animalske biprodukter, nemlig døde dyr og kasseret animalsk materiale. Det eneste råstof, der må anvendes til fremstilling af foder, vil i så fald være materiale af dyr, der er erklæret egnede til konsum.

Desuden tager forslaget sigte på:

– at indføre en række alternative metoder for anvendelse eller bortskaffelse af animalske biprodukter,

– at styrke bestemmelserne om kontrollen med animalske biprodukter og om, at disse skal kunne spores,

– at skabe forbindelse med EF-retsforskrifterne på miljøområdet,

– at opstille nye rammebestemmelser for sektoren for animalske biprodukter,

– at forenkle de nugældende EF-bestemmelser, så der opnås en samlet retsakt, som gælder for alle animalske biprodukter, der ikke er bestemt til konsum.

Forslaget er en af de aktioner, der er omhandlet i hvidbogen om fødevaresikkerhed (aktion 30).

B. BAGGRUND

1. LOVGIVNINGSMÆSSIG BAGGRUND

1.1. EF-bestemmelser

a) Bortskaffelse og forarbejdning af animalske biprodukter

Rådets direktiv 90/667/EØF fastlægger de dyresundhedsmæssige og sundhedsmæssige betingelser for

– bortskaffelse og forarbejdning af animalsk affald med henblik på at destruere patogener, der måtte forekomme heri,

– fremstilling af foderstoffer af animalsk oprindelse på en sådan måde, at forekomst af eventuelle patogener heri forhindres.

Animalsk affald defineres som kroppe eller dele af dyr, herunder fisk, eller produkter af animalsk oprindelse, som ikke er bestemt til direkte konsum. Animalsk affald klassificeres enten som **højrisikostoffer**, hvis det er forbundet med en alvorlig risiko for spredning af sygdomme til dyr eller mennesker (dvs. kadavere, dyr der på dødstidspunktet har udvist kliniske tegn på en sygdom, dyr der er blevet aflivet i forbindelse med planer for sygdomsbekæmpelse samt kasseret materiale fra slagterier), eller som **lavrisikostoffer**, hvis det ikke er forbundet med en alvorlig risiko (dvs. biprodukter fra slagterier, som er erklæret egnet til konsum, men som ikke er bestemt til konsum, f.eks. af kommercielle grunde).

Ifølge direktivet skal såvel højrisikostoffer som lavrisikostoffer for at kunne indgå i foder forarbejdes i en godkendt forarbejdningsvirksomhed, som er undergivet veterinærmyndighedernes tilsyn. I undtagelsestilfælde kan det også bortskaffes ved brænding eller nedgravning.

Siden den 1. april 1997 kræves det, at alt animalsk affald af pattedyr skal forarbejdes i overensstemmelse med nedenstående minimumsparametre, som anses for effektivt at kunne inaktivere agenser af scrapie og bovin spongiform encephalopati (BSE).

– Maksimal partikelstørrelse 50 mm

– temperatur > 133°C

– tid 20 minutter

– tryk (absolut) 3 bar

– i et batchsystem eller i et kontinuerligt system.

Nogle afledte produkter af animalsk affald af pattedyr er fritaget fra disse nye destruktionsnormer såsom foder til selskabsdyr, der er fremstillet af lavrisikostoffer, visse former for afsmeltet fedt, gelatine m.v. og generelt produkter, der med sikkerhed ikke vil indgå i foder- eller fødevarekæden.

Desuden skal afsmeltet fedt af drøvtyggere, der er bestemt til foderbrug,

– fra den 1. juli 2000 forarbejdes i overensstemmelse med ovennævnte parametre, men kun hvis de er fremstillet af højrisikostoffer,

– fra den 1. januar 2001 renses på en sådan måde, at maksimumsindholdet af resterende uopløselige urenheder ikke overstiger 0,15 vægtprocent.

Kød- og benmel, der ikke fremstilles i overensstemmelse med ovennævnte normer, skal destrueres ved nedgravning, forbrænding eller anvendelse som brændstof eller ved en lignende proces, der sikrer risikofri bortskaffelse.

Afsmeltet fedt af drøvtyggere, der ikke fremstilles i overensstemmelse med ovennævnte normer, skal enten være bestemt for den oliekemiske industri eller destrueres ved nedgravning, forbrænding eller anvendelse som brændstof eller ved en lignende proces, der sikrer risikofri bortskaffelse.

Kød- og benmel af animalske biprodukter af andre dyr end pattedyr (f.eks. fiskemel og fjerkræmel) og afsmeltet fedt af andre dyrearter end drøvtyggere må stadig fremstilles ved anvendelse af alternative varmebehandlingsmetoder (hvis der er tale om højrisikostoffer) som fastlagt i beslutning 92/562/EØF eller af andre forarbejdningsmetoder på betingelse af, at de endelige produkter opfylder visse mikrobiologiske normer.

Ved indførsel af kød- og benmel og afsmeltet fedt fra tredjelande må det kræves, at der findes foranstaltninger svarende til dem, der anvendes i EU.

Ifølge beslutning ..../..../EF skal specificeret risikomateriale, der defineres som kranium, herunder hjerne og øjne, mandler og rygmarv fra kvæg, får og geder på over et år, ileum fra kvæg på over et år og milt fra får og geder, fra den 1. oktober 2000 fuldstændig fjernes fra foder- og fødevarekæden. Desuden skal hele hovedet, brissel, milt, tarme og rygmarv fra kvæg på over seks måneder og rygsøjlen fra kvæg på over tredive måneder fjernes i Det Forenede Kongerige og Portugal. I forbindelse med selvdøde kreaturer, får og geder skal der enten foretages fjernelse af det specificerede risikomateriale, eller hele kadaveret skal destrueres.

Ifølge beslutning 98/272/EF skal dyr, der er blevet aflivet eller er døde i forbindelse med en TSE, destrueres.

b) Foderforbud

Efter at foder med indhold af forarbejdet affald af drøvtyggere kontamineret med det infektiøse agens blev identificeret som hovedkilden til BSE, udstedtes der medio 1994 ved beslutning 94/381/EF for hele EF forbud mod at fodre drøvtyggere med protein af pattedyrvæv (med undtagelse af bestemte produkter såsom mælkeprotein, blodmel, gelatine, aminosyrer og peptider).

1.2. Nationale bestemmelser

Direktiv 90/667/EØF og beslutning 94/381/EF er blevet gennemført i den nationale lovgivning i alle EU's 15 medlemsstater.

Nogle medlemsstater har dog frivilligt indført strengere bestemmelser end dem, der er fastsat i ovennævnte retsakter. Der kan navnlig nævnes følgende eksempler:

– To medlemsstater (Sverige og Frankrig) har forbudt brug af visse højrisikostoffer i foder:

  - Siden 1986 har Sverige forbudt anvendelse af selvdøde dyr til fremstilling af foder.

  - Siden den 28. juni 1986 har Frankrig forbudt anvendelse af selvdøde dyr og andre højrisikostoffer til fremstilling af foder. Desuden har Frankrig fra samme dato forbudt anvendelse af protein af andre dyr end pattedyr (dvs. protein af fjerkræ og fisk) til foder til drøvtyggere.

  - Belgien har meddelt, at det er hensigten at forbyde anvendelse af selvdøde dyr til fremstilling af foder.

– I Det Forenede Kongerige har det siden den 4. april 1996 været ulovligt at fodre husdyr med protein af pattedyr (bortset fra blodmel og mælkeprotein).

– I Portugal er det ulovligt at fodre opdrættede dyr med protein og fedtstoffer af pattedyr. Desuden forbød Portugal fra samme tidspunkt anvendelse af protein af fjerkræ til foder til drøvtyggere.

2. DEN INTERNATIONALE VIDENSKABELIGE KONFERENCE OG HØRINGSPAPIRET OM KØD- OG BENMEL

BSE-krisen medførte, at der sattes spørgsmålstegn ved, om EF-bestemmelserne om bortskaffelse og forarbejdning af animalske biprodukter, der ikke er bestemt til konsum, virkelig opfylder de grundlæggende målsætninger, nemlig at sikre et højt niveau for beskyttelse af folkesundheden og for miljøbeskyttelse i hele Fællesskabet.

Navnlig er der i offentligheden en udbredt betænkelighed med hensyn til kvaliteten af de fodermidler, der må anvendes til dyr i landbruget.

Den internationale videnskabelige konference om kød- og benmel, som Kommissionen og Europa-Parlamentet afholdt i Bruxelles den 1.-2. juli 1997, indledte en debat om produktion af og fodring med kød- og benmel.

I løbet af de to dage, konferencen varede, forelagde videnskabsmænd, medlemmer af Europa-Parlamentet og repræsentanter for forbrugergrupper og for interesseorganisationer inden for miljø, landbrug og industri og handel deres synspunkter vedrørende dette emne.

Konferencen opfordrede til yderligere overvejelser vedrørende den fremtidige politik på dette område og navnlig vedrørende et eventuelt forbud mod anvendelse i foderkæden af selvdøde dyr og enhver form for kasseret materiale. Den eneste råvare, der må anvendes til fremstilling af foder, ville så være materiale, der er erklæret egnet til konsum, men som af kommercielle eller teknologiske grunde ikke vil blive anvendt til konsum.

Med henblik på at skabe den bredest mulige debat om EF's fremtidige lovgivning på ovennævnte område fremlagde Kommissionen i november 1997 et høringspapir om mel af animalsk oprindelse.

Det tog sigte på at give en objektiv beskrivelse af den aktuelle situation og på at skitsere de mulige følger ved valg af forskellige fremgangsmåder.

Kommissionen modtog 75 udtalelser om dette høringspapir. Bemærkningerne kom fra en lang række organisationer, bl.a. for landmænd, destruktionsanlæg, foderproducenter og kødproducenter, fra medlemsstaternes og tredjelandes regeringer, fra faglige organisationer og forbrugerorganisationer samt fra individuelle borgere.

Af de modtagne bemærkninger fremgik det, at erhvervslivet, de faglige organisationer, borgerne og forbrugerne i det væsentlige går ind for at udelukke selvdøde dyr og alt kasseret materiale fra foderkæden, men at de, der ville bære de dermed forbundne omkostninger, såsom landbrugerne og nogle af medlemsstaternes myndigheder, er imod, så længe der ikke foreligger tilstrækkelige videnskabelige beviser. Medlemsstaternes myndigheder er navnlig betænkelige med hensyn til de økonomiske, miljømæssige og sundhedsmæssige følger af en sådan udelukkelse, som kunne føre til, at der i øget omfang foretages ulovlige nedgravninger på bedrifterne.

Uafhængigt af synspunkterne vedrørende en sådan udelukkelse blev problemet med hensyn til alternative muligheder for destruktion af animalske biprodukter understreget i alle de modtagne bemærkninger. Der var navnlig et generelt ønske om mere forskning med henblik på en vurdering af de sundhedsmæssige risici, som de forskellige bortskaffelsesmetoder er forbundet med.

Der var en generel erkendelse af behovet for at ændre direktiv 90/667/EØF. Dette direktiv anses for at være forældet, og det bør revideres på baggrund af de nye foreliggende oplysninger om BSE.

Såvel regeringsorganerne i tredjelande som den private sektor er imod den nævnte udelukkelse, der betragtes som en handelshindring uden nogen gyldig videnskabelig begrundelse.

3. DE VIDENSKABELIGE UDTALELSER

Et af de hovedargumenter, der i forbindelse med ovennævnte høring blev fremført imod en udelukkelse af visse former for animalsk materiale var, at der ikke foreligger videnskabelige beviser til støtte herfor. Den Videnskabelige Styringskomité blev derfor i en række tilfælde forelagt en anmodning om en videnskabelig udtalelse.

Det har resulteret i, at Den Videnskabelige Styringskomité har vedtaget nedennævnte videnskabelige udtalelser om problemet vedrørende animalske biprodukter:

- **Videnskabelig udtalelse om sikkerheden ved kød- og benmel fra pattedyr, som naturligt eller eksperimentelt er modtagelige for TSE.**

  Vedtagelsesdato: 26.-27. marts 1998 og ajourført den 24.-25. september 1998

- **Videnskabelig udtalelse om sikkerheden ved talg hidrørende fra drøvtyggervæv.**

  Vedtagelsesdato: 26.-27. marts 1998

- **Videnskabelig rapport og udtalelse om sikkerhed ved gelatine.**

  Vedtagelsesdato: 26.-27. marts 1998 og ajourført den 20.-21. januar 2000

- **Videnskabelig rapport og udtalelse om sikkerhed ved dicalciumfosfat udskilt af ben fra drøvtyggere og brugt som tilsætningsstof til foder.**

  Vedtagelsesdato: 25.-26. juni 1998

- **Videnskabelig udtalelse om, at kød- og benmel fra pattedyr kan forårsage smitte fra krop til krop gennem animalske foderstoffer.**

  Vedtagelsesdato: 24.-25. september 1998

- **Videnskabelig rapport og udtalelse om risikofriheden ved hydrolyserede proteiner fra kvæghuder.**

  Vedtagelsesdato: 22.-23. oktober 1998

- **Videnskabelig udtalelse om risici ved ikke-konventionelle overførbare agenser og konventionelle infektiøse agenser og andre sundhedsrisici såsom giftige stoffer, der indslæbes i fødevarer eller foder via råvarer fra nedslagne og selvdøde dyr (herunder også drøvtyggere, svin, fjerkræ, fisk, vildtlevende/eksotiske dyr, dyr i zoologiske haver, pelsdyr, katte og laboratoriedyr) eller via kasseret materiale (udtalelsen om selvdøde dyr).**

Vedtagelsesdato: 24.-25. juni 1999 og omredigeret den 22.-23. juli 1999

- **Videnskabelig udtalelse om risikoen for spredning af TSE blandt andre husdyr end drøvtyggere ved genbrug af animalske biprodukter som foder (udtalelsen om spredning mellem arter).**

  Vedtagelsesdato: 17. september 1999

- **Videnskabelig udtalelse om sikkerhed ved blod af drøvtyggere, hvad angår risikoen for TSE.**

  Vedtagelsesdato: 13.-14. april 2000.

Hovedkonklusionen af disse videnskabelige udtalelser er, at materiale af dyr, der ved sundhedskontrollen findes uegnede til konsum, ikke bør indgå i foderkæden.

4. RESULTATER AF EF-KONTROLBESØG I MEDLEMSSTATERNE

Siden oktober 1996 har Kommissionens Levnedsmiddel- og Veterinærkontor i flere omgange foretaget inspektioner i medlemstaterne for at vurdere tilstedeværelsen og forvaltningen af de væsentligste risikofaktorer og overvågningsprocedurer med hensyn til BSE.

En del af vurderingen vedrørte ordningerne for kommerciel destruktion og andre metoder til bortskaffelse af animalsk affald i medlemsstaterne.

Efter disse inspektioner blev der draget nogle generelle konklusioner og fremsat en række henstillinger, som meddeltes til Kommissionen og medlemsstaterne.

Nogle af disse henstillinger er allerede blevet gennemført i EF-bestemmelserne (beslutning 97/735/EF og beslutning 1999/534/EF), og de indgår nu i omredigeret form i nærværende forordningsforslag.

I denne forordning er der også taget hensyn til andre henstillinger, navnlig vedrørende:

- **Produkters sporbarhed**
- **Regler for midlertidig oplagring**
- **Udarbejdelse af retningslinjer for officiel kontrol med forarbejdningsindustrien**
- **Undtagelser vedrørende visse former for lokal praksis (f.eks. "knackers' yards").**

C. RETSGRUNDLAGET FOR OG HOVEDELEMENTERNE I FORSLAGET

1. RETSGRUNDLAG

Da formålet med den foreslåede forordning er at beskytte menneskers og dyrs sundhed, er retsgrundlaget for forslaget traktatens artikel 152, stk. 4, litra b).

2. FORSLAGETS HOVEDELEMENTER

a) Udelukkelse af selvdøde dyr og alt kasseret materiale fra foderkæden

Forbuddet

Destruktionsanstalterne i EU indsamlede i 1998 16,1 mio. tons animalsk affald og forarbejdede det til 3 mio. tons kød- og benmel og 1,5 mio. tons fedt, der kunne indgå i foderkæden. 14,3 mio. tons af dette materiale stammede fra dyr, der efter sundhedskontrol var erklæret egnede til konsum, medens 1,8 mio. tons stammede fra selvdøde dyr eller andet kasseret animalsk materiale.

Forordningen foreskriver udelukkelse af selvdøde dyr og alt kasseret materiale fra foderkæden. Den eneste råvare, der må anvendes til fremstilling af foder, vil i så fald være materiale af dyr, der efter sundhedskontrol er erklæret egnede til konsum.

Et sådant forbud ville indebære følgende fordele:

- **Som det fremgår af udtalelserne fra Den Videnskabelige Styringskomité, ville forbuddet yderligere mindske risikoen for overførelse af sygdomme og risikoen for uacceptabelt høje restkoncentrationer af kemiske stoffer i foder. For eksempel var den anden bølge af dioxinforurenede animalske fødevarer i Belgien i 1999 forårsaget af, at dyr, der var døde som følge af kontamineret foder, igen indgik i foderkæden efter at være destrueret efter den sædvanlige metode (dvs. 133°C, 30 min, 3 bar). Da denne varmebehandling (ligesom enhver anden kommerciel varmebehandling) var fuldstændig ineffektiv med hensyn til inaktivering af kemiske forureningsstoffer, førte det producerede kød- og benmel, der blev givet til dyrene, til en efterfølgende kontaminering af de deraf fremstillede fødevarer.**
- **Det ville imødegå etisk begrundet kritik af, at dyr fodres med kadavere.**
- **Det kunne forbedre de animalske landbrugsprodukters image og genskabe tilliden hos de forbrugere, der mener, at der en risiko for, at uegnet materiale indgår i fødevarekæden. Det ville ændre den tendens, der er til i stadig stigende grad at mindske brugen af værdifulde animalske biprodukter i foder på grund af det negative image, og som kan have uheldige miljømæssige og økonomiske følger. Der er således et stadigt stigende antal destruktionsanlæg, som ophører med at indsamle visse animalske biprodukter og i stedet anvender materiale fra slagterier, da de mener, at markedet for kød- og benmel og afsmeltet fedt af selvdøde dyr og af kasseret materiale er ved at bryde sammen.**
- **Udelukkelsen ville skabe større klarhed for de virksomheder, der forarbejder animalske biprodukter, og give dem mulighed for en mere langsigtet planlægning.**

Forbuddet kunne dog give anledning til en række problemer, og der kan navnlig nævnes følgende:

- **De økonomiske virkninger og ekstraomkostningerne ved en sådan udelukkelse ville hovedsageligt ramme landbrugerne. Sådanne ekstraomkostninger kunne føre til, at der i øget omfang foretages nedgravning på bedrifterne med mulige miljøproblemer til følge.**
- **Nogle af de alternative metoder til bortskaffelse af sådant materiale er miljøskadelige, bekostelige eller umulige på grund af manglende kapacitet til forarbejdning og bortskaffelse af det udelukkede materiale.**

- **En sådan yderligere udelukkelse kunne af tredjelande opfattes som handelshindringer, og de kunne tænkes at indbringe EU for et WTO-panel.**

Alternativerne

For at løse nogle af ovennævnte problemer, navnlig miljøproblemerne, indeholder forslaget også en række alternative muligheder for fremstilling af fodermidler og for anvendelse eller bortskaffelse af de pågældende animalske biprodukter, navnlig:

- **forbrænding**
- **medforbrænding (dvs. anvendelse som brændstof)**
- **deponering**
- **kompostering og ensilering af fiskeaffald**
- **biogas**
- **gødningsstoffer**
- **den oliekemiske industri.**

Nogle af disse alternative anvendelses- eller bortskaffelsesmetoder åbner mulighed for at dække visse omkostninger. Bilag I indeholder en teknisk redegørelse for ovennævnte alternativer og en analyse af virkningerne af den nye politik.

Finansieringsbestemmelserne

En nylig rundspørge blandt EU's medlemsstater viste meget forskellige holdninger med hensyn til finansiel støtte til forarbejdning og bortskaffelse af animalske biprodukter. For at undgå en situation, hvor dette kunne påvirke de forskellige landbrugsprodukters indbyrdes konkurrencestilling, er det i forslaget fastsat, at Kommissionen skal udarbejde en rapport herom, ledsaget af de fornødne forslag.

Den nye inddeling i kategorier

Da den merværdi, der opnås ved genanvendelse af animalsk materiale, må være forenelig med det overordnede krav om sikkerhed, foreslås det, at andre alternativer end forbrænding, medforbrænding og deponering, begrænses til bestemte animalske biprodukter.

Dette opnås ved nedenstående nye klassificering af de animalske biprodukter:

- Kategori 1-materiale: **Dette er den højeste risikokategori og omfatter animalske biprodukter, der er forbundet med en risiko med hensyn til en overførbar spongiform encephalopati (TSE) eller en ukendt risiko eller en risiko med hensyn til forekomsten af restkoncentrationer af forbudte stoffer (dvs. hormoner, beta-agonister mv.) eller restkoncentrationer af miljøforurenende stoffer (dvs. dioxin, PCB mv.). De animalske biprodukter, der falder ind under denne kategori, skal bortskaffes fuldstændigt som affald ved forbrænding, medforbrænding eller deponering.**
- Kategori 2-materiale: **Denne kategori omfatter animalske biprodukter, der er forbundet med en risiko med hensyn til andre dyresygdomme end TSE eller en risiko med hensyn til forekomsten af restkoncentrationer af veterinærlægemidler. Gylle, indhold fra fordøjelseskanalen og slam fra slagterier er også medtaget under denne kategori. De animalske biprodukter i denne kategori kan genanvendes til**

andre formål end foder (dvs. biogasproduktion, kompostering, gødningsstoffer eller oliekemiske produkter efter en tilstrækkelig varmebehandling).

- Kategori 3-materiale: **Denne kategori omfatter animalske biprodukter fra sunde dyr (dvs. dyr, der er slagtet på et slagteri og efter sundhedskontrollen i overensstemmelse med EF-forskrifterne er erklæret egnede til konsum, mælk fra sunde dyr og fisk, som fanges på åbent hav). Kun animalske biprodukter, der tilhører denne kategori, må anvendes til fodermidler efter den fornødne behandling. Denne kategori kan derfor betragtes som en "positivliste" over det materiale af animalsk oprindelse, der efter forarbejdning må anvendes til fremstilling af foder og foder til selskabsdyr. Desuden omfatter denne kategori produkter som uld, huder, pelse og fjer til andre formål end foder og konsum (dvs. tekniske produkter).**

Forordningen indeholder de fornødne bestemmelser til at sikre:

- **en klar adskillelse ved indsamling og transport af de forskellige kategorier af animalske biprodukter**
- **mulighed for sporing af de forskellige kategorier af animalske biprodukter ved hjælp af en ordning med fortegnelser og ledsagedokumenter eller sundheds-certifikater**
- **en klar fysisk adskillelse af virksomheder, der oplagrer og/eller forarbejder de forskellige kategorier af animalske biprodukter**
- **et pålideligt system til identifikation og registrering af de endelige produkter (f.eks. farvning med et hensigtsmæssigt farvestof af afsmeltet fedt og animalsk proteinmel, der ikke må indgå i foderkæden).**

b) Forbindelsen med EF's miljølovgivning

Rammedirektivet om affald

Rammedirektivet om affald (direktiv 75/442/EØF som ændret ved direktiv 91/156/EØF) fastlægger bestemmelserne om håndtering, bortskaffelse og genudnyttelse af affald.

Ifølge dette direktiv gælder følgende:

Affald er defineret som "ethvert stof eller enhver genstand, som henhører under en af kategorierne i bilag I, og som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med".

I henhold til artikel 2 omfatter direktivets anvendelsesområde ikke "døde dyr og følgende landbrugsaffald: fækalier og andre naturlige, ikke-farlige stoffer, som anvendes på landbrugsdriften", hvis de allerede er undergivet andre bestemmelser. Kommissionen har hidtil officielt indtaget det synspunkt, at dyrekroppe er omfattet af direktiv 90/667/EF, og at de derfor er undtaget fra anvendelsesområdet for direktiv 75/442/EØF.

Ifølge direktivets artikel 4 skal medlemsstaterne sikre, at affald nyttiggøres eller bortskaffes uden at skade menneskers sundhed eller miljøet.

Om et stof er affald, afhænger af de konkrete omstændigheder i det enkelte tilfælde. For eksempel er der en række forskellige anvendelsesmuligheder for materiale, der er fremstillet på et slagteri, men som ikke er bestemt til konsum. Det kan sælges til fremstilling af foder til selskabsdyr eller destrueres med henblik på produktion af talg til anvendelse ved sæbefremstilling eller i foder. I sådanne tilfælde bortskaffer slagteriet ikke materialet som affald. Slagteriet afsætter materialet med henblik på, at det udnyttes af en erhvervsdrivende, der ikke foretager bortskaffelse eller nyttiggørelse af det som affald. Under disse omstændigheder forbliver det i det normale kommercielle kredsløb, og det betragtes ikke som affald.

Hvis materialet derimod af slagteriet sendes til forbrænding, så overdrages det med henblik på bortskaffelse som affald. Afsmeltning er ikke i sig selv en form for bortskaffelse eller nyttiggørelse som affald, men der må anstilles tilsvarende overvejelser, hvis afsmeltningen tager sigte på at fremstille produkter, der derefter bortskaffes ved forbrænding eller deponering eller er bestemt til en form for nyttiggørelse som affald, f.eks. som brændstof (medforbrænding). I sådanne tilfælde anses materialet også for at være affald.

Direktivet om animalsk affald

Direktiv 90/667/EØF (direktivet om animalsk affald) fastlægger bestemmelserne om håndtering, forarbejdning og bortskaffelse af animalske biprodukter. Der har været en vis forvirring med hensyn til dette direktivs anvendelsesområde og afgrænsningen mellem dette direktiv og rammedirektivet om affald samt med hensyn til, om dets bestemmelser altid kan anses for at være tilstrækkelige til at regulere de forskellige former for bortskaffelse og nyttiggørelse. Det skyldes til dels, at direktiv 90/667/EØF ikke altid indeholder de kontrolbestemmelser, der er nødvendige for at sikre, at målsætningerne i artikel 4 i rammedirektivet om affald virkeliggøres (nemlig at menneskers sundhed og miljøet ikke skades), men også at det ikke omfatter en kontrol med produkterne fra destruktionsanstalter. Det har i visse tilfælde resulteret i en interessekonflikt med hensyn til, hvilken myndighed der er ansvarlig for kontrollen med et givet produkt, og somme tider ført til en dobbelt kontrol eller, hvad der er endnu værre, en totalt manglende kontrol.

Kontrollen med sundhed og miljø

Selv om direktiv 90/667/EØF under visse omstændigheder tillader forbrænding, indeholder det ingen bestemmelser om, hvorledes menneskers sundhed og miljøet skal beskyttes, når der foretages forbrænding. Forbrænding kan således ikke siges at være omfattet af dette direktiv, og bestemmelserne i rammedirektivet om affald finder derfor anvendelse.

På den anden side er nedgravning også under visse omstændigheder en tilladt bortskaffelsesmetode. I så fald er det i direktiv 90/667/EØF fastsat, at nedgravningen skal finde sted på en sådan måde, at forurening af grundvandet og andre miljøgener undgås. I dette tilfælde indeholder direktivet de nødvendige bestemmelser til beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet, og det anses derfor for at omfatte nedgravning. Det medfører, at nedgravning under disse omstændigheder ikke er undergivet kontrol i henhold til rammedirektivet om affald.

Produkterne fra destruktionsanstalter (kød- og benmel og afsmeltet fedt) er ikke undergivet kontrol i henhold til direktiv 90/667/EØF. Hvis de er genstand for bortskaffelse eller nyttiggørelse som affald, er de derfor undergivet kontrol i henhold til rammedirektivet om affald.

Det nye forslag

Dette forslag åbner mulighed for en afklaring af forholdet mellem direktivet om animalsk affald og rammedirektivet om affald samt for at skabe en forbindelse mellem de to direktiver Det foreslås, at der såvel for uforarbejdede som for forarbejdede animalske biprodukter skal være tre anvendelsesmuligheder:

- **bortskaffelse som affald (dvs. deponering, nedgravning, forbrænding),**
- **nyttiggørelse som affald (dvs. medforbrænding), eller**
- **"afsætning" (dvs. destruktion med fremstilling af forarbejdet animalsk protein og afsmeltet fedt, der kan anvendes til foder eller gødningsstoffer eller til kosmetiske eller farmaceutiske produkter, fremstilling af foder til selskabsdyr, fremstilling af lædervarer mv.).**

På baggrund af ovenstående fastsættes det i direktivet, at hvis et animalsk biprodukt er genstand for en af de ovennævnte former for bortskaffelse eller nyttiggørelse, skal det behandles som affald. Kontrollen med disse former for bortskaffelse og nyttiggørelse må derfor tage sigte på, at affaldet bortskaffes eller genudnyttes på en sådan måde, at målsætningerne i artikel 4 i rammedirektivet om affald virkeliggøres, og menneskers sundhed og miljøet beskyttes.

c) Nye rammebestemmelser for sektoren for animalske biprodukter

Hovedformålet med direktiv 90/667/EØF var at fastsætte bestemmelser for destruktionsanstalterne (dvs. producenterne af animalsk protein og animalske fedtstoffer). Der henvises kun flygtigt til andre sektorer, og det forhold, at hovedvægten er lagt på en forarbejdningsmetode, skaber en vis forvirring. Nogle former for forarbejdning behandles udførligt, medens andre anvendelser af de dele af dyr, der ikke anvendes til konsum, slet ikke nævnes. For kvægs vedkommende kan det dreje sig om op til 60% af dyrenes levende vægt.

Der findes mange og meget forskellige sådanne anvendelser, og de metoder, der anvendes ved behandlingen af materialet, er også meget forskellige.

Da hovedvægten er lagt på en bestemt sektor, hvor der normalt blot er tale om en enkelt overførsel fra slagteri til destruktionsanstalt, er bestemmelserne ikke hensigtsmæssige for andre sektorer, hvor der er tale om mere komplicerede handelsforhold. Dette fører til, at der vedtages uhensigtsmæssige bestemmelser med henblik på at kontrollere de forskellige aspekter af visse transaktioner.

Desuden er det for nogle forarbejdningsmetoder, såsom dem der vedrører dyr, som ikke er blevet slagtet på et slagteri, nødvendigt at have meget strenge forarbejdningsnormer og parametre for de endelige produkter. Derved skal det sikres, at eventuelle anmeldelsespligtige patogener destrueres, så produkterne er sikre.

For andre former for forarbejdning, såsom anvendelsen af fjer til sengetøj, er det derimod mere et spørgsmål om en korrekt håndtering, så det sikres, at materialerne er rene og egnede til det pågældende anvendelsesformål.

Ved nærværende forslag tages der i højere grad hensyn til disse forskellige anvendelser, idet der fastsættes rammebestemmelser for de mange forskelligartede anvendelsesformål for animalske biprodukter i vort samfund, og det eneste formål er at beskytte menneskers og dyrs sundhed. For de tilfælde, hvor det er sandsynligt, at produkter bringes i handelen på det bredere EU-marked, og hvor risikoen for menneskers og dyrs sundhed er høj, hvis produkterne ikke behandles korrekt, fastlægges der normer i forordningen.

Specielt indeholder forslaget bestemmelser om en skærpet kontrol, så de animalske biprodukter inden for alle sektorer kan spores af myndighederne, indtil det kan sikres, at de ikke udgør en fare for menneskers eller dyrs sundhed, og at de, navnlig for bestemte animalske biprodukters vedkommende, ikke igen indgår i foderkæden og ikke indgår i fødevarekæden.

d) Forenkling af de bestående EF-bestemmelser

Et andet vigtigt element i forslaget er forenklingen af de nugældende EF-bestemmelser vedrørende:

- **forarbejdning og bortskaffelse af animalsk affald (dvs. Rådets direktiv 90/667/EØF, Kommissionens beslutning 92/562/EØF, Rådets beslutning 95/348/EF, Kommissionens beslutning 97/735/EF og Rådets beslutning 1999/534/EF)**
- **betingelserne for handel med og indførsel af animalske produkter til foderbrug eller tekniske anvendelsesformål (dvs. Rådets direktiv 92/118/EF som ændret ved tiltrædelsesakten, ved Rådets direktiv 96/90/EF og 97/79/EF og ved Kommissionens beslutning 95/339/EF, 94/723/EF, 96/405/EF, 94/466/EF og 96/103/EF, samt en række kommissionsbeslutninger om gennemførelsen af direktiv 92/118/EF).**

Disse direktiver og beslutninger er siden 1990 gradvis blevet udarbejdet som følge af behovene i forbindelse med det indre marked. Disse mange retsakter har ført til en kompliceret situation. Den kan forbedres ved at samle de opstillede krav i en enkelt forordning.

e) Indførsel fra tredjelande

Forslaget opstiller betingelser for indførsel fra tredjelande af animalske biprodukter og deraf afledte produkter. For at sikre, at produkter, der indføres fra et tredjeland, er af en hygiejnemæssig standard, der mindst er lig med eller svarer til den, der gælder i EF, indføres der en godkendelsesordning for tredjelande og disses virksomheder samt en procedure for EF-inspektioner, der kan sikre, at betingelserne for en sådan godkendelse overholdes.

Derudover opstiller forslaget modeller til de sundhedscertifikater, som skal ledsage de indførte produkter til bestemmelsesstedet for dér over for myndighederne at dokumentere, at forsendelsen opfylder EF-betingelserne.

Virksomheder i EF, der fremstiller foder til selskabsdyr, får bl.a. deres råvarer til denne produktion fra tredjelande. For at denne samhandel kan fortsætte, fastsættes det i forslaget, at det på visse betingelser, som Kommissionen skal fastlægge nærmere, skal være muligt at indføre foder til selskabsdyr og råvarer til fremstilling heraf, selvom dette foder og de pågældende råvarer stammer fra dyr, som er blevet behandlet med stoffer, der er forbudt ved direktiv 96/22/EF.

D. DE BERØRTE PARTERS STILLINGTAGEN

Der er ført omfattende drøftelser med de vigtigste af de parter, der vil blive berørt af den nye forordning, nemlig medlemsstaterne og erhvervslivet.

Medlemsstaterne

Kommissionen har afholdt flere møder med deltagelse af nationale eksperter fra medlemsstaterne.

Medlemsstaternes foreløbige holdning kan sammenfattes således:

– Belgien, Danmark, Finland, Frankrig, Irland, Italien, Nederlandene, Sverige og Det Forenede Kongerige har stillet sig positivt til forslaget

– Østrig og Tyskland har stillet sig forbeholdne over for forslaget, hovedsageligt af følgende grunde:

  - De stiller tvivl ved den videnskabelige begrundelse for visse punkter i forslaget.
  - De hævder, at de forarbejdningsnormer, der er fastlagt i de nugældende EF-bestemmelser, sikrer, at alle animalske biprodukter behandles på en sikker måde, og at de derfor ikke bør ændres.
  - De anfører, at de økonomiske virkninger af og ekstraomkostningerne i forbindelse med det nye forslag ville blive betydelige. Desuden vil udelukkelsen af selvdøde dyr, som vil påføre erhvervslivet ekstraomkostninger, kunne føre til, at der i øget omfang foretages nedgravninger på bedrifterne.

– Spanien, Grækenland og Luxembourg indtager en usikker og/eller uklar holdning.

Erhvervslivet

Erhvervslivets interesser har været repræsenteret ved:

EURA (European Renderers Association)

UNEGA (Union Europeenne des Fondeurs et Fabricants de Corps Gras Animaux)

FEDIAF (European Petfood Industry Federation)

EAPA (European Animal protein organisation).

Ovennævnte organisationer har givet udtryk for, at de principielt støtter den foreslåede nye politik.

E. RETSAKTENS FORM

Kommissionen mener, at EF-retsforskrifter i form af en forordning indebærer en række fordele såsom garanti for en ensartet anvendelse på hele det indre marked, en større gennemsigtighed med hensyn til EF-bestemmelserne og muligheden for en hurtig ajourføring af EF-retsforskrifterne under hensyntagen til den tekniske og videnskabelige udvikling. Det er begrundelsen for, at nærværende forslag forelægges i forordningsform.

BILAG I

ANALYSE AF VIRKNINGERNE

1. DE FAKTISKE FORHOLD

1.1 Destruktionsanstalterne i EU

Der er godkendt mere end 400 destruktionsanstalter i EU. Disse anlæg, der har 17 000 beskæftigede, indsamler og forarbejder dagligt ca. 50 000 tons animalske råvarer.

I 1998 indsamlede og forarbejdede destruktionsanstalterne i EU 16,1 mio. tons animalske biprodukter til 3 mio. tons animalsk mel og 1,5 mio. tons fedt, der kan indgå i foderkæden (foder til husdyr, til selskabsdyr og til pelsdyr) eller anvendes til forskellige tekniske produkter (kosmetiske eller farmaceutiske produkter). Det repræsenterede en årlig indkomst for landbruget i EU på mere end 2,2 mia. EUR.

14,3 mio. tons af ovennævnte animalske biprodukter kom fra slagterier, medens selvdøde dyr og andet kasseret materiale repræsenterede 1,8 mio. tons (dvs. ca. 15% af den samlede mængde animalske biprodukter).

1.2 Krisen inden for sektoren

Som allerede nævnt har BSE og senere dioxinkrisen i offentligheden medført en udbredt betænkelighed med hensyn til kvaliteten af de animalske fodermidler, der må anvendes til dyr i landbruget.

Denne betænkelighed har bl.a. været medvirkende til:

– at den aktuelle pris på kød- og benmel (50%) er på 130 EUR/t mod en pris på 250 EUR/t inden BSE-krisen

– at størstedelen af EU's kød- og benmel af selvdøde dyr og andet kasseret materiale sælges til tredjelande (de asiatiske og de østeuropæiske lande)

– at et stadigt stigende antal destruktionsanlæg ophører med at indsamle selvdøde dyr og andet kasseret materiale og i stedet anvender biprodukter fra slagterierne, da de mener, at markedet for kød- og benmel og afsmeltet fedt af kasseret materiale er ved at bryde sammen.

– at forslagene til EF-bestemmelser såsom forslagene til et direktiv om økologisk landbrug og en forordning kvalitetsoksekød allerede forbyder anvendelse af animalske biprodukter (kød- og benmel og afsmeltet fedt) til fodring af de dyr i landbruget, der er omfattet af disse ordninger

– at mange supermarkedskæder i EU allerede på deres egne mærker af animalske fødevarer (f.eks. fjerkrækød og æg) betegner disse som fremstillet af dyr, der aldrig er blevet fodret med animalsk protein eller fedt.

En udelukkelse af selvdøde dyr og andet kasseret materiale fra foderkæden ville imødegå disse betænkeligheder. Desuden ville en udelukkelse ændre den tendens, der er til i stadig stigende grad at ophøre med at bruge værdifulde animalske biprodukter i foder på grund af det negative image, en tendens der kan få uheldige miljømæssige og økonomiske følger.

1.3 Støtte til destruktionsanstalterne fra staten eller fra lokale myndigheder i visse EU-medlemsstater[1]

En nylig rundspørge blandt visse EU-medlemsstater viste, at der findes meget forskellige former for finansiel støtte til forarbejdning og bortskaffelse af animalske biprodukter.

Siden den 29.3.1996 har det i **Det Forenede Kongerige** været forbudt at anvende kød- og benmel af pattedyr i foder til husdyr. Den britiske regering havde indvilliget i at yde støtte til destruktionsanstalterne. Denne støtte blev fuldstændigt afskaffet ved udgangen af februar 1998. Siden da er det landbrugerne og kødindustrien, der bærer omkostningerne ved indsamling og bortskaffelse af animalsk affald.

I **Danmark** er spørgsmålet om støtte ikke aktuelt, da der er tale om en kooperativ ordning; landbrugerne ejer slagterierne, og slagterierne ejer destruktionsanstalterne. Ændringer i markedssituationen og omkostninger til de pågældende tjenesteydelser afspejler sig i prisniveauerne.

I **Italien, Irland** og **Nederlandene** er det i vid udstrækning markedspriserne på kød- og benmel og afsmeltet fedt, der er afgørende for omkostningerne ved indsamling og forarbejdning.

I **Tyskland** er det overordnede mål for destruktionsanstalterne ifølge den tyske lovgivning at beskytte folkesundheden. I anden række er målet at producere værdifulde biprodukter. Siden 1939 (den første omfattende lov om destruktionsanstalter, som ajourførtes i 1975) har destruktionsanstalterne været sikre i den forstand, at der er anvendt offentlige midler til at sikre, at kravene vedrørende folkesundheden opfyldes. Princippet om at sikre folkesundheden er også grunden til, at der kun ydes støtte for materiale, der indebærer en potentiel sundhedsfare (selvdøde dyr og kasseret materiale). Ifølge den nationale lovgivning er det de lokale myndigheder (kommunerne), der bærer ansvaret for indsamling og behandling af sådant materiale. Destruktionsanstalterne har påtaget sig arbejdet, som de udfører som en tjenesteydelse for det offentlige. Det offentlige skal betale for denne tjenesteydelse, hvis omkostningerne ikke modsvares af indtægterne fra salg af kød- og benmel og afsmeltet fedt. Destruktionsanstalterne beregner årligt omkostningerne ved indsamlingen og behandlingen. Disse omkostninger sammenholdes med de opnåede indtægter for biprodukterne. Hvis resultatet er negativt, modtager destruktionsanstalten differencen fra det offentlige. Hvis resultatet er positivt, indbetaler destruktionsanstalten overskuddet til det offentlige.

De finansielle ordninger vedrørende indsamlingen og behandlingen er forskellige for de enkelte delstater. Det overordnede princip er imidlertid, at landmanden ikke direkte skal betale for denne tjenesteydelse. Hver delstat har en "dyreforsikringsfond". Denne fond dækker alle udgifter til foranstaltninger vedrørende dyresikkerhed, herunder udgifterne til veterinærordninger. I nogle delstater er det kun landmanden, der betaler via dyre-forsikringsfonden. I andre delstater er det de lokale myndigheder (Landkreis) der betaler. Den almindeligste ordning er, at støtten betales af tre kilder, nemlig den pågældende Landkreis, dyreforsikringsfonden og delstaten.

---

[1] Kilde: Meat and Livestock Commission, 1998.

I **Frankrig** finansierer regeringen indsamling, transport og forarbejdning af specificeret risikomateriale, kadavere og kasseret materiale fra slagterier ved hjælp af en afgift, der opkræves af prisen på kød, kødprodukter og foder, og som betales af engroshandelen. Denne støtte beløber sig til ca. 600 mio. FF.

I **Spanien** betales indsamling, transport og bortskaffelse af selvdøde dyr i nogle autonome områder af skatteyderne. Landbrugerne skal dog bringe kadaverne til særlige samlepunkter. I andre regioner er det landbrugerne, der afholder omkostningerne ved bortskaffelse af kadavere.

På baggrund af ovenstående og for at undgå, at denne situation skal påvirke de forskellige landbrugsprodukters indbyrdes konkurrencestilling, er det i forordningen fastsat, at der på EF-plan kan fastsættes harmoniserede bestemmelser om dette spørgsmål.

2. ANALYSE AF ALTERNATIVE MULIGHEDER

I øjeblikket forarbejdes langt størstedelen af de animalske biprodukter af destruktionsanstalterne, og de genanvendes således i foderproduktionen med en minimal miljøbelastning.

Et forbud mod at genanvende selvdøde dyr og kasseret materiale i foder giver anledning til en række potentielle problemer. De mest indlysende problemer vedrører denne nye politiks miljømæssige og økonomiske virkninger.

For at løse nogle af ovennævnte problemer, navnlig miljøproblemerne, omfatter den foreslåede forordning en række alternative muligheder for fremstilling af fodermidler og for anvendelse eller bortskaffelse af de pågældende animalske biprodukter.

Ved analysen af de forskellige alternative anvendelsesmuligheder skal det bemærkes, at forskellige betingelser i de enkelte EU-medlemsstater fører til forskellige løsninger med hensyn til alternativ anvendelse af animalske biprodukter:

- Behovet for alternative anvendelses- eller bortskaffelsesmuligheder er forskelligt i de enkelte medlemsstater, afhængigt af det pågældende lands BSE-status. Det betyder, at kapaciteten for ordningerne med alternativ behandling er meget forskellig.

- Skatte- og afgiftslovgivningerne er forskellige. Salg af energi, bortskaffelse af affald og emission af forurenende røggasser er normalt pålagt afgifter. Flere bortskaffelses-metoder for animalske biprodukter skaber værdier såsom varme eller elektrisk strøm og fører til emission af forurenende gasser. Afgifterne på energi og forurening er selvfølgelig af afgørende betydning for sådanne løsningers rentabilitet.

- I flere medlemsstater vil politikken for affaldsbehandling tilskynde til ordninger med energiproduktion, genbrug af affald og lav forurening samt til ordninger med en samlet neutral varmeeffekt. Der ydes betydelig støtte til sådanne ordninger, hvilket er af afgørende betydning for ordningernes rentabilitet. Ofte kan "bio-energi" afsættes på markedet, hvilket giver en fordel, når energiafgifterne er høje.

- Befolkningens modstand mod opførelse af anlæg til forbrænding af kød- og benmel kan gøre det næsten umulig at opnå tilladelse til opførelse af et forbrændingsanlæg. En lignende frygt for den offentlige mening kan forhindre forbrænding af kød- og benmel i kraftværker og cementovne.

Nedenfor gives en oversigt over de alternative muligheder for bortskaffelse, som foreslås i den nye forordning, samt en foreløbig analyse af de dermed forbundne omkostninger[2].

2.1 Forbrænding

Da ubehandlede animalske biprodukter kun kan oplagres i kort tid, vil det ofte være hensigtsmæssigt at foretage en foreløbig behandling af materialet, hvor vand og fedtstoffer fjernes, så der opnås et produkt, der kan oplagres, indtil det kan forbrændes. Omkostningerne ved indsamling og foreløbig behandling af animalske biprodukter anslås til 150 EUR/t.

Omkostningerne ved forbrænding af animalske biprodukter anslås til 225 EUR/t.

2.2 Medforbrænding (dvs. forbrænding af kød- og benmel og fedtstoffer i kraftværker)

Animalske biprodukter indeholder fedt og kød- og benmel, og begge disse stoffer har en betydelig forbrændingsvarme (nedre værdi). Der kan anføres følgende værdier:

- Animalske biprodukter 9 MJ/kg (vand 60%, kød- og benmel 25%, fedt 15%)
- Kød- og benmel 17-20 MJ/kg (afhængigt af fedtindholdet)
- Fedt 39 MJ/kg
- Brændselsolie 40 MJ/kg.

Det skal bemærkes, at animalske biprodukter indeholder vand, som skal fjernes enten før eller under forbrændingen. Dette kan ved destruktionsanstalternes normale proces gøres under tørringen eller det kan gøres under forbrændingsprocessen.

Teoretisk set kan animalske biprodukter med vandindhold forbrændes direkte, men vandet vil forstyrre forbrændingsprocessen; det er nødvendigt først at opvarme vandet til kogepunktet, derefter skal det fordampes, og endelig skal dampen opvarmes til forbrændingstemperaturen. I praksis er dette vanskeligt, og den eneste forbrændingsteknologi, der i øjeblikket giver mulighed herfor i industriel målestok, er fluid bed-forbrænding. I andre forbrændingsanlæg kræves der dehydrerede animalske biprodukter eller tørret kød- og benmel.

Forbrændingsprocessen vil resultere i røggasser og aske.

Anvendelse af kød- og benmel i kraftværker anerkendes energimæssigt at være en af de mest effektive løsninger, med den bør ideelt set give husdyrproducenten en vis økonomisk modydelse. Det påpegedes således, at denne løsning generelt vil give en vis økonomisk kompensation sammenholdt med forbrænding uden udnyttelse af den frembragte varme/energi, men at der vil være tale om en lille margen.

I kraftværker kan kød- og benmel blandes med kul og anvendes som brændsel. Denne løsning indebærer den fordel, at kapaciteten er stor, og at installationer til rensning af røggasserne er til rådighed. Asken vil blive blandet med aske fra andre brændstoffer.

---

[2] Kilde: Resumé af de fremsatte bemærkninger til høringspapiret om kød- og benmel, 1997; EURA, 1999.

Det lader til, at den begrænsede anvendelse af denne metode mere skyldes politiske overvejelser og modstand i befolkningen end tekniske vanskeligheder.

I Nederlandene har man til hensigt at brænde kød- og benmel fra specificeret risikomateriale i et kraftværk. Kraftværket vil brænde kød- og benmelet uden betaling. Energiens værdi vil dække omkostningerne.

2.3 Cementovne

Ved cementfremstilling kan kød- og benmel blandes med råstofferne til cementproduktion og sammen opvarmes i en roterende ovn. Denne metode har den fordel, at der er en stor kapacitet, og at asken vil indgå som bestanddel i den producerede cement.

I Frankrig anslås den maksimale mængde kød- og benmel, der kan anvendes i cementovne, til ca. 10% af cementproduktionen. Den franske cementproduktion er på ca. 20 mio. tons om året, og kød- og benmelsproduktionen er på 0,425 mio. tons om året.

Den mængde kød- og benmel, der maksimalt kan anvendes i cementproduktionen, begrænses af kød- og benmelets indhold af fosfor og chlorid. Begrænsningerne vil være forskellige afhængigt af det pågældende cementproduktionssystem og af de andre råstoffer, der anvendes ved cementfremstillingen. Det høje kvælstofindhold i kød- og benmel vil nødvendiggøre foranstaltninger til reduktion af NOx ved cementproduktionen.

Forbrænding af kød- og benmel i cementovne benyttes i Frankrig og Schweiz.

2.4 Forbrænding af fedt som brændstof

Animalske fedtstoffer kan forbrændes i de fleste normale kedler, og kalorieværdien er på ca. 90% af kalorieværdien for brændselsolie. Animalske fedtstoffer har et lavt svovlindhold, hvilket gør dem attraktive som brændstof.

I nogle tilfælde betragtes animalske fedtstoffer som et "bio-brændstof", hvilket betyder, at brændselsafgiften kan lægges til fedtstoffets pris. I sådanne tilfælde kan fedtstoffets værdi være højere end ved anvendelse til foder.

2.5 Bortskaffelse ved nedgravning eller deponering

2.5.1 Nedgravning

I de fleste af de bemærkninger, der blev fremsat i forbindelse med den offentlige høring om kød- og benmel, blev det understreget, at nedgravning på bedriften burde forbydes af sundhedsmæssige og miljømæssige grunde. Denne praksis kritiseres for at bryde den sporbare kæde og muliggør ukontrolleret afsætning af kroppe af selvdøde dyr ved ulovlig handel.

Navnlig anførtes det i en bemærkning, at den mængde selvdøde dyr, der tilbydes forarbejdningsvirksomhederne, i visse lande er faldet i de seneste år som følge af BSE-foranstaltningerne, og at den er kraftigt aftagende. Der må derfor være en tilsvarende stigning i antallet af nedgravninger på bedrifterne. Risiciene for miljøet, folkesundheden, dyresundheden og erhvervslivet er meget store i forbindelse med ukontrolleret afsætning af selvdøde dyr.

2.5.2 Deponering

Generelt gik man i de fleste af de bemærkninger, der nævnte denne form for bortskaffelse, ind for, at deponering ikke længere bør anvendes. Nedsivning kunne blive et alvorligt problem og eventuelt medføre vandforurening.

Hvis deponering imidlertid accepteres som en mulighed, understregedes det, at deponering af materiale fra destruktionsanstalter miljømæssigt er langt at foretrække frem for deponering af uforarbejdet materiale, selv om de samlede bortskaffelsesomkostninger er betydeligt højere.

Deponering af kød- og benmel anvendes i Det Forenede Kongerige, hvor der i øjeblikket deponeres 3000 - 5000 tons kød- og benmel om ugen. Lossepladserne udvælges med henblik på ikke at forurene grundvandet, og der anvendes membraner som en yderligere sikkerhed for grundvandet. I UK opkræves der 37 EUR/t kød- og benmel for deponering.

Det skal bemærkes, at deponering forventes i fremtiden at ville blive erstattet af andre mere miljøvenlige metoder.

2.6 Biogas

Biogas kan fremstilles af organisk materiale såsom kulhydrater, fedtstoffer og protein. Biogassen består hovedsageligt af metan og kuldioxid. Teoretisk produceres der følgende gasmængder (30°C):

	Metan l/kg	Biogas l/kg	Forbrænding MJ/kg
Kulhydrat	415	830	14.7
Protein	504	793	17.9
Fedt	1014	1444	37.3.

Normalt opnås der kun ca. 90% af de teoretiske værdier. Den energi, der kræves til drift af biogasanlægget, svarer til ca. 10-20% af den producerede biogas.

Biogas kan ikke produceres af rent animalsk materiale, da kvælstofindholdet er for højt til metanproduktion. Kvælstofindholdet skal være på under 5,5 g N/l. Derfor er det nødvendigt at blande det animalske affald med andre organiske stoffer for at reducere kvælstofindholdet.

I Sverige anvendes der i biogasanlæg steriliserede animalske biprodukter (133°C, 20 min., 3 bar, 50 mm) blandet med indhold fra fordøjelseskanalen, gylle og spildevandsslam. De steriliserede animalske biprodukter leveres vederlagsfrit til biogasanlægget. Biogassen består hovedsageligt af metan, og biogassens energiindhold er stort set det samme som den energi, der opnås ved forbrænding af samme mængde tørstof af fedt og kød- og benmel. Derefter renses og komprimeres biogassen, som i det væsentlige anvendes som brændstof for køretøjer (busser til offentlig transport). Det er i øvrigt det eneste brændstof til køretøjer, der er godkendt i miljøklasse A ifølge undersøgelsen vedrørende alternative motorbrændstoffer, og som giver miljømæssige fordele på grund af et lavere støjniveau, intet nettobidrag til drivhuseffekten, ingen emission af partikler eller støv og en ringe emission af nitrogenoxid.

Slammet fra biogasanlæggene vil indeholde 3-4% tørstof, og kvælstoffet vil være til stede i form af ammoniak. Slammet spredes på landbrugsarealer, undtagen græsningsarealer. Biogødningsstofferne vil have alle de samme fordele som organiske gødningsstoffer, men de vil være lugtfrie og indebære, at landbrugernes eget affald genbruges som en ny ressource.

Rentabiliteten i forbindelse med biogas forbedres ved, at den gas der anvendes som brændstof, sælges med den høje brændstofafgift. Gassen sælges til en pris svarende til prisen på dieselbrændstof.

Der findes allerede biogasanlæg i flere medlemsstater, navnlig i Nordeuropa.

2.7 Kompostering

Kompostering er en anaerob termofil bioteknisk proces, ved hvilken organisk materiale metaboliseres. Den producerede kompost anvendes normalt som gødningsstof.

Åben kompostering er en forholdsvis langsom proces, der kræver store arealer og en omfattende styring, og denne metode er ikke altid hensigtsmæssig ud fra et miljømæssigt synspunkt (perkolatproblemer, ukontrolleret emission af gasser, lugtgener og problemer med skadedyr). Det er grunden til, at de såkaldte reaktorbaserede teknikker foretrækkes, da de kan testes og kontrolleres. Ved anvendelse af disse teknikker foregår nedbrydningen hurtigere, ligesom den er mere fuldstændig, og emissionerne kan måles og renses.

Metoden anvendes mest i tyndt befolkede områder til behandling af mindre mængder organisk affald.

2.8 Anvendelse af kød- og benmel som gødningsstof

En anvendelse af kød- og benmel som gødningsstof ville medføre en delvis dækning af omkostningerne.

For at kunne anvendes som gødningsstof skal kød- og benmelet fuldstændig affedtes og males. Spredningen på landbrugsarealerne lettes ved at forarbejde kød- og benmelet til granulat.

I Den Videnskabelige Styringskomités udtalelse om sikkerhed ved gødningsstoffer anføres det, at kun materiale af dyr, der mistænkes for eller vides at bære TSE-agens, er uegnet til fremstilling af gødningsstoffer. Det betyder, at kategori 2-materiale kan anvendes som gødningsstof. Den Videnskabelige Styringskomité anfører også, at menneskers og drøvtyggeres indtagelse heraf må forhindres. Sidstnævnte bemærkning medfører, at anvendelse som gødningsstof på græsningsarealer må undgås.

Det omkostningsbeløb, der indspares ved anvendes af kød- og benmel som gødningsstof, kendes ikke. Kød- og benmel er i mange år blevet anvendt som gødningsstof i haver. I forbindelse hermed kan der opnås mindst lige så høje priser som for foder, men markedet for sådanne produkter er af en begrænset størrelse. Der foreligger meget få oplysninger om anvendelsen af kød- og benmel som gødningsstof i form af granulat. I Danmark gennemføres der for tiden nogle forsøg med kød- og benmel som gødningsstof i granulatform.

Ud fra et kommercielt synspunkt understregedes det, at kød- og benmel er en fortræffelig organisk matrix for fremstilling af organiske og organisk-mineralske gødningsstoffer. I relation til de faktiske anvendelsesmuligheder er der ingen problemer, når det betænkes, at der ved forarbejdning af kategori 2-materiale i alle EU-medlemsstater kunne produceres ca.

350 000 tons animalsk proteinmel. Da der typisk anvendes ca. 150 kg kvælstof pr. ha, hvilket svarer til ca. 2 000 kg kød- og benmel pr. ha, ville den samlede mængde kød- og benmel af kategori 2-materiale i EU ved lav dosering kunne bruges til gødskning af et areal på 3 500 km². Hvad angår værditilvæksten, så repræsenterer anvendelsen som gødningsstof afgjort den højeste værdi sammenholdt med de alternative anvendelser til foder. Med hensyn til sundhedsrisikoen kunne enhver risiko udelukkes, hvis dette proteinmel ikke fremstilles af dyr, der mistænkes for at have en TSE, og hvis det behandles efter de nye destruktionsnormer.

3. KONKLUSIONER

Der kan således drages følgende konklusioner:

– Ud over de økologiske ulemper og den lokalt manglende kapacitet giver bortskaffelse af kød- og benmel ved forbrænding, medforbrænding eller deponering ikke mulighed for nogen omkostningsdækning.

  Omkostningerne ved en bortskaffelse efter ovennævnte metoder af de 450 000 tons kød- og benmel, der kan fremstilles efter indsamling og foreløbig behandling af de 1,8 mio. tons selvdøde dyr og kasseret materiale, der årligt produceres i EU, anslås således:

  - Forbrænding: 1,08 mia. EUR
  - Cementovne: 87,7 mio. EUR
  - Deponering: 84,1 mio. EUR.

– Derimod giver medforbrænding af fedtstoffer et interessant økonomisk udbytte.

– Kompostering og anvendelse af kød- og benmel som gødningsstof ville indebære visse økologiske fordele og ville sikre en delvis dækning af omkostningerne.

– Biogasproduktion, som er en teknologi i udvikling, ville foruden de mange gunstige miljøvirkninger åbne mulighed for en dækning af omkostningerne gennem produktion af "grøn" energi.

  På baggrund af ovenstående bør der, hvor det er muligt, tilskyndes til bestemte løsninger, nemlig biogas, kompostering og gødningsstoffer, frem for alternativet, der består i at bortskaffe de animalske biprodukter ved forbrænding eller deponering.

BILAG II

INDHOLDSFORTEGNELSE FOR FORSLAGET

KAPITEL I:	Almindelige bestemmelser
Artikel 1:	Anvendelsesområde
Artikel 2:	Definitioner
Artikel 3:	Generelle forpligtelser
KAPITEL II:	Kategorisering, indsamling, transport og midlertidig opbevaring af animalske biprodukter
Artikel 4:	Kategori 1-materiale
Artikel 5:	Kategori 2-materiale
Artikel 6:	Kategori 3-materiale
Artikel 7:	Indsamling og transport
Artikel 8:	Fortegnelser
Artikel 9:	Anlæg for mellemprodukter og lageranlæg
KAPITEL III:	Godkendelse af kategori 1- og kategori 2-forarbejdningsanlæg, biogasanlæg, komposteringsanlæg og oliekemiske anlæg
Artikel 10:	Godkendelse af kategori 1- og kategori 2-forarbejdningsanlæg
Artikel 11:	Godkendelse af oliekemiske anlæg
Artikel 12:	Godkendelse af biogas- og komposteringsanlæg
Artikel 13:	Forsendelse af forarbejdede animalske biprodukter til- forbrændings- eller medforbrændingsanlæg eller til deponeringsanlæg
KAPITEL IV:	Afsætning af forarbejdet animalsk protein og andre fodermidler, foder til selskabsdyr, tyggepinde, tyggeben og tekniske produkter
Artikel 14:	Generelle dyresundhedsbestemmelser
Artikel 15:	Godkendelse af kategori 3-forarbejdningsanlæg
Artikel 16:	Godkendelse af anlæg til fremstilling af foder til selskabsdyr og tekniske anlæg
Artikel 17:	Afsætning af forarbejdet animalsk protein og andre fodermidler

Artikel 18: Afsætning af foder til selskabsdyr, tyggepinde, tyggeben og tekniske produkter

Artikel 19: Beskyttelsesforanstaltninger

Artikel 20: Organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler

KAPITEL V: Undtagelser

Artikel 21: Undtagelsesbestemmelser

KAPITEL VI: Kontrol, der skal foretages i anlæg for mellemprodukter forarbejdningsanlæg

Artikel 22: Anlæggenes egenkontrol

Artikel 23: Officiel kontrol

Artikel 24: Hyppigheden af kontrol og mikrobiologiske analyser

Artikel 25: Liste over godkendte anlæg

KAPITEL VII: EF-kontrol

Artikel 26: EF-kontrol

KAPITEL VIII: Bestemmelser om indførsel til EF af visse animalske biprodukter og deraf afledte produkter

Artikel 27: Almindelige bestemmelser

Artikel 28: Forbud

Artikel 29: Overholdelse af EF-bestemmelserne

Artikel 30: Ligestilling

Artikel 31: EF-kontrol og -systemrevision

KAPITEL IX: Afsluttende bestemmelser

Artikel 32: Ændring af bilagene og overgangsforanstaltninger

Artikel 33: Forskriftsprocedure

Artikel 34: Høring af videnskabelige komitéer

Artikel 35: Meddelelse af nationale bestemmelser

Artikel 36: Finansieringsbestemmelser

Artikel 37: Ophævelse

Artikel 38: Ikrafttrædelse

BILAG I:	Definitioner
BILAG II:	Hygiejnekrav ved indsamling og transport af animalske biprodukter
BILAG III:	Generelle hygiejnekrav for forarbejdningsanlæg for animalske biprodukter
Kapitel I:	Generelle betingelser for godkendelse af forarbejdningsanlæg for animalske biprodukter
Kapitel II:	Generelle hygiejnebetingelser
Kapitel III:	Forarbejdningsmetoder
Kapitel IV:	Tilsyn med produktionen
Kapitel V:	Valideringsprocedurer
BILAG IV:	Hygiejnekrav vedrørende forarbejdning og bortskaffelse af animalske biprodukter bestemt for biogas- eller komposteringsanlæg eller for oliekemiske anlæg
Kapitel I:	Særlige betingelser for forarbejdning af kategori 1- eller kategori 2-materiale
Kapitel II:	Særlige krav for biogas- og komposteringsanlæg
Kapitel III:	Behandlingsnormer for yderligere forarbejdning af afsmeltet fedt fra drøvtyggere
BILAG V:	Særlige betingelser for afsætning og indførsel af forarbejdet animalsk protein og andre fodermidler
Kapitel I:	Generelle krav
Kapitel II:	Særlige betingelser for forarbejdet animalsk protein
Kapitel III:	Særlige betingelser for blodprodukter
Kapitel IV:	Særlige betingelser for afsmeltet fedt og fiskeolie
Kapitel V:	Særlige betingelser for mælk, mælkebaserede produkter og colostrum
Kapitel VI:	Særlige betingelser for gelatine og hydrolyseret protein
Kapitel VII:	Særlige betingelser for dicalciumphosphat
BILAG VI:	Særlige betingelser for afsætning af, samhandel med og indførsel af foder til selskabsdyr, tyggepinde og tyggeben og tekniske produkter

Kapitel I:	Generelle betingelser for godkendelse af anlæg til fremstilling af foder til selskabsdyr og tekniske anlæg
Kapitel II:	Foder til selskabsdyr, tyggepinde og tyggeben
Kapitel III:	Gylle, forarbejdet gylle og forarbejdede gylleprodukter
Kapitel IV:	Blod og Blodprodukter til teknisk eller farmaceutisk brug, in vitro-diagnostikum eller laboratoriereagenser, bortset fra serum fra dyr af hestefamilien
Kapitel V:	Serum fra dyr af hestefamilien
Kapitel VI:	Huder og skind af hovdyr
Kapitel VII:	Jagttrofæer
Kapitel VIII:	Uforarbejdet uld og hår og uforarbejdede svinebørster, fjer og fjerdele
Kapitel IX:	Biavlsprodukter
Kapitel X:	Ben og benprodukter (bortset fra benmel), horn og hornprodukter (bortset fra hornmel), hove og hovprodukter (bortset fra hovmel), bestemt til andre formål end foder og gødningsstoffer
Kapitel XI:	Uforarbejdede animalske biprodukter til fremstilling af foder til selskabsdyr og af farmaceutiske eller tekniske produkter
Kapitel XII:	Afsmeltet fedt til oliekemiske formål
BILAG VII:	Sundhedscertifikat for forarbejdede animalske biprodukter til forbrænding eller medforbrænding i en anden medlemsstat
BILAG VIII:	Hygiejnekrav for lageranlæg og anlæg for mellemprodukter
Kapitel I:	Betingelser for godkendelse af anlæg for mellemprodukter
Kapitel II:	Generelle hygiejnekrav
Kapitel III:	Betingelser for godkendelse af lageranlæg
BILAG IX:	Regler for behandling af visse typer kategori 2- og kategori 3-materiale, der er bestemt til brug som foderstoffer for dyrekategorier som anført i artikel 21
BILAG X:	Modeller for sundhedscertifikater ved indførsel fra tredjelande af visse animalske biprodukter og deraf afledte produkter

BILAG XI: Lister over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af animalske biprodukter, der ikke er bestemt til konsum

2000/0259(COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 152, stk. 4, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen[1],

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg[2],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[3],

efter fremgangsmåden i traktatens artikel 251[4], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 90/667/EØF af 27. november 1990 om sundhedsmæssige bestemmelser for bortskaffelse, forarbejdning og afsætning af animalsk affald og for beskyttelse mod forekomst af patogener i foder fremstillet af dyr, herunder fisk, og om ændring af direktiv 90/425/EØF[5] fastlægger det princip, at alt animalsk affald, uanset hvor det kommer fra, kan anvendes til fremstilling af fodermidler efter at have gennemgået en passende behandling.

(2) Den Videnskabelige Styringskomité har vedtaget en række udtalelser. Hovedkonklusionen af disse videnskabelige udtalelser er, at animalske biprodukter fra dyr, der ved sundhedskontrollen findes uegnede til konsum, ikke bør indgå i foderkæden.

(3) På baggrund af ovennævnte videnskabelige udtalelser bør de foranstaltninger, der skal iværksættes, afhænge af arten af de animalske biprodukter, der anvendes. Mulighederne for at anvende visse former for animalsk materiale bør begrænses. Der bør fastlægges forskellige metoder til anvendelse eller bortskaffelse af animalske biprodukter som alternativer til fremstillingen af fodermidler.

---

1 EFT C

2 EFT C

3 EFT C

4 EFT C

5 EFT L 363 af 27.12.1990, s. 51. Direktivet er senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.

(4) På baggrund af erfaringerne fra de seneste år vil det være hensigtsmæssigt at afklare forholdet mellem direktiv 90/667/EØF og Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald[6], for at undgå forvirring hos og interessekonflikter mellem medlemsstaternes myndigheder. Navnlig bør et animalsk biprodukt, når det sendes til bortskaffelse eller nyttiggørelse, behandles som affald for at sikre, at bortskaffelsen eller nyttiggørelsen foregår på en sådan måde, at målsætningerne i artikel 4 i direktiv 75/442/EØF virkeliggøres, og menneskers sundhed og miljøet beskyttes.

(5) Den internationale videnskabelige konference om kød- og benmel, som Kommissionen og Europa-Parlamentet afholdt i Bruxelles den 1.-2. juli 1997, indledte en debat om produktion af og fodring med kød- og benmel. På konferencen opfordredes der til yderligere overvejelser angående den fremtidige politik på dette område. Med henblik på at skabe den bredest mulige offentlige debat om EF's fremtidige lovgivning på foderstofområdet fremlagde Kommissionen i november 1997 et høringspapir om kød og benmel. På grundlag af denne høring fremgik det, at det generelt erkendes, at der er et behov for at ændre direktiv 90/667/EØF, så det bringes på linje med den aktuelle viden på dette område.

(6) Fra oktober 1996 foretog Kommissionens Levnedsmiddel- og Veterinærkontor i flere runder inspektioner i medlemstaterne for at vurdere tilstedeværelsen og forvaltningen af de væsentligste risikofaktorer og overvågningsprocedurer med hensyn til BSE. En del af vurderingen vedrørte ordningerne for kommerciel destruktion og andre metoder til bortskaffelse af animalsk affald. Efter disse inspektioner blev der draget nogle generelle konklusioner og fremsat en række henstillinger, specielt vedrørende muligheden for at kunne spore animalske biprodukter.

(7) For at undgå enhver risiko for udbredelse af patogener og/eller restkoncentrationer bør animalske biprodukter forarbejdes og opbevares i et godkendt anlæg, som der føres tilsyn med, og som udpeges af den pågældende medlemsstat, eller bortskaffes på en anden hensigtsmæssig måde. Under visse omstændigheder, især når afstand, transporttid eller kapacitetsproblemer gør det berettiget, kan det pågældende forarbejdnings-, forbrændings- eller medforbrændingsanlæg ligge i en anden medlemsstat.

(8) Der bør fastsættes særlige bestemmelser om kontrollen med forarbejdningsanlæg, navnlig vedrørende de nærmere procedurer for validering af forarbejdningsmetoder og egenkontrollen med produktionen.

(9) For at tage hensyn til visse former for praksis bør der åbnes mulighed for at tillade undtagelser fra den foreskrevne forarbejdning, når der er tale om kontrollerede anvendelsesformål.

(10) Der bør foretages EF-inspektioner i medlemsstaterne for at sikre en ensartet gennemførelse af sundhedskravene. En sådan kontrol bør også omfatte systemrevision.

---

[6] EFT L 194 af 25.7.1975, s. 47. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens beslutning 96/350/EF (EFT L 135 af 6.6.1996, s. 32).

(11) EF-retsforskrifterne vedrørende sundhedsforhold bør fastsættes på et videnskabeligt grundlag. I den forbindelse bør de relevante videnskabelige komitéer, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 97/404/EF[7] og 97/579/EF[8], høres, hver gang der er behov herfor.

(12) I medlemsstaterne findes der meget forskellige former for finansiel støtte til forarbejdning og bortskaffelse af animalske biprodukter. For at undgå, at dette påvirker de forskellige landbrugsprodukters indbyrdes konkurrencevilkår, er det nødvendigt at foretage en analyse og om fornødent på EF-plan at træffe de påkrævede foranstaltninger.

(13) På baggrund af ovenstående er en grundlæggende revision af direktiv 90/667/EØF derfor nødvendig.

(14) De animalske biprodukter, der ikke er bestemt til konsum (navnlig forarbejdet animalsk protein, afsmeltet fedt, foder til selskabsdyr, huder og skind og uld), er medtaget i listen over varer i traktatens bilag I. Afsætningen af disse produkter er en væsentlig indkomstkilde for en del af landbrugsbefolkningen. For at sikre en rationel udvikling af denne sektor og øge dens produktivitet bør der på EF-plan fastsættes sundhedsmæssige og dyresundhedsmæssige bestemmelser for de pågældende produkter. Som følge af den betydelige risiko for spredning af dyresygdomme, bør der for visse animalske biprodukter opstilles særlige krav vedrørende afsætningen heraf, navnlig i områder, der har en høj sundhedsmæssig status.

(15) For at sikre, at produkter, der indføres fra tredjelande, er af en hygiejnemæssig standard, der mindst er lig med eller svarer til den, der gælder i EF, bør der indføres en godkendelsesordning for tredjelande og disses virksomheder samt en procedure for EF-inspektioner, der kan sikre, at betingelserne for en sådan godkendelse overholdes. Indførsel fra tredjelande af foder til selskabsdyr og råvarer til fremstilling heraf kan foregå på andre betingelser end dem, der gælder for sådanne produkter fremstillet i EF, specielt hvis de krævede garantier vedrører restkoncentrationer af stoffer, der er forbudt ved Rådets direktiv 96/22/EF[9]. For at sikre at sådant foder til selskabsdyr og sådanne råvarer kun anvendes til det påregnede formål, bør der fastlægges passende kontrolforanstaltninger med hensyn til materiale, for hvilket der gælder en undtagelse.

(16) Et ledsagedokument for animalske produkter er den måde, hvorpå myndighederne på bestemmelsesstedet bedst kan opnå garanti for, at en forsendelse opfylder betingelserne i denne forordning. Sundhedscertifikatet bør bibeholdes af hensyn til kontrollen med visse indførte produkters bestemmelsessted.

(17) På baggrund af ovennævnte målsætninger vedtog Rådet direktiv 92/118/EØF af 17. december 1992 om dyresundhedsmæssige og sundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af produkter, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbestemmelser, som omhandlet i

---

7 EFT L 169 af 27.6.1997, s. 85. Afgørelse ændret ved afgørelse 2000/443/EF (EFT L 179 af 18.7.2000, s. 13).

8 EFT L 237 af 28.8.1997, s. 18. Afgørelse ændet ved afgørelse 2000/443/EØF.

9 EFT L 125 af 23.5.1996, s. 3. [Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 96/22/EF (KOM(2000) 320 endelig].

kapitel I i bilag A til direktiv 89/662/EØF, og for så vidt angår patogener, i direktiv 90/425/EØF[10].

(18) Rådet og Kommissionen har vedtaget flere beslutninger om gennemførelsen af direktiv 90/667/EØF og 92/118/EØF. Desuden er der foretaget væsentlige ændringer af direktiv 92/118/EØF, og der skal foretages yderligere ændringer. Bestemmelserne om animalske produkter, der ikke er bestemt til konsum, findes således i øjeblikket i en lang række forskellige EF-retsakter. Der er derfor behov for en forenkling af EF-bestemmelserne vedrørende disse produkter.

(19) En sådan forenkling vil også medføre en større gennemsigtighed med hensyn til de særlige sundhedsbestemmelser, der gælder for animalske produkter, der ikke er bestemt til konsum. Forenklingen af de særlige sundhedsbestemmelser må ikke medføre en deregulering. Det er derfor nødvendigt at opretholde og, hvor det er påkrævet for at beskytte menneskers og dyrs sundhed, at skærpe de nærmere sundhedsbestemmelser vedrørende animalske produkter, der ikke er bestemt til konsum.

(20) De pågældende produkter bør være underlagt bestemmelserne om veterinærkontrol og af de eventuelle beskyttelsesforanstaltninger, der er fastsat i Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked[11].

(21) Der bør føres effektiv kontrol med produkter, der indføres til EF. Det kan ske ved en gennemførelse af den kontrol, der er foreskrevet i Rådets direktiv 97/78/EF af 18. december 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen med tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet[12].

(22) Direktiv 90/667/EØF, Rådets beslutning af 22. juni 1995 om veterinære og dyresundhedsmæssige bestemmelser, der skal gælde i Det Forenede Kongerige og Irland, for behandling af visse former for affald, der skal afsættes lokalt som foder til bestemte grupper af dyr[13], og Rådets beslutning 1999/534/EF af 19. juli 1999 om foranstaltninger for forarbejdning af visse former for animalsk affald med henblik på beskyttelse mod overførbare spongiforme encephalopatier og om ændring af Kommissionens beslutning 97/735/EF[14], bør derfor ophæves.

(23) For at tage hensyn til den tekniske og videnskabelige udvikling bør der sikres en procedure for et snævert og effektivt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne i Den Stående Veterinærkomité, der er nedsat ved Rådets afgørelse 68/361/EØF[15].

---

10 EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens beslutning 1999/724/EF (EFT L 290 af 12.11.1999, s. 32).

11 EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/118/EØF.

12 EFT L 24 af 30.1.1998, s. 9.

13 EFT L 202 af 26.8.1995, s. 8.

14 EFT L 204 af 4.8.1999, s. 37.

15 EFT L 255 af 18.10.1968, s. 23.

(24) Da de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre denne forordning, er generelle foranstaltninger efter artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen[16], bør de vedtages efter forskriftsproceduren i afgørelsens artikel 5 -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1
Anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes:

   a) sundheds- og dyresundhedsbestemmelser for indsamling, transport, opbevaring, håndtering, forarbejdning og anvendelse eller bortskaffelse af animalske biprodukter for derved at undgå, at sådanne produkter kan udgøre en risiko for menneskers eller dyrs sundhed

   b) sundheds- og dyresundhedsbestemmelser for afsætning af, samhandel med og indførsel af animalske biprodukter og deraf afledte produkter, der ikke er bestemt til konsum.

2. Uden at dette i øvrigt indskrænker anvendelsen af de relevante sundheds- og dyresundhedsbestemmelser, gælder denne forordning ikke for:

   a) råt foder til selskabsdyr hos detailhandlere eller i lokaler ved salgssteder, hvor opskæring og opbevaring udelukkende finder sted med henblik på direkte salg til forbrugeren det pågældende sted

   b) flydende mælk og colostrum, der bortskaffes eller anvendes på oprindelsesbedriften

   c) slagtekroppe eller dele af vildt, der ikke mistænkes for at være inficerede med sygdomme, som kan overføres til mennesker eller dyr

   d) råt foder til selskabsdyr til brug på stedet, når det kommer fra dyr, der er slagtet på oprindelsesbedriften alene med henblik på landbrugerens og dennes families anvendelse heraf som fødevarer i overensstemmelse med national lovgivning.

3. Denne forordning berører ikke nationale veterinærbestemmelser om udryddelse af og kontrol med visse sygdomme og om anvendelse af køkken- og madaffald.

---

[16] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 2
Definitioner

I forbindelse med denne forordning finder følgende definitioner og definitionerne i bilag I anvendelse.

1) **Animalske biprodukter:** slagtekroppe, dele af dyr og animalske produkter som omhandlet i artikel 4, 5 og 6, som ikke er bestemt til konsum, dog med undtagelse af æg, embryoner, sæd og køkken- og madaffald

2) **Kategori 1-materiale:** animalske biprodukter som omhandlet i artikel 4

3) **Kategori 2-materiale:** animalske biprodukter som omhandlet i artikel 5

4) **Kategori 3-materiale:** animalske biprodukter som omhandlet i artikel 6

5) **Dyr:** alle hvirveldyr og hvirvelløse dyr (herunder fisk, krybdyr og padder)

6) **Opdrættede dyr:** alle dyr, som holdes, opfedes eller opdrættes med henblik på produktion af fødevarer (kød, mælk, æg), uld, pelsværk, fjer, huder eller andre animalske produkter

7) **Vildt:** dyr, der ikke holdes af mennesker, bortset fra fisk

8) **Selskabsdyr:** dyr tilhørende arter, der normalt fodres og holdes af mennesker, uden at dette tager sigte på konsum eller nogen landbrugsproduktion

9) **Myndighederne:** den centrale myndighed i en medlemsstat, der har til opgave at føre kontrol med, at denne forordning overholdes, og de eventuelle myndigheder, som den centrale myndighed måtte have uddelegeret dette ansvarsområde til

10) **Afsætning:** enhver aktivitet, som har til formål at levere animalske biprodukter eller deraf afledte produkter, der er omfattet af denne forordning, til tredjemand med henblik på salg eller enhver anden form for overdragelse til tredjemand, det være sig mod betaling eller gratis, og opbevaring med henblik på levering til tredjemand, uanset om aktiviteten finder sted i en medlemsstat, mellem medlemsstater eller mellem en medlemsstat og et tredjeland

11) **Samhandel:** handel mellem medlemsstater med varer som omhandlet i traktatens **artikel 23, stk. 2**

12) **Producent:** enhver, der i forbindelse med sine aktiviteter producerer animalske biprodukter

13) **Forarbejdningsanlæg:** en virksomhed, der forarbejder animalske biprodukter

14) **Kategori 1-forarbejdningsanlæg:** et anlæg, hvor der forarbejdes kategori 1-materiale inden dets endelige bortskaffelse eller videre forarbejdning

15) **Kategori 2-forarbejdningsanlæg:** et anlæg, hvor der forarbejdes kategori 2-materiale inden dets endelige bortskaffelse eller videre forarbejdning

16) **Kategori 3-forarbejdningsanlæg:** et anlæg, hvor kategori 3-materiale forarbejdes til fodermidler

17) **Forarbejdningsmetoder:** de metoder, der er anført i bilag III, kapitel III

18) **Oliekemisk anlæg:** et anlæg, der forarbejder afsmeltet fedt fra kategori 2-materiale eller kategori 3-materiale på de betingelser, der er fastlagt i bilag IV, kapitel III

19) **Forbrænding:** bortskaffelse af animalske biprodukter eller deraf afledte produkter i et forbrændingsanlæg

20) **Medforbrænding:** bortskaffelse af animalske biprodukter eller deraf afledte produkter i et medforbrændingsanlæg

21) **Forbrændingsanlæg:** bortskaffelsesanlæg som defineret i artikel 3, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/.../EF [om forbrænding af affald][17]

22) **Medforbrændingsanlæg:** bortskaffelsesanlæg som defineret i artikel 3, stk. 5, i direktiv 2000/.../EF

23) **Deponeringsanlæg:** bortskaffelsesanlæg som defineret i Rådets direktiv 1999/31/EF[18]

24) **Biogasanlæg:** et anlæg for biologisk nedbrydning af organisk materiale på anaerobe betingelser med henblik på produktion og opsamling af biogas

25) **Komposteringsanlæg:** et anlæg for biologisk nedbrydning af organisk materiale på aerobe betingelser

26) **Tekniske produkter:** produkter, der er afledt af visse animalske biprodukter, bestemt til andre anvendelsesformål end konsum og foder; de omfatter garvede og behandlede huder og skind, jagttrofæer, forarbejdet uld, hår, børster, fjer og fjerdele, biavls-produkter, hesteserum, blodprodukter, farmaceutiske produkter, benprodukter til porcelæn, gelatine og lim og forarbejdet gylle

27) **Teknisk anlæg:** et anlæg, der fremstiller tekniske produkter

28) **Kategori 1- eller kategori 2-anlæg for mellemprodukter:** et anlæg, hvor uforarbejdet kategori 1- eller kategori 2-materiale behandles og/eller midlertidigt opbevares med henblik på den videre transport til det endelige bestemmelsessted; det kan anvendes til visse forberedende forarbejdningsaktiviteter såsom fjernelse af huder og skind af drøvtyggere og undersøgelse efter slagtning

29) **Kategori 3-anlæg for mellemprodukter:** et anlæg, hvor uforarbejdet kategori 3-materiale sorteres og/eller opskæres og/eller køles eller dybfryses i blokke og/eller midlertidigt opbevares med henblik på den videre transport til det endelige bestemmelsessted

---

17 [KOM(1998) 558 endelig].

18 EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1.

30) **Samlecentraler:** anlæg til indsamling og behandling af visse animalske biprodukter bestemt til anvendelse som foder for de dyrekategorier, der er nævnt i artikel 21, stk. 1, litra c)

31) **Lageranlæg:** et anlæg, bortset fra virksomheder og mellemhandlere omfattet af Rådets direktiv 95/69/EF[19], hvor forarbejdede animalske biprodukter midlertidigt oplagres inden den endelige anvendelse eller bortskaffelse

32) **Uforarbejdede animalske biprodukter:** animalske biprodukter, der kun har været underkastet kuldebehandling eller anden behandling, der ikke giver tilstrækkelig sikkerhed for, at patogenerne er dræbt

33) **Forarbejdet animalsk protein:** animalske proteiner, der udelukkende kommer fra kategori 3-materiale, der er behandlet på en sådan måde, at de er egnede til direkte anvendelse som fodermiddel, organisk gødningsstof eller jordforbedringsmiddel eller som ingrediens i foderstoffer eller i foder til selskabsdyr; disse proteiner omfatter fiskemel, kødmel, benmel, kød- og benmel, blodmel, tørrede fedtegrever, fjermel, hovmel, hornmel og andre lignende produkter, herunder blandinger og produkter indeholdende sådanne produkter

34) **Fodermiddel:** foder af animalsk oprindelse til opdrættede dyr, herunder forarbejdet animalsk protein, afsmeltet fedt, fiskeolie, gelatine og hydrolyseret protein, dicalciumphosphat, mælk og mælkeprodukter

35) **Organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler:** materialer af animalsk oprindelse, der sammen eller hver for sig anvendes til opretholdelse eller forbedring af jordbundens plantenæringsværdi, af dens fysiske og kemiske egenskaber og af dens biologiske aktivitet; de kan omfatte kompost og nedbrydningsaffald fra biogasproduktion

36) **Parti:** en mængde af et bestemt produkt, der er produceret, fremstillet og pakket under praktisk taget samme betingelser

37) **Afsmeltet fedt:** fedt hidrørende fra forarbejdning af kategori 2-materiale eller kategori 3-materiale

38) **Grever:** de proteinholdige rester fra afsmeltning efter delvis adskillelse af fedt og vand

39) **Foder til selskabsdyr:** foder til selskabsdyr, med indhold af kategori 3-materiale

40) **Tyggepinde og tyggeben:** ugarvede fortærbare produkter til selskabsdyr fremstillet af huder og skind af hovdyr eller andet animalsk materiale

41) **Anlæg til fremstilling af foder til selskabsdyr:** et anlæg, der fremstiller foder til selskabsdyr eller ingredienser til foder til selskabsdyr eller tyggepinde og tyggeben, og hvor der ved fremstillingen heraf anvendes visse animalske biprodukter

42) **Gylle:** alle ekskrementer og/eller urin fra klovdyr, hovdyr, dyr af hestefamilien og/eller fjerkræ, med eller uden strøelse, samt guano

---

[19] EFT L 332 af 30.12.1995, s. 15.

43) **TSE:** alle overførbare spongiforme encephalopatier bortset fra dem, der forekommer hos mennesker

44) **Specificeret risikomateriale:** materiale som omhandlet i kapitel B i bilag II, til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. …/…[20].

Artikel 3
Generelle forpligtelser

Animalske biprodukter og deraf afledte produkter skal indsamles, transporteres, opbevares, håndteres, forarbejdes, bortskaffes, afsættes, indføres fra tredjelande og anvendes i overensstemmelse med denne forordning.

KAPITEL II

KATEGORISERING, INDSAMLING, TRANSPORT OG MIDLERTIDIG OPBEVARING AF ANIMALSKE BIPRODUKTER

Artikel 4
Kategori 1-materiale

1. Kategori 1-materiale omfatter animalske biprodukter som nedenfor beskrevet, og alt materiale indeholdende sådanne biprodukter:

   a) alle dele af kroppe, herunder huder og skind, af følgende dyr:

      i) dyr, der mistænkes for at være inficeret med en TSE, eller for hvilke der foreligger officiel bekræftelse på forekomst af en TSE, herunder dyr, der er blevet aflivet i forbindelse med foranstaltninger til udryddelse af TSE

      ii) dyr, bortset fra opdrættede dyr og vildt, herunder navnlig selskabsdyr, dyr fra zoologiske haver og cirkusdyr

      iii) forsøgsdyr som defineret i artikel 2 i Rådets direktiv 86/609/EØF[21]

      iv) vildt, der ikke holdes af mennesker, og som mistænkes for at være inficeret med sygdomme, der kan overføres til mennesker eller dyr

   b) specificeret risikomateriale, herunder døde drøvtyggere indeholdende sådant materiale

   c) afledte produkter af dyr, som er blevet indgivet stoffer, der er forbudt ved direktiv 96/22/EF, og animalske produkter med restkoncentrationer af miljøforurenende stoffer og andre stoffer, der er opført i gruppe B (3) i bilag I til Rådets direktiv 96/23/EF[22], hvis de pågældende restkoncentrationer overstiger de niveauer, der er tilladt ifølge EF-bestemmelserne, eller hvis sådanne ikke findes, ifølge national lovgivning

---

20 EFT L
21 EFT L 358 af 18.12.1986, s. 1.
22 EFT L 125 af 23.5.1996, s. 10.

d) alt animalsk materiale indsamlet ved behandling af spildevand fra kategori 1-forarbejdningsanlæg og slagterier, hvor der fjernes specificeret risikomateriale, herunder frasigtet materiale, materiale fra sandfang, blandinger af fedt og olier, og slam, samt materiale fra afløb fra sådanne anlæg

e) blandinger af kategori 1-materiale med kategori 2-materiale eller kategori 3-materiale eller med materiale af begge disse kategorier.

2. Kategori 1-materiale skal uden unødig forsinkelse indsamles og transporteres i overensstemmelse med artikel 7, og:

a) direkte bortskaffes som affald ved:

forbrænding i et forbrændingsanlæg, der er godkendt i henhold til direktiv …/…/EF [om forbrænding af affald]

b) forarbejdes i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt i henhold til artikel 10, og det deraf resulterende materiale skal endeligt bortskaffes som affald ved forbrænding eller medforbrænding i et forbrændings- eller medforbrændings-anlæg, der er godkendt i henhold til direktiv …/…/EF [om forbrænding af affald]

c) bortset fra materiale som nævnt i stk. 1, litra a), nr. i), forarbejdes efter forarbejdningsmetode 1 i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt i henhold til artikel 10, og det deraf resulterende materiale skal endeligt bortskaffes som affald i et deponeringsanlæg, der er godkendt i henhold til direktiv 1999/31/EF

d) bortskaffes på en anden måde, der er godkendt efter proceduren i artikel 33, stk. 2, efter høring af den relevante videnskabelige komité.

3. Mellemliggende behandling eller opbevaring af kategori 1-materiale er kun tilladt i anlæg for mellemprodukter, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 9.

4. Uanset stk. 2 kan døde selskabsdyr direkte bortskaffes som affald ved nedgravning i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 75/442/EØF.

Artikel 5
Kategori 2-materiale

1. Kategori 2-materiale omfatter animalske biprodukter som nedenfor beskrevet, og alt materiale indeholdende sådanne biprodukter:

a) gylle fra alle dyrearter og indhold fra fordøjelseskanalen fra pattedyr

b) alt animalsk materiale, der indsamles ved behandling af spildevand fra andre slagterier end de i artikel 4, stk. 1, litra d), nævnte, eller fra kategori 2-forarbejdningsanlæg, herunder frasigtet materiale, materiale fra sandfang, blandinger af fedt og olier, og slam, samt materiale fra afløb fra sådanne anlæg

c) animalske produkter med restkoncentrationer af veterinærlægemidler og forurenende stoffer, der er anført i gruppe B (1) og (2) i bilag I til direktiv

96/23/EF, hvis de pågældende restkoncentrationer overstiger de niveauer, der er tilladt ifølge EF-bestemmelserne

d) blandinger af kategori 2-materiale med kategori 3-materiale

e) animalske biprodukter, der ikke er kategori 1-materiale eller kategori 3-materiale.

2. Kategori 2-materiale skal uden unødig forsinkelse indsamles og transporteres i overensstemmelse med artikel 7, og:

a) bortskaffes som affald ved forbrænding eller medforbrænding i et forbrændings- eller medforbrændingsanlæg, der er godkendt i henhold til direktiv …/…/EF [om forbrænding af affald]

b) forarbejdes i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt i henhold til artikel 10, og

i) det deraf resulterende materiale skal bortskaffes som affald ved forbrænding eller medforbrænding i et forbrændings- eller medforbrændingsanlæg, der er godkendt i henhold til direktiv …/…/EF [om forbrænding af affald], eller bringes til et deponeringsanlæg, der er godkendt i henhold til direktiv 1999/31/EF, eller

ii) det afsmeltede fedt skal forarbejdes yderligere til fedtderivater til brug som organiske gødningsstoffer eller jordforbedringsmidler eller til anden teknisk brug i et oliekemisk anlæg, der er godkendt i henhold til artikel 11

c) forarbejdes efter forarbejdningsmetode 1 i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 10, og:

i) det deraf resulterende proteinmateriale skal anvendes som organisk gødningsstof eller jordforbedringsmiddel, eller

ii) det deraf resulterende materiale skal behandles i et biogas- eller et komposteringsanlæg, der er godkendt af medlemsstaten i overensstemmelse med artikel 12

d) hvis der er tale om fiskemateriale, ensileres i overensstemmelse med forskrifter, der skal vedtages efter proceduren i artikel 33, stk. 2

e) hvis der er tale om gylle eller indhold fra fordøjelseskanalen eller materiale indsamlet fra slagterier som omhandlet i stk. 1, litra b):

i) anvendes i uforarbejdet stand som råvare i et biogas- eller et komposteringsanlæg eller behandles i et teknisk anlæg, der er godkendt hertil

ii) hvis der ikke foreligger fare for spredning af en alvorlig smitsom sygdom, spredes på arealer i overensstemmelse med denne forordning

f) bortskaffes på en anden måde, der er godkendt efter proceduren i artikel 33, stk. 2, efter høring af den relevante videnskabelige komité.

3. Mellemliggende behandling eller opbevaring af kategori 2-materiale er kun tilladt i anlæg for mellemprodukter, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 9.

4. Uanset stk. 2 kan myndighederne om nødvendigt beslutte, at kategori 2-materiale kan bortskaffes som affald ved nedgravning på stedet, hvis

   i) en epizooti, der har grebet kraftigt om sig, medfører kapacitetsmangel i forarbejdningsanlægget eller forbrændingsanlægget

   ii) de pågældende animalske biprodukter kommer fra et sted, der er vanskeligt tilgængeligt, og den givne mængde og afstand derfor ikke kan berettige indsamling af de animalske biprodukter.

   Nedgravning skal ske i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 75/442/EØF.

Artikel 6
Kategori 3-materiale

1. Kategori 3-materiale omhandler animalske biprodukter som nedenfor beskrevet, og alt materiale indeholdende sådanne biprodukter:

   a) alle dele af slagtede dyr, der i overensstemmelse med EF-forskrifterne er erklæret egnet til konsum, men som af kommercielle grunde ikke er bestemt til konsum

   b) alle dele af slagtede dyr, som er erklæret uegnede til konsum, men som ikke udviser tegn på sygdomme, der kan overføres til mennesker eller dyr, og som stammer fra slagtekroppe, der er fundet egnede til konsum i overensstemmelse med EF-forskrifterne

   c) huder og skind, hove og horn, svinebørster og fjer fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri, og som har gennemgået et levende syn og ved denne undersøgelse er fundet egnede til slagtning i overensstemmelse med EF-forskrifterne

   d) blod fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri, og som har gennemgået et levende syn og ved denne undersøgelse er fundet egnede til slagtning i overensstemmelse med EF-forskrifterne

   e) animalske biprodukter fra fremstilling af produkter bestemt til konsum, herunder affedtede knogler og grever

   f) fødevarer, der er af animalsk oprindelse eller indeholder animalske produkter, og som oprindeligt har været bestemt til konsum, men som er bestemt til foder af kommercielle grunde eller på grund af fremstillingsvanskeligheder, mangler ved emballagen eller andre fejl, der ikke indebærer nogen risiko for mennesker eller dyr, når de er bestemt for opdrættede dyr og ikke er blevet forarbejdet i overensstemmelse med dyresundhedsbestemmelserne for fremstilling af affaldsfoder

   g) rå mælk fra dyr,der ikke udviser kliniske tegn på nogen sygdom, der via dette produkt kan overføres til mennesker eller dyr

h) fisk eller andre havdyr, undtagen havpattedyr, som er taget på åbent hav med henblik på fiskemelsproduktion

i) fersk fiskeaffald fra anlæg, der fremstiller fiskerivarer til konsum

j) skaller, biprodukter fra rugerier og knækægsbiprodukter stammende fra dyr, der ikke udviser kliniske tegn på nogen sygdom, der via dette produkt kan overføres til mennesker eller dyr

k) blod, huder og skind, hove, fjer, uld, horn, hår og pelsværk stammende fra dyr, der ikke udviste kliniske tegn på nogen sygdom, der via dette produkt kan overføres til mennesker eller dyr.

2. Animalske biprodukter skal uden unødig forsinkelse indsamles og transporteres i overensstemmelse med artikel 7, og:

a) bortskaffes som affald ved forbrænding eller medforbrænding i et forbrændings- eller medforbrændingsanlæg, der er godkendt i henhold til direktiv …/…/EF [om forbrænding af affald]

b) forarbejdes i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt i henhold til artikel 15,

c) forarbejdes i et teknisk anlæg, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 16,

d) anvendes som råvare i et anlæg, der fremstiller foder til selskabsdyr, og som er godkendt i overensstemmelse med artikel 16,

e) forarbejdes i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 10, eller i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 15, og det deraf resulterende materiale skal endeligt bortskaffes som affald ved forbrænding eller medforbrænding i et forbrændings- eller medforbrændingsanlæg, der er godkendt i henhold til direktiv …/…/EF [om forbrænding af affald], eller bringes til et deponeringsanlæg, der er godkendt i henhold til direktiv 1999/31/EF, eller

f) forarbejdes i et biogas- eller et komposteringsanlæg, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 12.

3. Mellemliggende behandling og/eller opbevaring af kategori 3-materiale må kun finde sted i anlæg for mellemprodukter, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 9.

Artikel 7
Indsamling og transport

Uforarbejdede og forarbejdede animalske biprodukter skal indsamles, transporteres og identificeres i overensstemmelse med bilag II.

Artikel 8
Fortegnelser

1. Producenter, der afsender animalske biprodukter, fører fortegnelser over de enkelte forsendelser med angivelse af:

   a) datoen for fjernelsen af materialet fra stedet

   b) mængden af materialet og en beskrivelse heraf

   c) bestemmelsesstedet for forsendelsen, og

   d) transportørens navn.

2. Enhver, der transporterer animalske biprodukter, registrerer på tidspunktet for indsamlingen:

   a) adressen på det sted, hvorfra materialet indsamles

   b) datoen for indsamlingen af materialet

   c) mængden af materialet og en beskrivelse heraf

   d) det bestemmelsessted, det skal transporteres til.

3. Enhver, der modtager animalske biprodukter, fører fortegnelser over de modtagne forsendelser med angivelse af:

   a) datoen for materialets ankomst

   b) adressen på det sted, hvorfra materialet afsendtes

   c) mængden af materialet og en beskrivelse heraf

   d) transportørens navn og adresse.

4. De i stk. 1, 2 og 3 omhandlede fortegnelser skal opbevares i en periode på mindst to år, således at de kan forelægges for myndighederne.

Artikel 9
Anlæg for mellemprodukter og lageranlæg

1. I forbindelse med animalske biprodukter skal anlæg for mellemprodukter og lageranlæg godkendes af myndighederne.

2. For at kunne godkendes skal kategori 1- og kategori 2-anlæg for mellemprodukter:

   a) opfylde kravene i bilag VIII, kapitel I

   b) behandle og opbevare kategori 1- eller kategori 2-materiale i overensstemmelse med bilag VIII, kapitel II, del B

c) være undergivet virksomhedens egenkontrol som foreskrevet i artikel 22

d) kontrolleres af myndighederne i overensstemmelse med artikel 23.

3. For at kunne godkendes skal kategori 3-anlæg for mellemprodukter:

a) opfylde kravene i bilag VIII, kapitel I

b) håndtere og opbevare kategori 3-materiale i overensstemmelse med bilag VIII, kapitel II, del A

c) være undergivet virksomhedens egenkontrol som foreskrevet i artikel 22

d) kontrolleres af myndighederne i overensstemmelse med artikel 23.

4. For at kunne godkendes skal lageranlæg:

a) opfylde kravene i bilag VIII, kapitel III

b) oplagre forarbejdede animalske biprodukter i overensstemmelse med bilag VIII, kapitel III, punkt 3

c) være undergivet myndighedernes tilsyn.

KAPITEL III

GODKENDELSE AF KATEGORI 1- OG KATEGORI 2-FORARBEJDNINGSANLÆG, BIOGASANLÆG, KOMPOSTERINGSANLÆG OG OLIEKEMISKE ANLÆG

Artikel 10
Godkendelse af kategori 1- og kategori 2-forarbejdningsanlæg

1. Medlemsstaterne godkender for hele eller en del af deres område et eller flere kategori 1- eller kategori 2-forarbejdningsanlæg til indsamling og forarbejdning af kategori 1- eller kategori 2-materiale. En medlemsstat kan beslutte at udpege et kategori 1- eller kategori 2-forarbejdningsanlæg i en anden medlemsstat efter aftale med den pågældende medlemsstat.

2. For at kunne godkendes af myndighederne skal kategori 1- og kategori 2-forarbejdningsanlæg:

a) opfylde kravene i bilag III, kapitel I

b) håndtere, forarbejde og opbevare kategori 1- eller kategori 2-materiale i overensstemmelse med bilag III, kapitel II, og bilag IV, kapitel I

c) være valideret af myndighederne i overensstemmelse med bilag III, kapitel V

d) være undergivet virksomhedens egenkontrol som foreskrevet i artikel 22

e) kontrolleres af myndighederne i overensstemmelse med artikel 23

f) indføre og iværksætte metoder for tilsyn og kontrol med de kritiske kontrolpunkter for de processer, der anvendes

g) sikre, at de forarbejdede produkter opfylder kravene i bilag IV, kapitel I.

3. Godkendelsen suspenderes straks, hvis betingelserne for godkendelsen ikke længere er opfyldt.

Artikel 11
Godkendelse af oliekemiske anlæg

1. Oliekemiske anlæg skal godkendes af myndighederne.

2. For at kunne godkendes skal et oliekemisk anlæg:

a) forarbejde afsmeltet fedt i overensstemmelse med de normer, der er fastlagt i bilag IV, kapitel III

b) indføre og iværksætte metoder for tilsyn og kontrol med de kritiske kontrolpunkter for de processer, der anvendes

c) føre en fortegnelse over de oplysninger, som er indhentet i henhold til litra b), således at de kan forelægges for myndighederne

d) være undergivet myndighedernes tilsyn, så det sikres, at den erhvervsdrivende eller virksomhedsbestyreren overholder kravene i denne forordning.

3. Godkendelsen suspenderes straks, hvis betingelserne for godkendelsen ikke længere er opfyldt.

Artikel 12
Godkendelse af biogas- og komposteringsanlæg

1. Biogasanlæg og komposteringsanlæg, der forarbejder animalske biprodukter, skal godkendes af myndighederne.

2. For at kunne godkendes skal biogasanlæg og komposteringsanlæg:

a) opfylde kravene i bilag IV, kapitel II, litra A)

b) håndtere og forarbejde animalske biprodukter i overensstemmelse med bilag IV, kapitel II, litra B) og C)

c) kontrolleres af myndighederne

d) indføre og iværksætte metoder for tilsyn og kontrol med de kritiske kontrolpunkter

e) sikre, at nedbrydningsaffald er i overensstemmelse med de mikrobiologiske normer, der er fastlagt i bilag IV, kapitel II, litra D).

3. Godkendelsen suspenderes straks, hvis betingelserne for godkendelsen ikke længere er opfyldt.

Artikel 13
Forsendelse af forarbejdede animalske biprodukter til forbrændings- eller medforbrændingsanlæg eller til deponeringsanlæg

1. Forarbejdede animalske biprodukter må kun sendes til bortskaffelse ved forbrænding, medforbrænding eller deponering, hvis følgende betingelser er opfyldt:

   a) De forarbejdede animalske biprodukter:

      i) skal transporteres i overdækkede plomberede containere eller køretøjer, der er forsynet med en tydelig påskrift med ordlyden "Ikke til foderbrug - Kun til forbrænding/medforbrænding/deponering", alt efter tilfældet

      ii) må kun sendes til forbrændings- eller medforbrændingsanlæg, der er godkendt i henhold til direktiv ..../..../EF [om forbrænding af affald], eller til deponeringsanlæg, der er godkendt i henhold til direktiv 1999/31/EF.

   b) Myndighederne på oprindelsesstedet skal underrette myndighederne på bestemmelsesstedet om afsendelsen af hver forsendelse.

   c) Myndighederne på bestemmelsesstedet skal underrette myndighederne på oprindelsesstedet om ankomsten af hver forsendelse.

   d) Myndighederne på bestemmelsesstedet skal sikre, at det udpegede forbrændings- eller deponeringsanlæg kun anvender det modtagne materiale til de tilladte formål og fører fuldstændige fortegnelser som dokumentation for, at denne forordning er blevet overholdt.

2. Forarbejdede animalske biprodukter må kun sendes til andre medlemsstater med henblik på bortskaffelse ved forbrænding eller medforbrænding, hvis følgende betingelser er opfyldt:

   a) Bestemmelsesmedlemsstaten skal have tilladt, at det pågældende materiale modtages.

   b) De forarbejdede animalske biprodukter skal:

      i) ledsages af et officielt certifikat som vist i bilag VII

      ii) transporteres i overdækkede plomberede containere eller køretøjer, der er forsynet med en tydelig påskrift med ordlyden "Ikke til foderbrug - Kun til forbrænding eller medforbrænding", i givet fald på oprindelses-, bestemmelses- og transitmedlemsstaternes sprog

      iii) sendes direkte til forbrændings- eller medforbrændingsanlægget.

c) Medlemsstater, der sender forarbejdede animalske biprodukter til andre medlemsstater, skal via ANIMO-systemet underrette myndighederne på bestemmelsesstedet om alle afsendte forsendelser, og ANIMO-meddelelsen skal indeholde ordene "Ikke til foderbrug - Kun til forbrænding eller medforbrænding".

d) Bestemmelsesmedlemsstaterne skal via ANIMO-systemet underrette myndighederne på oprindelsesstedet om alle ankomne forsendelser.

e) Bestemmelsesmedlemsstaterne skal sikre, at de udpegede anlæg på deres område kun anvender det modtagne materiale til de tilladte formål og fører fuldstændige fortegnelser som dokumentation for, at denne forordning er blevet overholdt.

KAPITEL IV

AFSÆTNING AF FORARBEJDET ANIMALSK PROTEIN OG ANDRE FODERMIDLER, FODER TIL SELSKABSDYR, TYGGEPINDE, TYGGEBEN OG TEKNISKE PRODUKTER

Artikel 14
Generelle dyresundhedsbestemmelser

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at animalske biprodukter og deraf afledte produkter, som omhandlet i bilag V og VI, ikke afsendes fra nogen bedrift beliggende i et område, der er omfattet af restriktioner på grund af udbrud af en sygdom, som den dyreart, hvoraf produktet er fremstillet, er modtagelig for, eller fra noget anlæg eller område, hvorfra flytning eller samhandel ville bringe den gældende dyresundhedsstatus for en medlemsstat eller for en del af en medlemsstats område i fare; dette gælder dog ikke, når produkterne behandles i overensstemmelse med denne forordning.

2. Ved de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger skal det sikres, at produkterne stammer fra dyr,

   a) der kommer fra en bedrift, et område eller et delområde eller, for så vidt angår akvakulturprodukter, fra et akvakulturbrug, en zone eller en del af en zone, som ikke er undergivet dyresundhedsrestriktioner for de pågældende dyr og produkter, navnlig restriktioner fastlagt i forbindelse med sygdoms-bekæmpelsesforanstaltninger, der er foreskrevet i EF-bestemmelserne eller vedtaget på grund af en alvorlig smitsom sygdom, som er anført i Rådets direktiv 92/119/EF[23]

   b) der ikke er blevet slagtet på en virksomhed, hvor der på slagtetidspunktet fandtes dyr inficeret med eller mistænkt for at være inficeret med en af de sygdomme, der er omfattet af de i litra a) nævnte bestemmelser.

---

[23] EFT L 62 af 15.3.1993, s. 69.

3. På betingelse af, at de i stk. 2, litra a), nævnte sygdomsbekæmpelsesforanstaltninger iagttages, er afsætning af uforarbejdede animalske biprodukter, der kommer fra et område eller et delområde, som er undergivet dyresundhedsrestriktioner, men som ikke er inficerede eller mistænkt for at være inficerede, tilladt, for så vidt følgende betingelser, alt efter tilfældet, er opfyldt:

a) Produkterne skal være fremstillet, håndteret, transporteret og opbevaret adskilt fra eller på andre tidspunkter end produkter, der opfylder alle dyresundhedsbetingelser.

b) Produkterne skal i overensstemmelse med denne forordning være behandlet på en måde, der er tilstrækkelig til at udelukke den pågældende dyresundhedsmæssige risiko, og behandlingen skal være foregået på en virksomhed, der er godkendt hertil af den medlemsstat, hvor dyresundheds-problemet optrådte.

c) Produkterne skal være identificeret korrekt.

d) Dette stykke skal anvendes i overensstemmelse med bilag V og VI eller med de nærmere regler, der vedtages efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

Der kan i særlige situationer indrømmes undtagelser fra stk. 3 efter proceduren i artikel 33, stk. 2. I sådanne tilfælde skal der især tages hensyn til de foranstaltninger og undersøgelser af dyrene, der skal gennemføres sygdommens særlige kendetegn hos de pågældende arter. Hvis sådanne undtagelser indrømmes, skal alle foranstaltninger, der er påkrævede for at sikre, at dyresundheden i EF beskyttes, vedtages efter nævnte procedure.

Artikel 15
Godkendelse af kategori 3-forarbejdningsanlæg

1. Kategori 3-forarbejdningsanlæg skal godkendes af myndighederne.

2. For at kunne godkendes skal kategori 3-forarbejdningsanlæg:

a) opfylde kravene i bilag III, kapitel I og II, og i bilag V

b) håndtere, forarbejde og opbevare kategori 3-materiale i overensstemmelse med bilag V

c) være valideret af myndighederne i overensstemmelse med bilag III, kapitel V

d) være undergivet virksomhedens egenkontrol som omhandlet i artikel 22 og være undergivet myndighedernes tilsyn i overensstemmelse med artikel 23

e) sikre, at de forarbejdede produkter opfylder kravene i bilag V, kapitel I.

3. Godkendelsen suspenderes straks, hvis betingelserne for godkendelsen ikke længere er opfyldt.

Artikel 16
Godkendelse af anlæg til fremstilling af foder til selskabsdyr og tekniske anlæg

1. Anlæg til fremstilling af foder til selskabsdyr og tekniske anlæg skal godkendes af myndighederne.

2. For at kunne godkendes skal anlæg til fremstilling af foder til selskabsdyr og tekniske anlæg:

   a) i overensstemmelse med de specifikke krav, der i bilag VI er fastsat for de produkter, anlægget fremstiller, forpligte sig til:

      i) at overholde de specifikke produktionsbetingelser, der er fastsat i denne forordning

      ii) at indføre og iværksætte metoder for tilsyn og kontrol med de kritiske kontrolpunkter for de processer, der anvendes

      iii) afhængigt af produkterne at udtage prøver til analyse i et laboratorium, som er anerkendt af myndighederne, således at det kan kontrolleres, om de i denne forordning opstillede normer er overholdt

      iv) at føre en fortegnelse over de oplysninger, som er indhentet i medfør af nr. ii) og iii), således at de kan forelægges for myndighederne; kontrol- og testresultater skal opbevares i en periode på mindst to år

      v) at underrette myndighederne, hvis det af resultatet af en laboratorieundersøgelse som omhandlet i nr. iii) eller af enhver anden for dem foreliggende oplysning fremgår, at der består en alvorlig fare for menneskers og dyrs sundhed

      vi) kun at afsende produkter, der ledsages af et handelsdokument med angivelse af produktets art og produktionsvirksomhedens navn og veterinære autorisationsnummer

   b) være undergivet myndighedernes tilsyn, så det sikres, at den erhvervsdrivende eller virksomhedsbestyreren overholder kravene i denne forordning.

3. Godkendelsen suspenderes straks, hvis betingelserne for godkendelsen ikke længere er opfyldt.

Artikel 17
Afsætning af forarbejdet animalsk protein og andre fodermidler

Medlemsstaterne sørger for, at forarbejdet animalsk protein og andre fodermidler kun afsættes, hvis de:

a) er blevet fremstillet i et kategori 3-forarbejdningsanlæg, der er godkendt af myndighederne og undergivet disses tilsyn i overensstemmelse med artikel 15

b) udelukkende er blevet fremstillet af kategori 3-materiale som nævnt i artikel 6, stk. 1, litra a) - j)

c) er blevet håndteret, forarbejdet, opbevaret og transporteret i overensstemmelse med bilag V

d) er i overensstemmelse med de normer, der er fastlagt i bilag V.

Artikel 18
Afsætning af foder til selskabsdyr, tyggepinde, tyggeben og tekniske produkter

Medlemsstaterne sørger for, at foder til selskabsdyr, tyggepinde, tyggeben og tekniske produkter kun afsættes, hvis de:

a) opfylder de særlige betingelser, der er fastlagt i bilag VI

b) kommer fra virksomheder, der er godkendt og undergivet tilsyn i overensstemmelse med artikel 16.

Artikel 19
Beskyttelsesforanstaltninger

Artikel 10 i direktiv 90/425/EØF finder anvendelse på de produkter, som er omfattet af bilag V og VI til denne forordning.

Artikel 20
Organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler

Det er forbudt at sprede organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler, bortset fra gylle, på græsningsarealer.

KAPITEL V

UNDTAGELSER

Artikel 21
Undtagelsesbestemmelser

1. Medlemstaterne kan under myndighedernes tilsyn tillade:

   a) anvendelse af animalske biprodukter i forbindelse med diagnosticering, undervisning og forskning

   b) anvendelse af animalske biprodukter til konserveringsformål i tekniske anlæg, der er godkendt hertil i overensstemmelse med artikel 16

   c) anvendelse i overensstemmelse med de i bilag IX fastsatte bestemmelser af kategori 2-materiale, hvis materialet kommer fra dyr, der ikke er blevet aflivet og ikke er døde på grund af forekomst af eller mistanke om forekomst af en sygdom, der kan overføres til mennesker eller dyr, og af kategori 3-materiale som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a) - j), til fodring af

i) dyr i zoologiske haver

ii) cirkusdyr

iii) andre krybdyr end dyr i zoologiske haver og cirkusdyr

iv) pelsdyr

v) vildt af udryddelsestruede arter

vi) vildt af enhver art, hvis det er nødvendigt på grund af vanskelige ernæringsbetingelser eller af hensyn til udarbejdelse af dokumentationsmateriale

vii) anerkendte kenneler/hundekobler

viii) maddiker til agn.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, når de gør brug af undtagelserne i stk. 1, og meddeler den, hvilke kontrolforanstaltninger de iværksætter for at undgå, at sådanne animalske biprodukter anvendes til formål, der ikke er tilladte.

3. Hver medlemsstat opstiller en liste over brugere og samlecentraler, der inden for dens område er godkendt og registreret i medfør af stk. 1, litra c). Hver bruger og samlecentral skal tildeles et officielt nummer i kontroløjemed og for at gøre det muligt at spore de pågældende produkters oprindelse.

Tilsynet med brugeres og samlecentralers lokaliteter varetages af myndighederne, som på ethvert tidspunkt skal have fri adgang til alle dele af de pågældende lokaliteter for at kunne kontrollere, at betingelserne i stk. 1, litra c), opfyldes.

Hvis det ved en sådan kontrol viser sig, at nævnte betingelser ikke er opfyldt, træffer myndighederne de fornødne foranstaltninger.

4. Detaljerende regler om kontrolforanstaltninger kan vedtages efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

KAPITEL VI

KONTROL, DER SKAL FORETAGES I ANLÆG FOR MELLEMPRODUKTER OG FORARBEJDNINGSANLÆG

Artikel 22
Anlæggenes egenkontrol

1. Den, der driver eller ejer anlæg for mellemprodukter eller forarbejdningsanlæg, eller vedkommendes repræsentant er ansvarlig for, at der træffes alle de fornødne foranstaltninger for at opfylde kravene i denne forordning, og skal især:

a) fastslå og føre kontrol med de kritiske punkter i anlæggene

b) indføre og iværksætte metoder for tilsyn og kontrol med disse kritiske punkter

c) i forarbejdningsanlæg udtage repræsentative prøver fra hvert forarbejdet parti for at kontrollere, at de i denne forordning opstillede normer for produkterne og de i EF-bestemmelserne fastsatte grænseværdier for restkoncentrationer af fysisk-kemiske stoffer overholdes

d) registrere og i en periode på mindst to år opbevare resultaterne af den kontrol og de prøver, der er omhandlet i litra b) og c), således at de kan forelægges for myndighederne

e) indføre en ordning, der for hvert afsendt parti gør det muligt at fastslå tidspunktet for dets fremstilling.

2. Hvis undersøgelsesresultaterne for prøver, der er udtaget i henhold til stk. 1, litra c), ikke opfylder bestemmelserne i denne forordning, skal forarbejdningsanlæggets driftsleder:

a) straks give myndighederne meddelelse herom

b) fastslå årsagerne til den manglende opfyldelse af bestemmelserne

c) sørge for, at materiale, som mistænkes for eller vides at være kontamineret, ikke fjernes fra anlægget, før det er blevet omforarbejdet under myndighedernes direkte tilsyn og officielt ved prøveudtagning er blevet kontrolleret for at sikre, at det er i overensstemmelse med de normer, der er fastlagt i denne forordning.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

Artikel 23
Officiel kontrol

1. Myndighederne skal med regelmæssige mellemrum i overensstemmelse med bilag III, kapitel IV, foretage kontrol af og føre tilsyn med anlæg for mellemprodukter og forarbejdningsanlæg.

2. Kontrol- og tilsynshyppigheden afpasses efter anlæggets størrelse, den type produkter der fremstilles, risikovurderingen og de afgivne garantier i forbindelse med iværksættelsen af systemet for risikoanalyse og kritiske kontrolpunkter (Hazard Analysis Critical Control Points).

3. Hvis det ved myndighedernes kontrol viser sig, at ikke alle kravene i denne forordning opfyldes, træffer myndighederne de nødvendige foranstaltninger. Producenten skal, såfremt bestemmelserne i denne artikel om de mikrobiologiske normer samt om de forskellige typer af mikrobiologisk kontrol ikke er overholdt:

a) straks meddele myndighederne alle nærmere oplysninger om prøvens art og det parti, som den er udtaget af

b) forarbejde eller omforarbejde det kontaminerede parti under myndighedernes tilsyn

c) intensivere prøveudtagningen og kontrollen med produktionen

d) gennemgå de fortegnelser over uforarbejdede animalske biprodukter, der er relevante for den undersøgte prøve

e) sørge for hensigtsmæssige dekontaminerings- og rengøringsprocedurer for anlægget.

4. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

Artikel 24
Hyppigheden af kontrol og mikrobiologiske analyser

1. De nærmere bestemmelser om og hyppigheden for den i artikel 22 og 23 omhandlede kontrol vedtages efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

2. Referencemetoderne for de mikrobiologiske undersøgelser vedtages efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

Artikel 25
Liste over godkendte anlæg

Hver medlemsstat udarbejder en liste over de anlæg på dens område, der er godkendt i henhold til artikel 9 - 12 og artikel 15 og 16. Hvert anlæg tildeles et officielt nummer, som identificerer anlægget med hensyn til arten af dets aktiviteter.

Medlemstaterne sender denne liste samt ajourføringerne heraf til de øvrige medlemsstater og til Kommissionen.

KAPITEL VII

EF-KONTROL

Artikel 26
EF-kontrol

1. Kommissionen foretager i samarbejde med medlemsstaternes myndigheder kontrol på stedet og systemrevision af alle produktions-, afsætnings- og bortskaffelsesled for animalske biprodukter og deraf afledte produkter samt af myndighedernes organisation og virkemåde i medlemsstaterne for at sikre en ensartet anvendelse af bestemmelserne i denne forordning, af bestemmelser vedtaget i henhold hertil samt af eventuelle beskyttelsesforanstaltninger.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

KAPITEL VIII

BESTEMMELSER OM INDFØRSEL TIL EF AF VISSE ANIMALSKE BIPRODUKTER OG DERAF AFLEDTE PRODUKTER

Artikel 27
Almindelige bestemmelser

Bestemmelserne om indførsel fra tredjelande af fodermidler som omhandlet i bilag V og foder til selskabsdyr, tyggepinde, tyggeben og tekniske produkter som omhandlet i bilag VI må ikke være gunstigere eller mere ugunstige end dem, der gælder for fremstilling og afsætning af tilsvarende EF-produkter.

Dog kan der på særlige betingelser, der fastsættes efter proceduren i artikel 33, stk. 2, gives tilladelse til indførsel fra tredjelande af foder til selskabsdyr og råvarer til fremstilling af heraf, der stammer fra dyr, som er blevet behandlet med visse stoffer, der er forbudt ved direktiv 96/22/EF.

Artikel 28
Forbud

Indførsel af animalske biprodukter og deraf afledte produkter til EF er forbudt, medmindre indførslen finder sted i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 29
Overholdelse af EF-bestemmelserne

1. De i bilag V og VI omhandlede produkter må kun indføres til EF, hvis de opfylder de krav, der er fastsat i stk. 2 - 5.

2. De i bilag V og VI omhandlede produkter skal, medmindre andet er anført i nævnte bilag, hidrøre fra et tredjeland eller en del af et tredjeland, der er opført på en liste, som udarbejdes og ajourføres efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

   Listen kan kombineres med andre lister, der er opstillet af hensyn til folke- og dyresundheden. Ved udarbejdelse af listen skal der især tages hensyn til:

   a) tredjelandets lovgivning

   b) myndighedernes og kontroltjenesternes opbygning i tredjelandet, disses beføjelser og det tilsyn, de er undergivet, samt deres muligheder for effektivt at føre kontrol med anvendelsen af den gældende lovgivning

   c) de faktiske dyresundhedsbetingelser for produktion, fremstilling, håndtering, opbevaring og forsendelse af animalske produkter til EF

   d) de garantier, som tredjelandet kan give med hensyn til opfyldelse af de relevante sundhedsbetingelser

   e) erfaringen med afsætningen af produktet fra tredjelandet og resultaterne af den foretagne importkontrol

f) resultaterne af eventuelle EF-inspektioner i tredjelandet

g) den sundhedsstatus, som husdyrbestanden, andre husdyr og vildtbestanden i tredjelandet har, navnlig med hensyn til eksotiske dyresygdomme og generelle sundhedsforhold i landet, der eventuelt kan udgøre en fare for folke- eller dyresundheden i EF

h) den regelmæssighed og hurtighed, hvormed tredjelandet giver oplysning om forekomst på dets område af infektiøse eller smitsomme dyresygdomme, navnlig sygdomme opført på liste A og B fra Det Internationale Kontor for Epizootier (OIE), eller, for akvakulturdyrs vedkommende, anmeldelsespligtige sygdomme opført i OIE's sundhedskodeks for akvakulturdyr

i) de bestemmelser, der i tredjelandet gælder for forebyggelse og bekæmpelse af infektiøse eller smitsomme dyresygdomme, og anvendelsen heraf, herunder også bestemmelser om indførsel fra andre lande.

3. De i bilag V omhandlede produkter skal hidrøre fra virksomheder, der er opført på en EF-liste, som fastlægges efter proceduren i artikel 33, stk. 2, på grundlag af en meddelelse fra tredjelandets myndigheder til Kommissionen, ved hvilken de erklærer, at de pågældende anlæg opfylder EF-kravene og er undergivet tilsyn af en officiel kontroltjeneste i tredjelandet.

Godkendte lister ændres således:

a) Kommissionen giver medlemsstaterne underretning om de af det pågældende tredjeland foreslåede ændringer af listerne over virksomheder senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af ændringsforslagene.

b) Medlemsstaterne kan inden for en periode på syv arbejdsdage fra modtagelsen af ændringerne af de i litra a) nævnte lister over virksomheder over for Kommissionen skriftligt fremsætte deres eventuelle bemærkninger hertil.

c) Hvis mindst en medlemsstat fremsætter skriftlige bemærkninger, giver Kommissionen inden for en frist på fem arbejdsdage medlemsstaterne underretning herom, ligesom den sætter dette punkt på dagsordenen for det næste møde i Den Stående Veterinærkomité, med henblik på afgørelse efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

d) Hvis der ikke inden for den i litra b) nævnte frist er modtaget nogen bemærkninger fra medlemsstaterne, anses ændringerne af listen for at være accepteret af medlemsstaterne. Kommissionen giver inden for en frist på fem arbejdsdage medlemsstaterne underretning herom, og indførsel fra sådanne virksomheder tillades fem arbejdsdage efter, at medlemsstaterne har modtaget denne underretning.

4. De i bilag VI omhandlede produkter skal hidrøre fra virksomheder, der er godkendt og registreret af myndighederne i tredjelandet.

5. Forsendelser af produkter som omhandlet i bilag V og VI skal, medmindre andet er anført i nævnte bilag, være ledsaget af et sundhedscertifikat, der er udformet som vist i bilag X, og som attesterer, at produkterne opfylder de betingelser, der følger af

nævnte bilag, og at de hidrører fra virksomheder, som sikrer opfyldelsen af disse betingelser.

Artikel 30
Ligestilling

1. Efter proceduren i artikel 33, stk. 2, kan anerkendes de sundhedsforanstaltninger, som et tredjeland, en gruppe af tredjelande eller et område i et tredjeland anvender for produktion, fremstilling, håndtering, opbevaring og transport af en eller flere kategorier af de i bilag V og VI omhandlede produkter, som foranstaltninger, der frembyder tilsvarende garantier som dem, der anvendes i EF, hvis tredjelandet forelægger objektive beviser herfor.

   Beslutningen skal indeholde de betingelser, der gælder for indførslen af animalske biprodukter fra det område, tredjeland eller gruppe af tredjelande.

2. De i stk. 1 nævnte betingelser omfatter følgende:

   a) arten og indholdet af det sundhedscertifikat, der skal ledsage produktet

   b) særlige sundhedskrav, der gælder for indførsel til EF

   c) om nødvendigt nærmere bestemmelser om opstilling og ændring af lister over områder eller virksomheder, hvorfra indførsel er tilladt.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

Artikel 31
EF-kontrol og -systemrevision

1. Eksperter fra Kommissionen, eventuelt ledsaget af eksperter fra medlemsstaterne, kan foretage kontrol på stedet med henblik på:

   a) at opstille listen over tredjelande eller dele deraf og fastlægge betingelserne for indførsel

   b) at kontrollere overholdelsen af:

      i) betingelserne for at blive optaget på en EF-liste over tredjelande

      ii) betingelserne for indførsel

      iii) betingelserne for anerkendelse af foranstaltninger som ligestillede

      iv) eventuelle nødforanstaltninger, der anvendes i henhold til EF-lovgivningen.

   De eksperter fra medlemsstaterne, der er ansvarlige for denne kontrol, udpeges af Kommissionen.

2. Den i stk. 1 omhandlede kontrol foretages på vegne af EF, som dækker omkostningerne i forbindelse hermed.

3. Hyppigheden af og proceduren for den i stk. 1 omhandlede kontrol kan vedtages efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

4. Hvis der ved kontrol som omhandlet i stk. 1 konstateres en alvorlig overtrædelse af sundhedsbestemmelserne, anmoder Kommissionen straks tredjelandet om at træffe de fornødne foranstaltninger, eller den suspenderer forsendelsen af produkter, og den giver straks medlemsstaterne underretning herom.

KAPITEL IX

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 32
Ændring af bilagene og overgangsforanstaltninger

Bilagene kan ændres eller suppleres og eventuelle fornødne overgangsforanstaltninger vedtages efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

Artikel 33
Forskriftsprocedure

1. Kommissionen bistås af Den Stående Veterinærkomité, der er nedsat ved artikel 1 i afgørelse 68/361/EØF.

2. Når der henvises til nærværende stykke, finder den i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF omhandlede forskriftsprocedure anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7 og artikel 8.

3. Den frist, der er omhandlet i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, er på femten dage.

Artikel 34
Høring af videnskabelige komitéer

De relevante videnskabelige komitéer kan høres om alle spørgsmål, som falder inden for denne forordnings anvendelsesområde, og som kan få virkninger for dyre- eller folkesundheden.

Artikel 35
Meddelelse af nationale bestemmelser

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til nationale retsforskrifter, som de vedtager inden for denne forordnings anvendelsesområde.

Artikel 36
Finansieringsbestemmelser

Kommissionen udarbejder en rapport om den finansielle støtte i medlemsstaterne til forarbejdning og bortskaffelse af animalske biprodukter, med særlig omtale af kategori 1- og kategori 2-materiale og ledsaget af de fornødne forslag.

Artikel 37
Ophævelse

Direktiv 90/667/EØF og beslutning 95/348/EF og 1999/534/EF ophæves.

Henvisninger til direktiv 90/667/EØF læses som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 38
Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Den skal gælde fra 1. februar 2003*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

* Denne dato er anført for at give en periode på 18 måneder til gennemførelsen af de nye bestemmelser.

BILAG I

Definitioner

Gelatine: naturligt, opløseligt protein, geldannende eller ikke-geldannende, som er fremkommet ved delvis hydrolyse af kollagen fremstillet af knogler, huder, skind og sener fra dyr (herunder fisk og fjerkræ)

Hydrolyseret protein: blandinger af polypeptider, peptider og aminosyrer fremstillet ved hydrolyse af kollagen

Huder og skind: alt kutant og subkutant væv

Garvning: hærdning af huder ved hjælp af vegetabilske garvningsmidler, kromsalte eller andre stoffer, f.eks. aluminiumsalte, jernsalte, kiselsalte, aldehyder og kinoner, eller andre syntetiske hærdningsmidler

Forarbejdet foder til selskabsdyr: foder til selskabsdyr, bortset fra råt foder, der har gennemgået en behandling, som skal sikre dets stabilitet

Foder til selskabsdyr på dåse: varmebehandlet foder til selskabsdyr i en hermetisk lukket beholder

Hermetisk lukket beholder: beholder, der skal beskytte indholdet mod mikroorganismer

Råt foder til selskabsdyr: foder til selskabsdyr, som ikke er konserveret på anden måde end ved frysning, lynfrysning eller en tilsvarende behandling

Fiskemel: forarbejdet animalsk protein fra havdyr, undtagen havpattedyr

Blod: frisk fuldblod

Blodprodukter: afledte produkter af blod eller blodfraktioner, undtagen blodmel de omfatter: tørret/frosset/flydende plasma, tørret fuldblod, tørrede/frosne/flydende røde blodlegemer eller fraktioner heraf og blandinger

Blodmel: blodprodukter, der er fremstillet af varmebehandlet blod i overensstemmelse med bilag V, kapitel II, og som er bestemt til foder eller gødningsstoffer

Blodprodukter til teknisk eller farmaceutisk brug: blodprodukter bestemt til tekniske eller farmaceutiske formål

In vitro-diagnostikum: et færdigpakket produkt, brugsklar for den endelige bruger, der indeholder et blodprodukt og anvendes som henholdsvis reagens, reagensprodukt, kalibreringsmiddel, kit eller ethvert andet system, der benyttes alene eller sammen med noget andet, og som ud fra sin fremstilling er bestemt til anvendelse in vitro til undersøgelse af prøver fra mennesker eller dyr, bortset fra donororganer og -blod, med som eneste eller væsentligste formål at diagnosticere en fysiologisk tilstand, en helbredstilstand, en sygdom eller en genetisk abnormitet eller at bestemme risikofrihed og forenelighed med eventuelle reagenser

Laboratoriereagenser: et færdigpakket produkt, brugsklar for den endelige bruger, der indeholder et blodprodukt, og som ud fra sin fremstilling er bestemt til anvendelse på et laboratorium som reagens eller reagensprodukt og benyttes alene eller sammen med noget andet

Uforarbejdet uld, hår og børster: fåreuld, hår af drøvtyggere og svinebørster, der ikke er vasket industrielt eller produceret ved garvning

Uforarbejdede fjer og fjerdele: fjer og fjerdele, der ikke er blevet behandlet med vanddamp eller på nogen anden måde, der sikrer, at der ikke overføres patogener

Biavlsprodukter: honning, bivoks, "gelée royale", propolis eller pollen, som hverken er bestemt til konsum eller til industriel brug.

BILAG II

Hygiejnekrav ved indsamling og transport af animalske biprodukter

1. Der træffes de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kategori 1-, kategori 2- og kategori 3-materiale kan identificeres og fortsat er identificerbart under indsamlingen og transporten.

2. Animalske biprodukter skal indsamles og transporteres i egnede containere eller køretøjer, så lækage undgås. Containere og køretøjer skal være ordentligt tildækket. Kølevogne skal være indrettet på en sådan måde, at den påbudte temperatur kan holdes under hele transporten.

3. Køretøjer, presenninger og genbrugscontainere skal rengøres og desinficeres efter hver brug og skal holdes rene.

4. Hvis animalske biprodukter ikke transporteres direkte i løs afladning, skal oplysninger om oprindelsen og de animalske biprodukters betegnelse og art samt teksten "Animalske biprodukter - Ikke til konsum" med bogstaver af en højde på mindst 2 cm være angivet på en etiket, der er fæstnet til containeren, kartonerne eller anden anvendt emballage.

5. Under transporten skal:

   a) uforarbejdede og forarbejdede animalske biprodukter og deraf fremstillede produkter være ledsaget enten:

      i) af et handelsdokument med angivelse af:

         – datoen for fjernelsen af materialet fra anlægget

         – beskrivelse af materialet med angivelse af dets klassifikation i overensstemmelse med denne forordning

         – mængden af materialet

         – materialets oprindelsessted

         – transportørens navn og adresse

         – modtagerens navn og adresse samt registreringsnummer

         – hvis relevant:

            I) oprindelsesanlæggets godkendelses- eller registrerings-nummer

            II) behandlingens art og behandlingsmetoder.

Handelsdokumentet skal udfærdiges i tre eksemplarer (en original og to kopier). Originaleksemplaret skal ledsage forsendelsen til det endelige bestemmelsessted og opbevares af modtageren, en kopi opbevares af producenten, og den anden kopi opbevares af transportøren.

eller

ii) af et sundhedscertifikat udstedt og underskrevet af myndighederne, når dette udtrykkeligt er krævet i denne forordning.

Det handelsdokument og det sundhedscertifikat, der er nævnt i henholdsvis nr. i) og ii), skal opbevares i en periode på mindst to år, så de kan forelægges for myndighederne.

En model for det i nr. i), omhandlede handelsdokument eller det i nr. ii) omhandlede sundhedscertifikat kan fastlægges efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

6. Myndighederne træffer de nødvendige foranstaltninger til kontrol med flytninger af uforarbejdede og forarbejdede animalske biprodukter og deraf afledte produkter ved at kontrollere, at der føres de foreskrevne fortegnelser, og at der forefindes de dokumenter, som skal ledsage disse produkter under transporten til bestemmelsesstedet, og om nødvendigt ved at foretage forsegling.

BILAG III

Generelle hygiejnekrav for forarbejdningsanlæg for animalske biprodukter

KAPITEL I

Generelle betingelser for godkendelse af forarbejdningsanlæg for animalske biprodukter

1. Anlæg og udstyr skal opfylde følgende krav:

   a) Forarbejdningsanlæggets lokaler skal på passende måde være adskilt fra hovedfærdselsårer og andre anlæg som f.eks. slagterier. Anlæg til forarbejdning af animalske biprodukter må ikke være anbragt samme sted som slagterier, medmindre de befinder sig i en fuldstændig separat del af en bygning. Uvedkommende personer og dyr må ikke have adgang til anlægget.

   b) Forarbejdningsanlægget skal have en "ren" og en "uren" afdeling med tilstrækkelig adskillelse mellem de to afdelinger. I den urene afdeling skal der være et overdækket sted til modtagelse af de animalske biprodukter, og den skal være indrettet således, at den er let at rengøre og desinficere. Gulvene skal være lagt på en sådan måde, at væsker let kan bortledes. Forarbejdningsanlægget skal være ordentligt udstyret med toiletter, omklædningsrum og håndvaske til personalet.

   c) Forarbejdningsanlægget skal kunne fremstille varmt vand og damp i tilstrækkelig mængde til at kunne forarbejde de animalske biprodukter.

   d) Den urene afdeling skal om fornødent have udstyr til findeling af de animalske biprodukter og udstyr til at overføre de findelte animalske biprodukter til forarbejdningsenheden.

   e) Alle installationer, der anvendes til forarbejdning af animalske biprodukter, skal anvendes i overensstemmelse med kravene i kapitel II. Når der kræves varmebehandling, skal anlægget være udstyret med:

      – måleudstyr til at overvåge temperaturen mod tiden og om nødvendigt trykket på kritiske punkter

      – registreringsanordninger til løbende registrering af måleresultaterne

      – et passende sikkerhedssystem til undgåelse af utilstrækkelig opvarmning.

   f) For at forhindre, at det endelige produkt rekontamineres af uforarbejdede animalske biprodukter, der bringes ind i forarbejdningsenheden, skal den del af anlægget, hvor materiale afleveres til forarbejdning, være klart adskilt fra den del, der anvendes til forarbejdning af produktet og til oplagring af det forarbejdede produkt.

2. Forarbejdningsanlægget skal have hensigtsmæssigt udstyr til rengøring og desinficering af de køretøjer, containere og beholdere, som de animalske biprodukter modtages eller transporteres i, dog med undtagelse af skibe.

3. Der skal være hensigtsmæssigt udstyr til desinficering af hjulene på køretøjer, der forlader forarbejdningsanlæggets urene afdeling.

4. Forarbejdningsanlægget skal være forsynet med et system til bortledning af spildevand, som opfylder de af myndighederne stillede krav.

5. Forarbejdningsanlægget skal have eget laboratorium eller kunne benytte et eksternt laboratorium. Laboratoriet skal være udstyret til at kunne foretage de fornødne analyser og skal være godkendt af myndighederne.

KAPITEL II

Generelle hygiejnebetingelser

1. Animalske biprodukter skal forarbejdes hurtigst muligt efter ankomsten. De skal opbevares hensigtsmæssigt, indtil de forarbejdes.

2. Containere, beholdere og køretøjer, der anvendes til transport af animalske biprodukter, skal rengøres, vaskes og desinficeres, hver gang de har været benyttet. Containere, beholdere og køretøjer, der anvendes til transport af uforarbejdet materiale, skal rengøres i et særligt område. Dette område skal være beliggende eller indrettet på en sådan måde, at risikoen for kontaminering af forarbejdede produkter undgås.

3. Personer, der arbejder i den urene afdeling, må ikke have adgang til den rene afdeling, medmindre de skifter arbejdstøj og sko eller desinficerer sidstnævnte. Udstyr og redskaber må ikke bringes fra den urene afdeling til den rene afdeling. Der skal fastlægges en procedure for personalets bevægelser mellem de forskellige områder, hvor der foreskrives fodbad og hjulbad.

4. Spildevand, der stammer fra den urene afdeling, skal behandles på en sådan måde, at der ikke er nogen patogener tilbage.

   Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 33, stk. 2, krav vedrørende behandlingen af spildevand fra forarbejdningsanlæg.

5. Der skal systematisk træffes forholdsregler mod fugle, gnavere, insekter og andre skadedyr. Der skal i den forbindelse anvendes et dokumenteret program for skadedyrsbekæmpelse.

6. Der skal fastlægges dokumenterede rengørelsesprocedurer for alle dele af virksomheden. Der være hensigtsmæssigt udstyr og de fornødne rengøringsmidler til rådighed for rengøring.

7. Hygiejnekontrollen skal omfatte regelmæssige inspektioner af miljø og udstyr. Inspektionsplaner og -resultater skal dokumenteres.

8. Installationer og udstyr skal holdes i god stand, og måleudstyret skal kalibreres med regelmæssige mellemrum.

9. De forarbejdede animalske biprodukter skal håndteres og oplagres i forarbejdningsanlægget på en sådan måde, at rekontaminering ikke kan forekomme.

KAPITEL III

Forarbejdningsmetoder

Metode 1

Trykbehandling, kontinuerlig eller batch

Findeling

1. Hvis partikelstørrelsen af de animalske biprodukter, der skal forarbejdes, er på over 50 mm, skal den mindskes ved hjælp af hensigtsmæssigt udstyr, som er indstillet til, at partikelstørrelsen efter findelingen ikke er på over 50 mm. Udstyret til nedbringelse af størrelsen skal kontrolleres dagligt og dets tilstand registreres. Hvis der ved kontrol konstateres partikler på over 50, skal forarbejdningen standses, og den må først genoptages, efter at de fornødne reparationer er blevet foretaget.

Tid, temperatur og tryk

2. Efter findelingen skal de animalske biprodukter opvarmes til en kernetemperatur på over 133°C i mindst 20 minutter uden afbrydelse ved et (absolut) tryk på mindst 3 bar frembragt ved hjælp af mættet damp[1]; varmebehandlingen kan anvendes som eneste forarbejdning eller som sterilisationsfase før eller efter forarbejdningen.

3. Forarbejdningen kan foretages i et batchsystem eller i et kontinuerligt system.

Metode 2

Naturligt fedtstof, batch

Findeling

1. Hvis partikelstørrelsen af de animalske biprodukter, der skal forarbejdes, er på over 150 mm, skal den mindskes ved hjælp af hensigtsmæssigt udstyr, som er indstillet til, at partikelstørrelsen efter findelingen ikke er på over 150 mm. Udstyret til nedbringelse af størrelsen skal kontrolleres dagligt og dets tilstand registreres. Hvis der ved kontrol konstateres partikler på over 150 mm, skal forarbejdningen standses, og den må først genoptages, efter at de fornødne reparationer er blevet foretaget.

Tid, temperatur og tryk

2. Efter findelingen skal de animalske biprodukter opvarmes til en kernetemperatur på over 100°C i mindst 125 minutter, en kernetemperatur på over 110°C i mindst 120 minutter og en kernetemperatur på over 120°C i mindst 50 minutter.

3. Forarbejdningen skal foretages i et batchsystem.

---

[1] "mættet damp" betyder, at al luft er fjernet og erstattet af damp i hele sterilisationskammeret.

4. De animalske biprodukter kan koges, så de forskellige krav vedrørende tid/temperatur opfyldes samtidigt.

Metode 3

Naturligt fedtstof
Kontinuerlig eller batch

Findeling

1. Hvis partikelstørrelsen af de animalske biprodukter, der skal forarbejdes, er på over 30 mm, skal den mindskes ved hjælp af hensigtsmæssigt udstyr, som er indstillet til, at partikelstørrelsen efter findelingen ikke er på over 30 mm. Udstyret til nedbringelse af størrelsen skal kontrolleres dagligt og dets tilstand registreres. Hvis der ved kontrol konstateres partikler på over 30 mm, skal forarbejdningen standses, og den må først genoptages, efter at de fornødne reparationer er blevet foretaget.

Tid, temperatur og tryk

2. Efter findelingen skal de animalske biprodukter opvarmes til en kernetemperatur på over 100°C i mindst 95 minutter, en kernetemperatur på over 110°C i mindst 55 minutter og en kernetemperatur på over 120°C i mindst 13 minutter.

3. Forarbejdningen kan foretages i et batchsystem eller i et kontinuerligt system.

4. De animalske biprodukter kan koges, så de forskellige krav vedrørende tid/temperatur opfyldes samtidigt.

Metode 4

Tilsat fedtstof
Kontinuerlig eller batch

Findeling

1. Hvis partikelstørrelsen af de animalske biprodukter, der skal forarbejdes, er på over 30 mm, skal den mindskes ved hjælp af hensigtsmæssigt udstyr, som er indstillet til, at partikelstørrelsen efter findelingen ikke er på over 30 mm. Udstyret til nedbringelse af størrelsen skal kontrolleres dagligt og dets tilstand registreres. Hvis der ved kontrol konstateres partikler på over 30 mm, skal forarbejdningen standses, og den må først genoptages, efter at de fornødne reparationer er blevet foretaget.

Tid, temperatur og tryk

2. Efter findelingen placeres de animalske biprodukter i en beholder med tilsat fedtstof og opvarmes derefter til en kernetemperatur på over 100°C i mindst 16 minutter, en kernetemperatur på over 110°C i mindst 13 minutter, en kernetemperatur på over 120°C i mindst 8 minutter og en kernetemperatur på over 130°C i mindst 3 minutter.

3. Forarbejdningen kan foretages i et batchsystem eller i et kontinuerligt system.

4. De animalske biprodukter kan koges, så de forskellige krav vedrørende tid/temperatur opfyldes samtidigt.

Metode 5

Affedtning
Kontinuerlig eller batch

Findeling

1. Hvis partikelstørrelsen af de animalske biprodukter, der skal forarbejdes, er på over 20 mm, skal den mindskes ved hjælp af hensigtsmæssigt udstyr, som er indstillet til, at partikelstørrelsen efter findelingen ikke er på over 20 mm. Udstyret til nedbringelse af størrelsen skal kontrolleres dagligt og dets tilstand registreres. Hvis der ved kontrol konstateres partikler på over 20 mm, skal forarbejdningen standses, og den må først genoptages, efter at de fornødne reparationer er blevet foretaget.

Tid, temperatur og tryk

2. Efter findelingen skal de animalske biprodukter opvarmes, indtil de koagulerer, og derefter presses, så fedt og vand fjernes fra det proteinholdige materiale. Det proteinholdige materiale opvarmes derefter til en kernetemperatur på over 80°C i mindst 120 minutter og en kernetemperatur på over 100°C i mindst 60 minutter.

3. Forarbejdningen kan foretages i et batchsystem eller i et kontinuerligt system.

4. De animalske biprodukter kan koges, så de forskellige krav vedrørende tid/temperatur opfyldes samtidigt.

Metode 6

(Kun for animalske biprodukter af fisk)
Kombineret syrning og varmebehandling

1. De animalske biprodukter findeles til en størrelse på ... mm. De blandes derefter med myresyre, så pH-værdien nedsættes til .... Blandingen opbevares i .... timer, inden der foretages yderligere behandling.

2. Blandingen fyldes derefter i en varmeveksler og opvarmes til en kernetemperatur på ....°C i mindst .... minutter. Produktets gennemløb i varmeveksleren kontrolleres ved mekaniske ordrer, der begrænser bevægelsen på en sådan måde, at produktet ved varmebehandlingens afslutning har gennemgået en cyklus, der er tilstrækkelig både med hensyn til tid og temperatur.

3. Efter varmebehandlingen foretages en mekanisk adskillelse af produktet i væske, fedt og grever. For at opnå forarbejdet animalsk proteinkoncentrat pumpes væskefasen ind i to dampopvarmede varmevekslere med vakuumkamre, så vandindholdet fjernes i form af vanddamp. Greverne inkorporeres igen i proteinkoncentratet inden oplagringen.

Metode 7

Enhver forarbejdningsmetode, der er godkendt af myndighederne, og for hvilken det på en for myndighederne tilfredsstillende måde er godtgjort, at der i en periode på en måned dagligt er udtaget prøver i overensstemmelse med følgende mikrobiologiske normer:

1. Prøver af materialet udtaget direkte efter varmebehandlingen:

   – *Clostridium perfringens*: Ingen i 1 g af produkterne.

2. Prøver af materialet udtaget under oplagringen eller ved udlagringen fra forarbejdningsanlægget:

   – *Salmonella: Ingen i 25 g:* *n=5, c=0, m=0, M=0*

   – *Enterobacteriaceæ:* *n=5, c=2, m=10, M=3 X 10^2 i 1g*

   Hvor:

   n = antallet af prøveenheder, som prøven består af

   m = tærskelværdien for antallet af bakterier; resultatet betragtes som tilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i alle prøveenheder ikke overstiger m

   M = maksimumsværdien for antallet af bakterier; resultatet betragtes som utilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i en eller flere prøveenheder er M eller derover

   c = antallet af prøveenheder, hvis bakterietal kan ligge mellem m og M, idet prøven stadig betragtes som acceptabel, hvis bakterietallet i de andre prøveenheder er m eller derunder.

Oplysninger om de kritiske kontrolpunkter, der godtgør, at det enkelte forarbejdningsanlæg opfylder de mikrobiologiske normer, registreres og opbevares, således at ejeren af eller den, der driver virksomheden, eller disses repræsentanter og myndighederne kan overvåge forarbejdningsanlæggets drift. De oplysninger, der skal registreres og overvåges, er partikelstørrelsen, den kritiske temperatur og, hvis det er relevant, den absolutte tid, trykprofilen, tilførselshastigheden for råvarer og recirkuleringsraten for fedt.

Disse oplysninger stilles på anmodning herom til rådighed for Kommissionen.

KAPITEL IV

Tilsyn med produktionen

1. Forarbejdningsanlæg skal være undergivet myndighedernes tilsyn, og disse skal påse, at forordningens krav overholdes, og navnlig:

a) kontrollere:

i) de generelle hygiejnebetingelser for lokaler, udstyr og personale

ii) effektiviteten af den egenkontrol, anlægget foretager i henhold til artikel 22, bl.a. ved gennemgang af resultaterne og prøveudtagning

iii) produkternes tilstand efter forarbejdningen; analyserne og undersøgelserne foretages efter videnskabeligt anerkendte metoder, især dem der er fastsat i EF-bestemmelserne eller i mangel heraf i anerkendte internationale normer

iv) betingelserne for oplagring og transport

b) udtage de nødvendige prøver til laboratorieundersøgelser

c) udføre enhver anden kontrol, der skønnes nødvendig for overholdelsen af denne forordning.

2. Myndighederne skal på ethvert tidspunkt skal have fri adgang til alle dele af de forarbejdningsanlægget samt til fortegnelser og handelsdokumenter eller sundhedscertifikater, så de kan kontrollere, at betingelserne i denne forordning nøje overholdes.

KAPITEL V

Valideringsprocedurer

1. Forarbejdningsanlægget skal valideres af myndighederne efter følgende procedurer, idet der i det mindste skal tages hensyn til følgende indikatorer:

a) Beskrivelse af processen (ved hjælp af et procesdiagram).

b) Identifikation af kritiske kontrolpunkter, herunder forarbejdningshastigheden for kontinuerlige systemer.

c) Overholdelse af de særlige forarbejdningskrav, der er fastsat i denne forordning.

d) Opfyldelse af følgende krav:

– Partikelstørrelse for batchtryk og kontinuerlige processer. Partikelstørrelsen bestemmes af hakkemaskinens hulskiveboringer eller spalteåbningen.

– Temperatur, tryk, forarbejdningstid og forarbejdningshastighed (kun for kontinuerlige systemer):

I) Batchtryksystem:

– Temperaturen skal overvåges med et fast termoelement, og den skal afbildes mod tiden.

– Trykfasen skal overvåges med en fast trykmåler. Trykket skal afbildes mod tiden.

– Forarbejdningstiden skal fremgå af tid/temperatur- og tid/tryk-diagrammerne.

Termoelementet og trykmåleren skal kalibreres mindst en gang om året.

II) Kontinuerligt tryksystem:

– Temperatur og tryk skal overvåges med termoelementer eller en infrarød temperaturføler og trykmålere, der anvendes bestemte steder i hele processystemet på en sådan måde, at temperatur og tryk opfylder de foreskrevne betingelser inden i hele det kontinuerlige system eller i et afsnit af systemet. Temperatur og tryk skal afbildes mod tiden.

– Resultaterne af målingen af minimumsopholdstiden inden i hele den relevante del af det kontinuerlige system, hvor temperatur og tryk opfylder de foreskrevne betingelser, skal forelægges for myndighederne; der anvendes uopløselige markører (f.eks. mangandioxid) eller en metode, som giver tilsvarende garantier. Præcise målinger og kontrol af forarbejdningshastigheden er af allerstørste vigtighed og skal under valideringstesten kontrolleres i forhold til et kritisk kontrolpunkt, som kan overvåges kontinuerligt, som f.eks.:

  – fødesneglens omdrejninger pr. minut (omdr./min.), eller

  – elektrisk effekt (ampere ved en given spænding), eller

  – fordampnings-/fortætningshastighed, eller

  – antal pumpeslag pr. tidsenhed.

Alt udstyr til måling og overvågning skal kalibreres mindst en gang om året.

Valideringsprocedurerne skal gentages med mellemrum, eller når myndighederne finder det nødvendigt, og under alle omstændigheder hver gang der foretages væsentlige ændringer af processen (dvs. ændringer med hensyn til maskiner, råvarer osv.).

Kommissionen fastlægger efter proceduren i artikel 33, stk. 2, valideringsprocedurer på grundlag af kontrolmetoder.

BILAG IV

Hygiejnekrav vedrørende forarbejdning og bortskaffelse af animalske biprodukter bestemt for biogas- eller komposteringsanlæg eller for oliekemiske anlæg

Kapitel I

Særlige betingelser for forarbejdning af kategori 1- eller kategori 2-materiale

Betingelser for godkendelse af kategori 1- eller kategori 2-forarbejdningsanlæg

Ud over de generelle krav, der er fastlagt i bilag III, gælder følgende:

1. Anlæg til forarbejdning af kategori 1-materiale må ikke være anbragt samme sted som anlæg til forarbejdning af kategori 2-materiale, medmindre de befinder sig i en fuldstændig separat del af en bygning.

2. Uanset ovenstående punkt kan medlemsstaterne dog tillade, at et kategori 2-forarbejdningsanlægs faciliteter

   i) midlertidigt anvendes til forarbejdning af kategori 1-materiale, hvis en epizooti, der har grebet kraftigt om sig, medfører kapacitetsmangel på kategori 1-forarbejdningsanlæg, eller

   ii) vedvarende anvendes til forarbejdning af kategori 1-materiale, hvis den supplerende kapacitet, der er nødvendig for at kunne godkende anlæg til bestemte formål, ikke findes,

   dog kun på følgende betingelser:

   – Anlægget skal være under permanent offentligt tilsyn.

   – Al aflæsning, forarbejdning, oplagring eller anden håndtering af kategori 1-materiale skal foregå under offentligt tilsyn.

   – Kategori 1-materiale skal opbevares i fuldstændigt separate lokaler eller på et separat modtagelsesområde.

   – Kategori 1-materiale skal forarbejdes i separate lokaler under anvendelse af separate installationer og separat udstyr, undtagen hvis

     i) forarbejdningen foregår i fuldstændigt lukkede anlæg eller med udstyr, der kun anvendes til dette formål, eller

     ii) det parti kategori 2-materiale, der forarbejdes umiddelbart efter forarbejdning af kategori 1-materiale, betragtes som kategori 1-materiale.

   – Det forarbejdede kategori 1-materiale skal opbevares i et andet lokale eller i særskilte beholdere og mærkes på passende måde. Lokalet eller de særskilte beholdere skal forsegles af myndighederne, når en repræsentant for disse ikke er til stede.

– Kategori 2-forarbejdningsanlæg, der midlertidigt eller vedvarende har forarbejdet kategori 1-materiale, skal grundigt rengøres og desinficeres på en af myndighederne godkendt måde, inden de forarbejder materiale af en højere sundhedskategori.

Forarbejdningsnormer

3. Animalske biprodukter, bortset fra afsmeltet fedt af kategori 2-materiale bestemt for et oliekemisk anlæg, skal forarbejdes i overensstemmelse med

– forarbejdningsmetode 1, hvis der er tale om kategori 2-materiale, bortset fra gylle og indhold fra fordøjelseskanalen fra pattedyr, bestemt for biogas- eller komposteringsanlæg eller til anvendelse som organiske gødningsstoffer eller jordforbedringsmidler, og kategori 1- og kategori 2-materiale bestemt for deponeringsanlæg

– en af de i bilag III, kapitel III, anførte forarbejdningsmetoder, hvis der er tale om kategori 1- eller kategori 2-materiale bestemt til forbrænding eller medforbrænding.

Krav til produkterne efter forarbejdningen

4. Efter forarbejdningen skal produkterne varigt farves eller mærkes under anvendelse af en ordning, der er godkendt af myndighederne. Kommissionen fastlægger de nærmere regler for nævnte ordning efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

5. Prøver, der direkte efter varmebehandlingens afslutning udtages af forarbejdede animalske biprodukter, som er bestemt for biogas-, komposterings- eller deponeringsanlæg eller til anvendelse som organiske gødningsstoffer eller jordforbedringsmidler, skal være fri for varmeresistente patogene bakteriesporer (ingen *Clostridium perfrigens* i 1 g af produktet).

Kapitel II

Særlige krav for biogas- og komposteringsanlæg

A. Betingelser for godkendelse af biogas- og komposteringsanlæg, der behandler animalske biprodukter

1. Biogasanlæg skal være udstyret med:

a) en pasteuriserings-/hygiejneenhed, som ikke kan omgås, hvor det forarbejdede kategori 2-materiale eller det uforarbejdede kategori 3-materiale varmebehandles, inden det kommer ind i biogasreaktoren; denne enhed skal være forsynet med:

– udstyr til overvågning af temperaturen mod tiden

– registreringsanordninger til løbende registrering af måleresultaterne

– et passende sikkerhedssystem til undgåelse af utilstrækkelig opvarmning

b) hensigtsmæssigt udstyr til rengøring og desinficering af køretøjer og containere, når de forlader biogasanlægget.

2. Komposteringsanlæg skal være udstyret med:

a) en lukket komposteringsreaktor forsynet med:

– udstyr til overvågning af temperaturen mod tiden

– registreringsanordninger til løbende registrering af måleresultaterne

– et passende sikkerhedssystem til undgåelse af utilstrækkelig opvarmning

b) hensigtsmæssigt udstyr til rengøring og desinficering af køretøjer og containere, som transporterer ubehandlede animalske biprodukter.

3. Biogas- og komposteringsanlæg skal have eget laboratorium eller kunne benytte et laboratorium, der er udstyret til at foretage de fornødne analyser.

B. Særlige hygiejnebetingelser

1. I et biogas- eller komposteringsanlæg må der kun behandles kategori 2-materiale, der har gennemgået forarbejdningsmetode 1 i et kategori 2-forarbejdningsanlæg, og kategori 3-materiale.

2. Animalske biprodukter som omhandlet i punkt 1 skal behandles hurtigst muligt efter ankomsten. De skal opbevares hensigtsmæssigt, indtil de behandles.

3. Containere, beholdere og køretøjer, der anvendes til transport af animalske biprodukter, skal rengøres, vaskes og desinficeres, hver gang de har været benyttet. Containere, beholdere og køretøjer, der er anvendt til transport af ubehandlet materiale, skal rengøres i et særligt område. Dette område skal være beliggende eller indrettet på en sådan måde, at risikoen for kontaminering af behandlede produkter undgås.

4. Der skal systematisk træffes forholdsregler mod fugle, gnavere, insekter og andre skadedyr. Der skal i den forbindelse anvendes et dokumenteret program for skadedyrsbekæmpelse.

5. Der skal fastlægges dokumenterede rengørelsesprocedurer for alle dele af virksomheden. Der være hensigtsmæssigt udstyr og de fornødne rengørings-midler til rådighed for rengøring.

6. Hygiejnekontrollen skal omfatte regelmæssige inspektioner af miljø og udstyr. Inspektionsplaner og -resultater skal dokumenteres.

7. Anlæg og udstyr skal holdes i god stand, og måleudstyret skal kalibreres med regelmæssige mellemrum.

8. Nedbrydningsaffald skal håndteres og oplagres i anlægget på en sådan måde, at rekontaminering ikke kan forekomme.

C. Varmebehandlingskrav

1. Animalske biprodukter, der anvendes som råvare i et biogasanlæg, skal undergå en behandling, der opfylder følgende minimumskrav:

   a) maksimal partikelstørrelse inden de kommer ind i pasteuriseringsenheden: 12 mm

   b) minimumstemperatur i alt materiale i pasteuriseringsenheden: 70°C

   c) minimumstid i pasteuriseringsenheden uden afbrydelse: 60 minutter

2. Animalske biprodukter, der anvendes som råvare i et komposteringsanlæg, skal undergå en behandling, der opfylder følgende minimumskrav:

   a) maksimal partikelstørrelse inden de kommer ind i komposteringsreaktoren: 12 mm

   b) minimumstemperatur i alt materiale i reaktoren: 70°C

   c) minimumstid i reaktoren ved 70°C (alt materiale): 60 minutter

D. Krav vedrørende nedbrydningsaffald og kompost

Prøver af nedbrydningsaffald eller kompost, der udtages under oplagringen eller ved udlagringen fra biogas- eller komposteringsanlægget, skal være i overensstemmelse med følgende normer:

Salmonella: Ingen i 25 g: n=5, c=0, m=0, M=0

Enterobacteriaceæ: n=5, c=2, m=10, M=3 X 10^2 i 1g

Hvor:

n = antallet af prøveenheder, som prøven består af

m = tærskelværdien for antallet af bakterier; resultatet betragtes som tilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i alle prøveenheder ikke overstiger m

M = maksimumsværdien for antallet af bakterier; resultatet betragtes som utilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i en eller flere prøveenheder er M eller derover

c = antallet af prøveenheder, hvis bakterietal kan ligge mellem m og M, idet prøven stadig betragtes som acceptabel, hvis bakterietallet i de andre prøveenheder er m eller derunder.

Kapitel III

Behandlingsnormer for yderligere forarbejdning af afsmeltet fedt fra drøvtyggere

1. Omestring eller hydrolyse ved mindst 200°C under tilsvarende passende tryk i 20 minutter (glycerol, fedtsyrer og fedtsyreestere).

2. Forsæbning med NaOH 12M (glycerol og sæbe)

   – i en batchproces: ved 95°C i tre timer,

   eller

   – i en kontinuerlig proces: ved 140°C ved 2 bar (2000 hPa) i otte minutter eller tilsvarende betingelser.

BILAG V

Særlige betingelser for afsætning og indførsel af forarbejdet animalsk protein og andre fodermidler

KAPITEL I

Generelle krav

Betingelser for godkendelse af forarbejdningsanlæg

Ud over de generelle krav, der er fastlagt i bilag III, gælder følgende:

1. Anlæg til forarbejdning af kategori 3-materiale må ikke være anbragt samme sted som anlæg til forarbejdning af kategori 1- eller kategori 2-materiale, medmindre de befinder sig i en fuldstændig separat del af en bygning.

2. Uanset ovenstående punkt kan medlemsstaterne dog tillade, at et kategori 3-forarbejdningsanlægs faciliteter

   i) midlertidigt anvendes til forarbejdning af kategori 1- eller kategori 2-materiale, hvis en epizooti, der har grebet kraftigt om sig, medfører kapacitetsmangel på kategori 1- eller kategori 2-forarbejdningsanlægget, eller

   ii) vedvarende anvendes til forarbejdning af kategori 1- eller kategori 2-materiale, hvis den supplerende kapacitet, der er nødvendig for at kunne godkende anlæg til bestemte formål, ikke findes,

   dog kun på følgende betingelser:

   – Anlægget skal være under permanent offentligt tilsyn.

   – Al aflæsning, forarbejdning, oplagring eller anden håndtering af kategori 1-eller kategori 2-materiale skal foregå under offentligt tilsyn.

   – Kategori 1- og kategori 2-materiale skal opbevares i fuldstændigt separate lokaler eller på et separat modtagelsesområde.

   – Kategori 1- og kategori 2-materiale skal forarbejdes i særskilte lokaler under anvendelse af særskilte anlæg og særskilt udstyr, undtagen hvis forarbejdningen finder sted i fuldstændig lukkede anlæg eller med udstyr, der udelukkende anvendes til dette formål.

   – Det forarbejdede kategori 1 eller kategori 2-materiale, skal opbevares i etsærskilt lokale eller i særskilte beholdere og mærkes på passende måde, og det må ikke være bestemt til foderbrug. Lokalet eller de særskilte beholdere skal forsegles af myndighederne, når en repræsentant for disse ikke er til stede.

   – Kategori 3-forarbejdningsanlæg, der midlertidigt eller vedvarende har forarbejdet kategori 1- eller kategori 2-materiale, skal grundigt rengøres og desinficeres på en af myndighederne godkendt måde, inden de forarbejder materiale af en højere sundhedskategori.

3. Kategori 3-forarbejdningsanlæg skal være forsynet med:

a) udstyr til kontrol af tilstedeværelse af uvedkommende materiale, såsom emballage, metalstykker mv., i de uforarbejdede animalske biprodukter

b) hvis myndighedernes regelmæssige eller konstante tilstedeværelse er nødvendig som følge af mængden af de behandlede varer, et tilstrækkeligt udstyret, aflåseligt lokale, der kun står til disposition for inspektionstjenesten.

Særlige hygiejnekrav for forarbejdningsanlæg

Modtagelse af råvarer

4. Kun det kategori 3-materiale, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, litra a) - l), må anvendes til fremstilling af forarbejdet animalsk protein og andre fodermidler.

5. Inden forarbejdningen skal animalske biprodukter kontrolleres for tilstedeværelsen af uvedkommende materiale. Dette skal i givet fald fjernes.

Varmebehandlingsnormer

6. De kritiske kontrolpunkter, der er afgørende for omfanget af den varmebehandling, der anvendes ved forarbejdningen, skal fastlægges for hver forarbejdningsmetode som anført i bilag III, kapitel III. De kritiske kontrolpunkter kan omfatte:

– Råvarens partikelstørrelse

– Den opnåede temperatur ved varmebehandlingen

– Det tryk, råvaren udsættes for

– Varmebehandlingens varighed eller tilførselshastigheden for kontinuerlige systemer

– Der skal for processen fastsættes minimumsværdier for hvert af de relevante kritiske kontrolpunkter.

7. Der skal opbevares fortegnelser, der viser, at minimumsværdierne for processen er opnået for hvert af de kritiske kontrolpunkter,

8. Der skal anvendes nøjagtigt kalibrerede temperaturmålere/-registreringsanordninger til løbende overvågning af forarbejdningsbetingelserne. Der skal føres fortegnelser over datoerne for kalibreringen af temperaturmålere/-registreringsanordninger.

9. Materiale, der ikke har fået den fastlagte varmebehandling (dvs. materiale, som er blevet fjernet ved opstarten, eller som er lækket fra kogeapparaturet), skal på ny gennemgå varmebehandlingen eller indsamles og forarbejdes på ny.

Krav til produkterne efter forarbejdningen

10. Prøver af de endelige produkter, der udtages under oplagringen eller ved udlagringen fra forarbejdningsanlægget, skal være i overensstemmelse med følgende normer:

Salmonella: Ingen i 25 g: n=5, c=0, m=0, M=0

Enterobacteriaceæ: n=5, c=2, m=10, M=3 X 10^2 i 1g

Hvor:

n = antallet af prøveenheder, som prøven består af

m = tærskelværdien for antallet af bakterier; resultatet betragtes som tilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i alle prøveenheder ikke overstiger m

M = maksimumsværdien for antallet af bakterier; resultatet betragtes som utilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i en eller flere prøveenheder er M eller derover

c = antallet af prøveenheder, hvis bakterietal kan ligge mellem m og M, idet prøven stadig betragtes som acceptabel, hvis bakterietallet i de andre prøveenheder er m eller derunder.

KAPITEL II

Særlige betingelser for forarbejdet animalsk protein

Foruden de i kapitel I nævnte betingelser skal følgende betingelser være opfyldt:

Forarbejdningsnormer

1. Forarbejdet animalsk protein af pattedyr, bortset fra blodmel, skal være behandlet efter forarbejdningsmetode 1.

2. Blodmel og forarbejdet animalsk protein af andre dyr end pattedyr, bortset fra fiskemel, skal være behandlet efter en af de forarbejdningsmetoder, der er anført i bilag III, kapitel III.

3. Fiskemel skal være behandlet efter

   i) en af de forarbejdningsmetoder, der er anført i bilag III, kapitel III, eller

   ii) en metode og parametre, der sikrer, at det forarbejdede produkt er i overensstemmelse med de mikrobiologiske normer, der er fastlagt i kapitel I, punkt 10, i dette bilag.

Oplagring og forsendelse af forarbejdet animalsk protein

4. Forarbejdet animalsk protein skal pakkes og oplagres i nye eller steriliserede sække eller oplagres i siloer, der er konstrueret til dette formål.

5. Der skal træffes passende foranstaltninger for at minimere kondensering i siloer, transportbeholdere og elevatorer.

6. Produkter i transportbeholdere, elevatorer og siloer skal beskyttes mod tilfældig kontaminering.

7. Udstyr til behandling af forarbejdet animalsk protein skal holdes rent og tørt og være forsynet med hensigtsmæssige kontrolsteder, så det kan kontrolleres, at det er rent. Alle lagerfaciliteter skal regelmæssigt tømmes og renses under hensyntagen til produktionskravene.

8. Forarbejdet animalsk protein skal opbevares tørt. Lækager og kondensering i lagerområdet skal undgås.

9. Forarbejdet animalsk protein skal forsendes i forseglede nye sække eller i overdækkede bulkcontainere eller køretøjer.

10. Hvert køretøj skal kontrolleres og skal være rent og tørt, inden det læsses.

Indførsel af forarbejdet animalsk protein

11. Medlemsstaterne tillader kun indførsel af forarbejdet animalsk protein, hvis:

– det kommer fra tredjelande, der er anført på listen i bilag XI, del II, eller, hvis der er tale om fiskemel, på listen i bilag XI, del III

– det kommer fra et forarbejdningsanlæg, som er anført på den liste, der er nævnt i artikel 29, nr. 3

– det er produceret i overensstemmelse med denne forordning

– det ledsages af et sundhedscertifikat som fastlagt i bilag X, kapitel 1.

12. For at forsendelser af forarbejdet animalsk protein ved indførsel kan overgå til fri omsætning i EF, skal myndighederne ved grænsekontrolstedet udtage prøver

i) af hvert vareparti, der forsendes i løs afladning

ii) stikprøvevis af forsendelser, som er emballeret på fremstillingsvirksomheden.

13. Medlemsstaterne kan nøjes med at foretage stikprøvekontrol af forsendelser i løs afladning hidrørende fra et tredjeland, for hvilket de seneste seks på hinanden følgende prøver har været negative. Viser et kontrolresultat sig at være positivt, skal oprindelseslandets myndigheder underrettes herom, for at de kan træffe passende foranstaltninger til afhjælpning af forholdet. Indførselslandets kontrolmyndigheder skal underrettes om de foranstaltninger, der træffes. Viser endnu et resultat sig at være positivt, for så vidt angår samme oprindelsesland, skal der herefter foretages kontrol af hver enkelt forsendelse fra det pågældende land, indtil betingelsen i første punktum på ny er opfyldt.

14. Medlemsstaterne skal opbevare en oversigt over resultaterne af kontrollen af de forsendelser, som der er udtaget prøver af.

15. Hvis resultatet af salmonellaundersøgelsen af en forsendelse viser sig at være positivt, skal forsendelsen:

a) enten genudføres fra EF

b) eller på ny forarbejdes i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt i overensstemmelse med denne forordning, eller dekontamineres ved en behandling, der er tilladt ifølge EF-bestemmelserne; Forsendelsen må ikke overgå til fri omsætning, inden den er blevet behandlet og i overensstemmelse med kapitel I, punkt 10, i dette bilag af myndighederne er blevet kontrolleret for salmonella med negativt resultat.

KAPITEL III

Særlige betingelser for blodprodukter

Foruden de i kapitel I nævnte krav skal følgende betingelser være opfyldt:

1. Kun blod som omhandlet i artikel 6, litra a) og b), må anvendes til fremstilling af blodprodukter.

2. Blodprodukter skal være behandlet efter

i) en af de forarbejdningsmetoder, der er anført i bilag III, kapitel III, eller

ii) en metode og parametre, der sikrer, at det forarbejdede produkt er i overensstemmelse med de mikrobiologiske normer, der er fastlagt i kapitel I, punkt 10, i dette bilag.

Indførsel af forarbejdede blodprodukter

3. Medlemsstaterne tillader kun indførsel af blodprodukter, hvis:

– de kommer fra tredjelande, der er anført på listen i bilag X, del V

– de kommer fra et forarbejdningsanlæg, som er anført på den liste, der er nævnt i artikel 29, nr. 3

– de er fremstillet i overensstemmelse med denne forordning

– de ledsages af et sundhedscertifikat som omhandlet i artikel 29, nr. 5.

KAPITEL IV

Særlige betingelser for afsmeltet fedt og fiskeolie

Foruden de i kapitel I nævnte krav skal følgende betingelser være opfyldt:

1. Afsmeltet fedt fra drøvtyggere skal renses på en sådan måde, at maksimumsindholdet af resterende uopløselige urenheder ikke overstiger 0,15 vægtprocent.

Indførsel af afsmeltet fedt

2. Medlemsstaterne tillader kun indførsel til EF af afsmeltet fedt, hvis:

– det kommer fra tredjelande, der er anført på listen i bilag XI, del IV

– det kommer fra et forarbejdningsanlæg, som er anført på den liste, der er nævnt i artikel 29, nr. 3

– det er produceret i overensstemmelse med denne forordning, og

a) hvis det helt eller delvis er fremstillet af råvarer af svin, kommer fra et land eller en del af et land, der i de seneste 24 måneder har været fri for mund- og klovesyge og i de seneste tolv måneder har været fri for klassisk svinepest og afrikansk svinepest

b) hvis det helt eller delvis er fremstillet af råvarer af fjerkræ, kommer fra et land eller en del af et land, der i de seneste seks måneder har været fri for Newcastle disease og aviær influenza

c) hvis det helt eller delvis er fremstillet af råvarer af drøvtyggere, kommer fra et land eller en del af et land, der i de seneste 24 måneder har været fri for mund- og klovesyge og i de seneste tolv måneder har været fri for kvægpest,

eller

d) hvis der i den relevante periode har været et udbrud af en af ovennævnte sygdomme, har undergået en varmebehandling:

i) ved mindst 70°C i mindst 30 minutter, eller

ii) ved mindst 90°C i mindst 15 minutter,

og der registreres og opbevares oplysninger om de kritiske kontrolpunkter, således at ejeren af eller den, der driver virksomheden, eller disses repræsentanter og om nødvendigt myndighederne kan overvåge anlæggets drift; oplysningerne skal omfatte partikelstørrelsen, den kritiske temperatur og, hvis det er relevant, den absolutte tid, trykprofilen, tilførselshastigheden for råvarer og recirkuleringsraten for fedt

– det ledsages af et sundhedscertifikat som omhandlet i artikel 29, nr. 5.

Indførsel af fiskeolie

3. Medlemsstaterne tillader kun indførsel til EF af fiskeolie, hvis:

– den kommer fra tredjelande, der er anført på listen i bilag XI, del III

– den kommer fra et forarbejdningsanlæg, som er anført på den liste, der er nævnt i artikel 29, nr. 3

– den er fremstillet i overensstemmelse med denne forordning

– den ledsages af et sundhedscertifikat som omhandlet i artikel 29, nr. 5.

4. Hvis det afsmeltede fedt eller fiskeolien er emballeret, skal produktet være pakket i nye containere eller i containere, der er blevet rengjort, og der skal være truffet de nødvendige forholdsregler for at undgå rekontaminering. Hvis det er hensigten at foretage bulktransport af produkterne, skal rør, pumper og bulktanke og alle andre bulkbeholdere eller bulktankvogne, der anvendes til transport af produkterne fra forarbejdningsanlægget enten direkte om bord på skibet eller til tanke på landjorden eller direkte til virksomheder, være inspiceret og fundet rene, inden de tages i anvendelse.

KAPITEL V

Særlige betingelser for mælk, mælkebaserede produkter og colostrum

Foruden de i kapitel I nævnte krav skal følgende betingelser være opfyldt:

1. Rå mælk og colostrum skal være produceret under betingelser, som giver tilstrækkelig sikkerhed med hensyn til dyresundhed. Disse betingelser skal fastlægges efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

2. Mælk og behandlede eller forarbejdede mælkeprodukter skal være varmebehandlet ved en temperatur på mindst 72°C i mindst 15 sekunder eller være opvarmet under en tilsvarende kombination af temperatur og tid med et mindst tilsvarende varmebehandlingsresultat, som er tilstrækkelig til at medføre en negativ reaktion på fosfataseprøven, efterfulgt af

   i) hvis det drejer sig om tørmælk eller tørmælksprodukter, en tørringsproces

   ii) hvis det drejer sig om et syrnet mælkebaseret produkt, en proces, hvorved pH-værdien er blevet sænket og holdt under 6,0 i mindst en time.

3. Ud over de krav, der er fastlagt i punkt 2, skal tørmælk og tørmælksprodukter opfylde følgende krav:

   i) Der skal efter tørringen være truffet de fornødne forholdsregler med henblik på at undgå kontaminering af produkterne.

   ii) Det færdige produkt skal være pakket i nye containere.

4. I tilfælde af bulktransport skal det køretøj eller den beholder, som mælken, mælkeproduktet eller colostrumet påfyldes for at blive afsendt til bestemmelsesstedet, forinden være desinficeret med et af myndighederne godkendt desinfektionsmiddel.

Indførsel af mælk og mælkebaserede produkter

5. Medlemsstaterne tillader kun indførsel af mælk og mælkebaserede produkter, hvis:

– de kommer fra tredjelande, der er anført på listen i bilag XI, del I, og

a) hvis mælk og mælkebaserede produkter fra tredjelande eller dele af tredjelande, som er opført på listen i kolonne B i bilaget til beslutning 95/340/EF, har gennemgået en pasteurisering, der er tilstrækkelig til at medføre en negativ reaktion på fosfataseprøven, og ledsages af et eksemplar af det sundhedscertifikat, som er fastlagt i bilag X, kapitel 2, punkt (A)

b) hvis mælkebaserede produkter med en pH-værdi nedbragt til under 6 fra tredjelande eller dele af tredjelande, som er opført på listen i kolonne C i bilaget til beslutning 95/340/EF, har gennemgået en pasteurisering, der er tilstrækkelig til at medføre en negativ reaktion på fosfataseprøven, og ledsages af et eksemplar af det sundhedscertifikat, som er fastlagt i bilag X, kapitel 2, punkt (B)

c) hvis mælk og mælkebaserede produkter fra tredjelande eller dele af tredjelande, som er opført på listen i kolonne C i bilaget til beslutning 95/340/EF, har gennemgået sterilisering eller dobbelt varmebehandling, som hver især er tilstrækkelig til at medføre en negativ reaktion på fosfataseprøven, og ledsages af et eksemplar af det sundhedscertifikat, som er fastlagt i bilag X, kapitel 2, punkt (C)

– de kommer fra et forarbejdningsanlæg, som er anført på den liste, der er nævnt i artikel 29, nr. 3.

6. Mælk og mælkebaserede produkter indført fra tredjelande eller dele af tredjelande, som er opført på listen i kolonne C i bilaget til beslutning 95/340/EF, og hvor der er forekommet et udbrud af mund- og klovesyge i de seneste tolv måneder, eller hvor der er foretaget vaccination mod mund- og klovesyge i de seneste tolv måneder, skal, inden de føres ind på EF's område, have været underkastet:

enten

i) en sterilisering, hvor der er opnået en F°-værdi på 3 eller derover, eller

ii) en første varmebehandling med en opvarmningseffekt, som mindst svarer til den, der opnås ved pasteurisering ved en temperatur på mindst 72°C i mindst 15 sekunder, og som er tilstrækkelig til at medføre en negativ reaktion på fosfataseprøven, efterfulgt af

– endnu en varmebehandling med en opvarmningseffekt, som mindst svarer til den, der er opnået ved den første varmebehandling, og som ville være tilstrækkelig til at give negativ reaktion på en fosfataseprøven, og når der er tale om tørret mælk eller et tørret mælkebaseret produkt tillige efterfulgt af en tørringsproces, eller

– syrning, hvor pH-værdien er holdt på under 6 i mindst en time.

7. Hvis der konstateres risiko for indslæbning af en eksotisk sygdom eller enhver anden risiko for dyresundheden, kan der efter proceduren i artikel 33, stk. 2, fastsættes supplerende betingelser til beskyttelse af dyresundheden.

KAPITEL VI

Særlige betingelser for gelatine og hydrolyseret protein

Foruden de i kapitel I nævnte krav skal følgende betingelser være opfyldt:

A. Gelatine

1. Gelatine skal fremstilles ved en proces, der sikrer:

   – at uforarbejdet kategori 3-materiale har været underkastet en syre- eller alkalibehandling, efterfulgt af en eller flere skylninger. pH-værdien skal derefter reguleres. Gelatinen skal udvindes ved en eller flere på hinanden følgende opvarmninger efterfulgt af rensning ved filtrering og steriliserings.

   – Efter at have undergået de i punkt 1 nævnte processer kan gelatinen tørres og, hvis det er relevant, pulveriseres eller formes i plader.

   – Brug af andre konserveringsmidler end svovldioxid og hydrogenperoxid er forbudt.

2. Gelatine skal emballeres, pakkes, opbevares og transporteres under tilfredsstillende hygiejneforhold, og følgende forholdsregler skal navnlig iagttages:

   – Der skal være et lokale til opbevaring af indpakningsmateriale og emballager.

   – Indpakning og emballering skal foregå i et lokale eller på et sted, som er afsat til formålet.

   – Indpakningsmateriale og emballager, der indeholder gelatine, skal være forsynet med påskriften "Gelatine til foderbrug".

B. Hydrolyseret protein

3. Hydrolyseret protein skal fremstilles ved en proces, der omfatter passende foranstaltninger til minimering af kontamineringen af kategori 3-råvarer og forberedelse af kategori 3-råvarerne ved behandling med saltlage og kalk og intensiv vask, og derefter

   – udsættes materialet for en pH-værdi på over 11 i mere end 3 timer ved en temperatur på over 80°C, efterfulgt af en varmebehandling ved over 140°C i 30 minutter ved et tryk på over 3,6 bar, eller

   – udsættes materialet for en pH-værdi på 1 til 2 og derefter for en pH-værdi på over 11, efterfulgt af en varmebehandling ved 140°C i 30 minutter ved et tryk på 3 bar, eller

– en tilsvarende fremstillingsproces, der er godkendt efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

Indførsel af gelatine og hydrolyseret protein

4. Medlemsstaterne tillader kun indførsel af gelatine, hvis:

– den kommer fra tredjelande, der er anført på listen i bilag X, del XI

– den kommer fra et forarbejdningsanlæg, som er anført på den liste, der er nævnt i artikel 29, nr. 3

– den er fremstillet i overensstemmelse med denne forordning

– den ledsages af et sundhedscertifikat som omhandlet i artikel 29, nr. 5.

5. Medlemsstaterne tillader kun indførsel af hydrolyseret protein, hvis:

– det kommer fra tredjelande, der er anført på listen i bilag X, del XI

– det kommer fra et forarbejdningsanlæg, som er anført på den liste, der er nævnt i artikel 29, nr. 3

– det er fremstillet i overensstemmelse med denne forordning

– det ledsages af et sundhedscertifikat som omhandlet i artikel 29, nr. 5.

KAPITEL VII

Særlige betingelser for dicalciumphosphat

1. Dicalciumphosphat skal fremstilles ved en proces, hvor det sikres, at alt kategori 3-knoglematerialet knuses fint, affedtes med hedt vand og behandles med fortyndet saltsyre (med en minimumskoncentration på 4% og en pH-værdi på under 1,5) i mindst to dage efterfulgt af tilsætning af alkali til den fremkomne phosphatopløsning, så der ved en pH-værdi på 4 til 7 udfældes dicalciumphosphat, som til sidst lufttørres i 15 minutter ved en starttemperatur på 270-325°C og en sluttemperatur på mellem 60 og 65°C, eller ved en tilsvarende proces, som er godkendt efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

Indførsel af dicalciumphosphat

2. Medlemsstaterne tillader kun indførsel af dicalciumphosphat, hvis:

– det kommer fra tredjelande, der er anført på listen i bilag X, del XI

– det kommer fra et forarbejdningsanlæg, som er anført på den liste, der er nævnt i artikel 29, nr. 3

– det er fremstillet i overensstemmelse med denne forordning

– det ledsages af et sundhedscertifikat som omhandlet i artikel 29, nr. 5.

BILAG VI

Særlige betingelser for afsætning af, samhandel med og indførsel af foder til selskabsdyr, tyggepinde og tyggeben og tekniske produkter

Kapitel I

Generelle betingelser for godkendelse af anlæg til fremstilling af foder til selskabsdyr og tekniske anlæg

Virksomheder, der fremstiller foder til selskabsdyr, tyggepinde, tyggeben og tekniske produkter, skal opfylde følgende krav:

a) De skal have de fornødne faciliteter til fuldstændig sikker oplagring og behandling af det modtagne materiale.

b) De skal have de fornødne faciliteter til bortskaffelse i overensstemmelse med denne forordning af ikke-anvendte uforarbejdede animalske biprodukter, der resterer efter fremstillingen af produkterne, eller sende dem til et forarbejdningsanlæg eller et forbrændings- eller medforbrændingsanlæg i overensstemmelse med denne forordning.

Kapitel II

Foder til selskabsdyr, tyggepinde og tyggeben

Foder til selskabsdyr, tyggepinde og tyggeben skal opfylde følgende krav:

a) De animalske bestanddele, som foder til selskabsdyr fremstilles af, må udelukkende være animalske biprodukter som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a) - l).

b) Foder til selskabsdyr på dåse skal underkastes varmebehandling til en Fc-værdi på mindst 3,0.

c) Forarbejdet foder til selskabsdyr

- skal opvarmes til en kernetemperatur på mindst 90°C
- efter behandlingen skal der træffes de fornødne forholdsregler for at forhindre, at produktet udsættes for kontaminering
- det færdige produkt skal pakkes i ny emballage.

d) Tyggepinde og tyggeben

- skal under fremstillingsprocessen underkastes en varmebehandling, der er tilstrækkelig til at destruere patogener (herunder salmonella)
- efter behandlingen skal der træffes de fornødne forholdsregler for at forhindre, at produktet udsættes for kontaminering
- det færdige produkt skal pakkes i ny emballage.

e) Råt foder til selskabsdyr:

– må udelukkende fremstilles af animalske biprodukter som anført i artikel 6, stk. 1, litra a), der stammer fra dyr slagtet på et EF-godkendt slagteri

– det endelige produkt skal være indpakket i ny emballage, der forhindrer enhver lækage

– der skal træffes effektive forholdsregler for at sikre, at produktet i alle led i produktionskæden frem til salgsstedet ikke udsættes for kontaminering

– emballagen skal være forsynet med en tydelig påskrift med ordlyden "Kun foder til selskabsdyr".

f) Der skal under fremstillingen og/eller under oplagringen (inden afsendelsen) stikprøvevis udtages prøver, som skal undersøges for at kontrollere, at følgende normer er overholdt:

Salmonella: Ingen i 25 g, n=5, c=0, m=0, M=0.

Indførsel af foder til selskabsdyr, tyggepinde og tyggeben

Medlemsstaterne tillader kun indførsel af foder til selskabsdyr, tyggepinde og tyggeben, hvis:

– produkterne kommer fra tredjelande, der er anført på listen i bilag XI, del X

– produkterne kommer fra anlæg til fremstilling af foder til selskabsdyr, som er godkendt af tredjelandets myndigheder, og som opfylder de særlige betingelser i denne forordning

– produkterne er fremstillet i overensstemmelse med denne forordning

– produkterne ledsages

a) hvis der er tale om foder til selskabsdyr på dåse, af et certifikat i overensstemmelse med modellen i bilag X, kapitel 3, punkt (A)

b) hvis der er tale om forarbejdet foder til selskabsdyr, af et certifikat i overensstemmelse med modellen i bilag X, kapitel 3, punkt (B)

c) hvis der er tale om tyggepinde eller tyggeben, af et certifikat i overensstemmelse med modellen i bilag X, kapitel 3, punkt (C)

d) hvis der er tale om råt foder til selskabsdyr, af et certifikat i overensstemmelse med modellen i bilag X, kapitel 3, punkt (D).

Kapitel III

Gylle, forarbejdet gylle og forarbejdede gylleprodukter

I. Uforarbejdet gylle

Samhandel med uforarbejdet gylle

1. a) Samhandel med uforarbejdet gylle fra andre dyrearter end fjerkræ og dyr af hestefamilien er forbudt undtagen for gylle:

   – der kommer fra et område, som ikke er underkastet restriktioner på grund af en alvorlig smitsom sygdom, og

   – som under myndighedernes kontrol skal spredes på arealer tilhørende en bedrift, hvis arealer ligger på begge sider af grænsen mellem to medlemsstater.

   b) Som undtagelse fra litra a) kan en medlemsstat dog ved en særlig godkendelse tillade, at der på dens område indføres:

   – gylle bestemt til forarbejdning i et teknisk anlæg eller et biogas- eller komposteringsanlæg, der er godkendt af myndighederne i overensstemmelse med denne forordning, med henblik på fremstilling af de nedenfor i punkt II omhandlede produkter; ved godkendelsen af sådanne anlæg tages gyllens oprindelse i betragtning

   – gylle, som skal spredes på en bedrift; sådan samhandel kan kun finde sted, hvis både oprindelses- og bestemmelsesmedlemsstatens myndigheder giver tilladelse hertil; når sådan tilladelse gives, tages gyllens oprindelse og destination i betragtning, ligesom der tages hensyn til beskyttelsen af dyresundheden.

   I disse tilfælde skal gyllen ledsages af et sundhedscertifikat i overensstemmelse med den model, der er fastsat efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

2. For samhandel med uforarbejdet fjerkrægylle gælder følgende betingelser:

   a) Gyllen skal komme fra et område, der ikke er underkastet restriktioner på grund af Newcastle disease eller aviær influenza.

   b) Desuden må uforarbejdet gylle, der kommer fra fjerkræflokke, som er vaccineret mod Newcastle disease, ikke sendes til en region, der har fået status som "vaccinerer ikke mod Newcastle disease", jf. artikel 12, stk. 2, i direktiv 90/539/EØF.

   c) Gyllen skal ledsages af et sundhedscertifikat i overensstemmelse med den model, der er fastsat efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

3. Samhandel med uforarbejdet hestegylle er ikke underkastet dyresundhedsmæssige betingelser.

Indførsel af uforarbejdet gylle

4. Medlemsstaterne tillader kun indførsel af uforarbejdet gylle, hvis:

– den kommer fra tredjelande, der er anført på listen i bilag XI, del IX

– den alt efter den pågældende dyreart opfylder kravene i punkt 1, litra a)

– den ledsages af et sundhedscertifikat som omhandlet i artikel 29, nr. 5.

II. Forarbejdet gylle og forarbejdede gylleprodukter

5. For afsætning af forarbejdet gylle og forarbejdede gylleprodukter gælder følgende betingelser:

a) De skal komme fra et teknisk anlæg eller et biogas- eller komposterings-anlæg, der er godkendt af myndighederne i overensstemmelse med denne forordning.

b) De skal være varmebehandlet ved mindst 70°C i mindst 60 minutter.

c) De skal

– være fri for salmonella (ingen salmonella i 25 g behandlet produkt)

– være fri for *enterobacteriaceæ* (efter indholdet af aerobe kim: under 1000 kolonidannende enheder pr. g behandlet produkt)

– have gennemgået en behandling til nedbringelse af spore- og toksindannelse.

d) De skal opbevares således, at kontaminering eller sekundær infektion og optagelse af vand ikke kan finde sted efter fremstillingen.

Med henblik herpå skal oplagring ske:

– i veltillukkede, velisolerede siloer, eller

– i veltillukket emballage (plastsække eller storsække).

Indførsel af forarbejdet gylle og forarbejdede gylleprodukter

6. Medlemsstaterne tillader kun indførsel af forarbejdet gylle og forarbejdede gylleprodukter, hvis:

– de kommer fra tredjelande, der er anført på listen i bilag XI, del IX

– de kommer fra et anlæg, som er godkendt af tredjelandets myndigheder, og som opfylder de særlige betingelser i denne forordning

– de opfylder kravene i punkt 5

– de ledsages af et sundhedscertifikat som omhandlet i artikel 29, nr. 5.

III. Guano

7. For afsætning af "guano" gælder ingen dyresundhedsmæssige betingelser.

Kapitel IV

Blod og blodprodukter til teknisk eller farmaceutisk brug, in vitro-diagnostikum eller laboratoriereagenser, bortset fra serum fra dyr af hestefamilien

A. Afsætning

1. For afsætning af de blodprodukter, der er omfattet af dette kapitel, gælder betingelserne i artikel 18 i denne forordning.

B. Indførsel af blod og blodprodukter til teknisk eller farmaceutisk brug, in vitro-diagnostikum eller laboratoriereagenser, bortset fra serum fra dyr af hestefamilien

2. For indførsel af blod gælder betingelserne i kapitel XI i dette bilag.

3. Medlemsstaterne tillader kun indførsel af blodprodukter, hvis:

– de kommer fra tredjelande, der er anført på listen i bilag XI, del VI

– de har oprindelse i et tredjeland, hvor der for de modtagelige arters vedkommende ikke er konstateret noget tilfælde af mund- og klovesyge i de seneste 24 måneder eller af vesikulær stomatitis, smitsom blæreudslæt hos svin, kvægpest, pest hos små drøvtyggere, Rift Valley fever, bluetongue, afrikansk hestepest, klassisk svinepest, afrikansk svinepest, Newcastle disease eller aviær influenza i de seneste 12 måneder, og hvor der ikke er foretaget vaccination mod ovennævnte sygdomme i de seneste 12 måneder; sundhedscertifikatet kan udfærdiges i på grundlag af den dyreart, hvorfra blodprodukterne kommer,

eller

– de, når der er tale om blodprodukter af kvæg, har oprindelse i en del af et tredjeland, der opfylder betingelserne i første led, og hvorfra indførsel af kvæg, fersk oksekød og tyresæd er tilladt ifølge EF-forskrifterne; i så fald skal det blod, hvoraf blodprodukterne er fremstillet, komme fra kvæg med oprindelse i den pågældende del af tredjelandet, og være opsamlet

i) på slagterier, der er godkendt efter EF-forskrifterne,

eller

ii) på slagterier, der er godkendt og under tilsyn af tredjelandets myndigheder; disse slagteriers adresse og godkendelsesnummer skal meddeles til Kommissionen og medlemsstaterne eller være angivet i certifikatet,

eller

– de, når der er tale om blodprodukter af kvæg, har gennemgået en af følgende behandlinger, der sikrer fravær af patogener af de i første led nævnte kvægsygdomme:

i) varmebehandling ved 65°C i mindst tre timer efterfulgt af en effektivitetstest

ii) bestråling med 2,5 megarad eller med gammastråler efterfulgt af en effektivitetstest

iii) justering til en pH-værdi på 5 i to timer efterfulgt af en effektivitetstest

iv) varmebehandling ved mindst 90°C overalt i produktet efterfulgt af en effektivitetstest

v) en anden behandling, der er godkendt efter proceduren i artikel 33, stk. 2,

eller

– de, når der er tale om blodprodukter af kvæg, opfylder betingelserne i dette bilags kapitel X; i så fald må emballagerne ikke åbnes under oplagringen, og forarbejdningsvirksomheden skal foretage en af de behandlinger, der er anført i foregående led,

og

– de kommer fra et anlæg, som er godkendt af tredjelandets myndigheder, og som opfylder de særlige betingelser i denne forordning, og

– de ledsages af et sundhedscertifikat som omhandlet i artikel 29, nr. 5.

4. Der fastsættes om nødvendigt efter proceduren i artikel 33, stk. 2, særlige betingelser for indførsel af produkter til brug som in vitro-diagnostika og laboratoriereagenser.

Kapitel V

Serum fra dyr af hestefamilien

1. Serumet skal hidrøre fra dyr af hestefamilien, der hverken har en af de i direktiv 90/426/EØF omhandlede alvorlige smitsomme sygdomme eller nogen anden alvorlig smitsom sygdom, der kan ramme dyr af hestefamilien, og skal være fremstillet i institutter eller centre, der ikke er undergivet sundhedsmæssige restriktioner i henhold til nævnte direktiv.

Indførsel af serum fra dyr af hestefamilien

2. Medlemsstaterne tillader kun indførsel af serum fra dyr af hestefamilien, hvis:

– det er fremstillet af dyr af hestefamilien, der er født og opdrættet i et tredjeland, hvorfra indførsel af heste til slagtning er tilladt

– det er fremstillet, behandlet og forsendt under iagttagelse af følgende betingelser:

a) Det skal komme fra et land, hvor følgende sygdomme er anmeldelsespligtige: afrikansk hestepest, dourine, snive, hesteencephalitis (i alle former, herunder også venezuelansk), infektiøs hesteanæmi, vesikulær stomatitis, rabies og miltbrand.

b) Det skal under en dyrlæges tilsyn være taget af dyr af hestefamilien, der på indsamlingstidspunktet ikke viste kliniske tegn på smitsomme sygdomme.

c) Det skal være taget af dyr af hestefamilien, som siden fødslen har opholdt sig på et tredjelands område eller, i tilfælde af officiel regionalisering ifølge EF-bestemmelserne, på en del af et tredjelands område, hvor:

i) der ikke har været tilfælde af venezuelansk hesteencephalitis i de seneste to år

ii) der ikke har været tilfælde af dourine i de seneste seks måneder

iii) der ikke har været tilfælde af snive i de seneste seks måneder.

d) Det skal være taget af dyr af hestefamilien, som på indsamlingstidspunktet ikke kom fra og ikke havde opholdt sig på en bedrift, der af dyresundhedsmæssige grunde var omfattet af et forbud:

i) for så vidt angår hesteencephalitis, i de forudgående seks måneder regnet fra den dato, hvor de angrebne dyr blev aflivet

ii) for så vidt angår infektiøs anæmi, inden det tidspunkt hvor de resterende dyr, efter at de angrebne dyr var aflivet, har reageret negativt på to Coggins-tests foretaget med tre måneders mellemrum

iii) for så vidt angår vesikulær stomatitis, i de forudgående seks måneder

iv) for så vidt angår miltbrand, i de femten dage forud for det sidst rapporterede sygdomstilfælde.

Hvis alle dyr af de for sygdommen modtagelige arter på bedriften er blevet aflivet, og lokalerne er blevet desinficeret, er forbudsperioden på tredive dage regnet fra den dato, hvor dyrene blev fjernet og lokalerne desinficeret, undtagen i tilfælde af miltbrand, hvor forbudsperioden er på femten dage.

e) Der skal være truffet alle fornødne forholdsregler for at undgå kontaminering med patogener under produktion, håndtering og emballering.

f) Det skal være emballeret i forseglede tætte beholdere, der er tydeligt mærket med angivelsen "Serum fra dyr af hestefamilien" og forsynet med indsamlingsvirksomhedens registreringsnummer.

– det kommer fra et anlæg, som er godkendt af tredjelandets myndigheder, og som opfylder de særlige betingelser i denne forordning

– det ledsages af et sundhedscertifikat som fastlagt i bilag X, kapitel 4.

Kapitel VI

Huder og skind af hovdyr

1. Bestemmelserne i dette kapitel finder ikke anvendelse på:

– Huder og skind af hovdyr, der opfylder kravene i direktiv 64/433/EØF

– Huder og skind af hovdyr, der har gennemgået en fuldstændig garvningsproces

– Huder og skind i form af "wet blue"

– Huder og skind i form af "pickled pelts"

– Huder og skind i form af "sålelæder" (behandlet med kalk og saltlage ved en pH på 12-13 i mindst otte timer).

2. Inden for det anvendelsesområde, der er fastlagt i punkt 1, finder bestemmelserne i dette kapitel anvendelse på ferske, kølede og behandlede huder og skind.

Ved "behandlede huder og skind" forstås i dette kapitel huder og skind, der:

– er tørret, eller

– er tørsaltet eller vådsaltet mindst 14 dage før forsendelsen, eller

– er saltet i syv døgn i havsalt tilsat 2% natriumkarbonat, eller

– er tørret i 42 døgn ved en temperatur på mindst 20°C, eller

– er konserveret ved en anden proces end garvning, der skal fastsættes efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

Samhandel

3. Samhandel med ferske eller kølede huder og skind er undergivet de samme sundhedsbestemmelser som dem, der gælder for fersk kød i henhold til direktiv 72/461/EØF.

4. Samhandel med behandlede huder og skind er tilladt, såfremt hver forsendelse ledsages af et handelsdokument som omhandlet i bilag II, hvori det attesteres:

i) at huderne og skindene er blevet behandlet i overensstemmelse med punkt 2, og

ii) at det pågældende parti ikke har været i berøring med andre animalske produkter eller med levende dyr, der frembyder en risiko for spredning af en alvorlig smitsom sygdom.

Indførsel af huder og skind

5. Medlemsstaterne tillader kun indførsel af ferske eller kølede huder og skind, hvis:

a) de stammer fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri, og

b) de har oprindelse i et tredjeland, eller i tilfælde af regionalisering ifølge EF-bestemmelserne, i en del af et tredjeland, hvorfra indførsel af alle kategorier af fersk kød af de respektive dyrearter er tilladt, og som i de seneste 12 måneder forud for afsendelsen har været fri for følgende sygdomme:

– klassisk svinepest,

– afrikansk svinepest,

– kvægpest,

og som i mindst 24 måneder inden afsendelsen har været fri for mund- og klovesyge, og hvor der ikke i de seneste 12 måneder inden afsendelsen er foretaget vaccination mod mund- og klovesyge

c) de stammer fra dyr,

– der har opholdt sig på oprindelseslandets område i mindst tre måneder inden slagtningen, eller siden fødslen, hvis dyrene er under tre måneder gamle

– der, hvis der er tale om huder og skind af klovdyr, kommer fra bedrifter, hvor der ikke har været noget udbrud af mund- og klovesyge inden for de seneste 30 dage, og omkring hvilke der inden for en radius på 10 km ikke har været noget udbrud af mund- og klovesyge inden for de seneste 30 dage

– der, hvis der er tale om huder og skind af svin, kommer fra bedrifter, hvor der ikke har været noget udbrud af smitsom blæreudslæt hos svin inden for de seneste 30 dage eller af klassisk svinepest eller afrikansk svinepest inden for de seneste 40 dage, og omkring hvilke der inden for en radius på 10 km ikke har været tilfælde af disse sygdomme inden for de seneste 30 dage

– der på slagteriet har gennemgået undersøgelse før slagtning inden for de seneste 24 timer inden slagtningen og ikke har udvist tegn på mund- og klovesyge, kvægpest, klassisk svinepest, afrikansk svinepest eller smitsom blæreudslæt hos svin

d) der er truffet alle forholdsregler for at undgå rekontaminering med patogener

e) de ledsages af et sundhedscertifikat som fastlagt i bilag X, kapitel 5, punkt (A).

6. Medlemsstaterne tillader kun indførsel af behandlede huder og skind, hvis:

a) de ledsages af et sundhedscertifikat som fastlagt i bilag X, kapitel 5, punkt (B)

b) huderne og skindene er blevet behandlet i overensstemmelse med punkt 2, såfremt de kommer fra dyr med oprindelse i en region i et tredjeland eller et tredjeland, der ikke ifølge EF-bestemmelserne er undergivet restriktioner på grund af forekomst af en alvorlig smitsom sygdom, som den pågældende dyreart er modtagelig for,

eller

huderne og skindene er blevet behandlet i overensstemmelse med punkt 2, tredje og fjerde led, såfremt de kommer fra andre regioner i et tredjeland eller et andet tredjeland,

eller

huderne og skindene stammer fra drøvtyggere og er blevet behandlet i overensstemmelse med punkt 2 og er blevet holdt separat i 21 dage eller har været under uafbrudt transport i 21 dage inden indførslen; i så fald erstattes det i punkt 6, litra a), omhandlede certifikat af en erklæring som fastlagt i bilag X, kapitel 5, litra (C), der attesterer eller beviser, at disse krav er opfyldt

c) huderne og skindene, når der er tale om saltede huder og skind transporteret med skib, er blevet saltet så længe inden indførslen, som det er anført i det certifikat, der ledsager partiet

d) partiet har ikke været i berøring med et andre animalske produkter eller med levende dyr, der frembyder risiko for spredning af en alvorlig smitsom sygdom.

7. Ferske, kølede og behandlede huder og skind af hovdyr skal indføres i containere, lastbiler, jernbanevogne eller baller, der er forseglet af myndighederne i afsendelsestredjelandet.

Kapitel VII

Jagttrofæer

1. Medmindre andet følger af foranstaltninger vedtaget i henhold til forordning (EØF) nr. 3626/82, er jagttrofæer:

   i) af hovdyr og fugle, der har gennemgået en fuldstændig konservering, så de kan opbevares ved omgivelsestemperatur

   ii) af andre arter end hovdyr og fugle

   ikke omfattet af noget forbud eller nogen restriktioner af dyresundhedsmæssige årsager.

2. Medmindre andet følger af foranstaltninger vedtaget i henhold til forordning (EØF) nr. 3626/82, gælder der følgende betingelser for jagttrofæer af hovdyr og fugle, der ikke er blevet behandlet som anført under punkt 1, nr. i):

   – de skal hidrøre fra dyr fra et område, som ikke er omfattet af restriktioner som følge af forekomst af en alvorlig smitsom sygdom, som dyrene af de pågældende arter er modtagelige for, eller

   – de skal opfylde betingelserne i punkt 3 eller 4, hvis de hidrører fra dyr fra et område, som er undergivet restriktioner som følge af forekomsten af en alvorlig smitsom sygdom, som dyrene af de pågældende arter er modtagelige for.

3. For jagttrofæer, der udelukkende består af ben, horn, hove, kløer, gevirer eller tænder, gælder følgende:

   – de skal have ligget i kogende vand i et passende stykke tid, således at ben, horn, hove, kløer, gevirer eller tænder er befriet for alle fordærvelige rester

   – de skal være blevet desinficeret med et af myndighederne godkendt produkt, herunder brintoverilte, når det gælder dele bestående af ben

   – de skal umiddelbart efter behandlingen og uden at være kommet i berøring med andre animalske produkter, der kan indebære en fare for kontaminering, være pakket enkeltvis i gennemsigtig, lukket emballage, så efterfølgende kontaminering undgås

   – de skal ledsages af et dokument eller et certifikat, hvori det attesteres, at ovennævnte betingelser er opfyldt.

4. For jagttrofæer, der kun består af huder eller skind, gælder følgende:

   – de skal enten

     i) være tørret, eller

     ii) være tørsaltet eller vådsaltet mindst 14 dage før afsendelsen, eller

iii) være konserveret på anden måde end ved garvning, idet denne metode fastsættes efter proceduren i artikel 33, stk. 2

– de skal umiddelbart efter behandlingen og uden at være kommet i berøring med andre animalske produkter, der kan indebære en fare for kontaminering, være pakket enkeltvis i gennemsigtig, lukket emballage, så efterfølgende kontaminering undgås

– de skal ledsages af et dokument eller et certifikat, hvori det attesteres, at ovennævnte betingelser er opfyldt.

Indførsel af jagttrofæer

5. Medlemsstaterne tillader kun indførsel fra tredjelande af behandlede jagttrofæer af fugle og hovdyr, som alene består af ben, horn, hove, kløer, gevirer, tænder, huder og skind, hvis

– de ledsages af et certifikat/dokument som fastlagt i bilag X, kapitel 6, litra (A), og

– de, hvis der er tale om tør- eller vådsaltede skind transporteret med skib, har været saltet i mindst 14 dage inden indførslen.

6. Medlemsstaterne tillader indførsel af behandlede jagttrofæer af fugle og hovdyr bestående af hele anatomiske dele, som ikke er blevet behandlet på nogen måde, fra de tredjelande, der er opført på listen i Kommissionens beslutning 94/86/EF, og hvorfra indførsel af alle kategorier af fersk kød af de pågældende arter er tilladt, hvis de ledsages af et veterinærcertifikat som fastlagt i bilag X, kapitel 6, litra (B).

Kapitel VIII

Uforarbejdet uld og hår og uforarbejdede svinebørster, fjer og fjerdele

1. Uforarbejdet uld og hår og uforarbejdede svinebørster, fjer og fjerdele (varerne) skal være indesluttet i lukket emballage og tørre. Forsendelse af svinebørster fra regioner, hvor afrikansk svinepest forekommer, er dog forbudt, undtagen for svinebørster,

a) der er blevet kogt, farvet eller bleget eller

b) der er blevet behandlet på en anden måde, som sikrer, at patogener dræbes, forudsat der forelægges bevis herfor i form af et certifikat fra embedsdyrlægen på oprindelsesstedet; i forbindelse med denne bestemmelse anses fabrikvask ikke for at være en behandling.

2. Punkt 1 finder ikke anvendelse på prydfjer eller fjer:

a) der medbringes af rejsende til privat brug, eller

b) i forsendelser til privatpersoner til ikke-industrielle formål.

Indførsel af svinebørster

3. Medlemsstaterne tillader indførsel af svinebørster fra tredjelande eller, hvis der ifølge EF-forskrifterne er foretaget en regionalisering, fra regioner i tredjelande, hvor der ikke i de seneste tolv måneder er forekommet tilfælde af afrikansk svinepest, hvis sendingen ledsages af et sundhedscertifikat som fastlagt i bilag X, kapitel 7, litra (A).

4. Medlemsstaterne tillader indførsel af svinebørster fra tredjelande eller, hvis der ifølge EF-forskrifterne er foretaget en regionalisering, fra regioner i tredjelande, hvor der i de seneste tolv måneder er forekommet et eller flere tilfælde af afrikansk svinepest, hvis sendingen ledsages af et sundhedscertifikat som fastlagt i bilag X, kapitel 7, litra (B).

5. Medlemsstaterne tillader kun indførsel af uforarbejdet uld eller hår eller uforarbejdede fjer og fjerdele, hvis varerne er indesluttet i lukket emballage og tørre.

6. Uforarbejdet uld og hår og uforarbejdede fjer og fjerdele skal sendes direkte til bestemmelsesanlægget eller til det anlæg, hvor varerne midlertidigt skal oplagres, og dette skal ske på en sådan måde, at spredning af patogener undgås.

Kapitel IX

Biavlsprodukter

1. Biavlsprodukter, som udelukkende skal anvendes til biavl:

   a) må ikke hidrøre fra et distrikt, som er omfattet af et forbud i forbindelse med forekomst af amerikansk bipest eller trachmide-syge, hvis bestemmelsesområdet, for så vidt angår sidstnævnte sygdom, ikke har fået yderligere garantier i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, i direktiv 92/68/EØF

   b) skal opfylde de betingelser, som følger af artikel 8, litra a), i direktiv 92/65/EØF.

   Eventuelle fornødne undtagelser fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 33, stk. 2.

Indførsel af biavlsprodukter

2. Medlemsstaterne tillader kun indførsel af biavlsprodukter til anvendelse til biavl, hvis de handelsdokumenter, der ledsager forsendelsen, indeholder nedennævnte oplysninger og er påstemplet af den myndighed, der fører tilsyn med den registrerede produktionsvirksomhed:

   – oprindelsesland

   – produktionsvirksomhedens navn

   – produktionsvirksomhedens registreringsnummer

   – produkternes art

"Biavlsprodukter, som udelukkende skal anvendes til biavl, som hidrører fra en bedrift, der ikke er pålagt restriktioner på grund af sygdomme hos bier, og som er indsamlet i centrum af et område med en radius på 3 km, der i mindst 30 dage ikke har været pålagt restriktioner på grund af amerikansk bipest, som er en anmeldelsespligtig sygdom."

Kapitel X

Ben og benprodukter (bortset fra benmel), horn og hornprodukter (bortset fra hornmel), hove og hovprodukter (bortset fra hovmel), bestemt til andre formål end foder og gødningsstoffer

1. Medlemsstaterne tillader kun indførsel fra tredjelande af ben og benprodukter (bortset fra benmel), horn og hornprodukter (bortset fra hornmel) samt hove og hovprodukter (bortset fra hovmel), bestemt til videreforarbejdning, men ikke til anvendelse i levnedsmidler, foder eller gødningsstoffer, hvis

   i) produkterne er tørret før udførslen og hverken er blevet nedkølet eller frosset

   ii) produkterne kun transporteres over land eller ad søvejen fra oprindelseslandet og direkte til et grænsekontrolsted i EF uden omladning i nogen havn eller på noget sted uden for EF

   iii) produkterne efter den grænsekontrol, der er omhandlet i direktiv 97/78/EF, transporteres direkte til forarbejdningsanlægget.

2. Hver forsendelse skal ledsages af:

   i) et handelsdokument, som er påstemplet af den myndighed, der fører tilsyn med oprindelsesvirksomheden, og som indeholder følgende oplysninger:

      Oprindelsesland
      Produktionsvirksomhedens navn:
      Produktets art (tørrede ben/tørrede benprodukter/tørrede horn/tørrede hornprodukter/tørrede hove/tørrede hovprodukter), som

      – hidrører fra sunde dyr slagtet på et slagteri, eller

      – er blevet tørret i 42 døgn ved en gennemsnitstemperatur på mindst 20°C, eller

      – er blevet varmebehandlet i en time ved en kernetemperatur på mindst 80°C før tørringen, eller

      – er blevet forasket ved en temperatur på mindst 80°C, eller

      – er blevet behandlet med syre, således at pH-værdien inden tørringen i mindst en time har været på under 6 i hele produktet,

      og som ikke på noget stadium er beregnet til anvendelse i levnedsmidler, foder eller gødningsstoffer

      og

ii) af følgende importørerklæring, der skal være udfærdiget på mindst et officielt sprog i den medlemsstat, hvor sendingen først føres ind i EF, og på mindst et officielt sprog i bestemmelsesmedlemsstaten:

ERKLÆRING - MODEL

Undertegnede erklærer herved at have til hensigt at indføre følgende produkter: ben og benprodukter (bortset fra benmel), horn og hornprodukter (bortset fra hornmel) og hove og hovprodukter (bortset fra hovmel) til EF og erklærer, at disse produkter ikke på noget stadium vil blive anvendt i levnedsmidler, foder eller gødningsstoffer, og at de vil blive sendt direkte til nedennævnte forarbejdningsvirksomhed:

Navn ..... Adresse .....

Importør

Navn ..... Adresse .....

Udfærdiget i ....

(sted) (dato)

Underskrift .....

Referencenummer som angivet på det certifikat, der er foreskrevet i bilag B til Kommissionens beslutning 93/13/EØF: .....

Det officielle stempel for det grænsekontrolsted, hvor varerne indføres til EF

Underskrift .....

(grænsekontrolstedets embedsdyrlæge)

.....

(navn med blokbogstaver)

3. Ved afsendelsen til EF skal varen være indesluttet i plomberede containere eller lastvogne eller som bulkvare i et fartøj. Ved transport i containere skal containerne og i alle tilfælde ledsagedokumenterne være forsynet med forarbejdningsvirksomhedens navn og adresse.

4. Varerne skal fra ankomststedet på EF-området transporteres direkte til forarbejdningsvirksomheden i plomberede containere eller transportmidler.

5. Ved ankomsten til EF-området og inden afsendelse af varerne til forarbejdningsvirksomheden skal der hurtigst muligt gives meddelelse om den påtænkte afsendelse til den lokale embedsdyrlæge eller den pågældende myndighed ved en ANIMO-meddelelse eller, hvis dette ikke er muligt, pr. telex eller telefax.

6. Der skal føres fortegnelser over varernes mængde og art under fremstillingen, således at det sikres, at varerne faktisk er blevet anvendt til det påtænkte formål.

Kapitel XI

Uforarbejdede animalske biprodukter til fremstilling af foder til selskabsdyr og af farmaceutiske eller tekniske produkter

1. Medlemsstaterne tillader kun indførsel af uforarbejdede animalske biprodukter til fremstilling af foder til selskabsdyr eller farmaceutiske eller tekniske produkter, hvis:

   – de kommer fra tredjelande, der er anført på listen i bilag XI, del VII

   – de ledsages af et sundhedscertifikat som fastlagt i bilag X, kapitel 8

   – de efter den grænsekontrol, der er omhandlet i direktiv 97/78/EF, i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i nævnte direktiv transporteres enten

     i) direkte til et anlæg for fremstilling af foder til selskabsdyr eller et tekniske anlæg, der har afgivet forsikring om, at de uforarbejdede animalske biprodukter kun vil blive anvendt til det tilladte formål, og at de ikke vil forlade anlægget i ubehandlet stand, eller

     ii) til et anlæg for animalske mellemprodukter.

Kapitel XII

Afsmeltet fedt til oliekemiske formål

Medlemsstaterne tillader kun indførsel af afsmeltet fedt bestemt til forarbejdning efter en metode, der mindst opfylder normerne for en af de metoder, der er beskrevet i bilag IV, kapitel III, hvis

– produkterne kun transporteres over land eller ad søvejen fra oprindelseslandet og direkte til et grænsekontrolsted i EF

– de efter den grænsekontrol, der er omhandlet i direktiv 97/78/EF, i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i nævnte direktiv transporteres til det oliekemiske anlæg, hvor de skal forarbejdes

– hver forsendelse ledsages af en erklæring fra importøren om, at de i henhold til denne bestemmelse indførte produkter ikke vil blive anvendt til andre formål end yderligere forarbejdning efter en metode, der mindst opfylder normerne for en af de metoder, der er beskrevet i bilag IV, kapitel III.

  Denne erklæring skal forelægges for embedsdyrlægen på det grænsekontrolsted, hvor varen indføres til EF, for at han kan påtegne den, og den skal derefter ledsage varepartiet, indtil det når forarbejdningsanlægget.

BILAG VII

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for forarbejdede animalske biprodukter til forbrænding eller medforbrænding i en anden medlemsstat

Sundhedscertifikatets referencenummer: .....

Bestemmelsesmedlemsstat: .....

Oprindelsesmedlemsstat.....

Ministerium: .....

Kontor: .....

I. Identifikation af partiet

Emballagens art:.....

Antal pakninger:.....

Nettovægt:.....

II. Partiets oprindelse

Forarbejdningsanlæggets adresse og godkendelsesnummer.....
.....

III. Partiets bestemmelsessted

Det forarbejdede animalske biprodukt sendes

fra:.....
(afsendelsessted)

til:.....
(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler:

type: .....

registreringsnummer eller fartøjets navn.....

Plombens nr.: .....

Afsenders navn og adresse:.....

Modtagers navn og adresse:.....

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge erklærer herved, at ovennævnte produkt ikke må anvendes til andre formål end til forbrænding eller medforbrænding, og at det opfylder betingelserne i artikel 13, litra B.b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. ..../.... .

Udfærdiget i..... , den .....

(sted) (dato)

Stempel[1]

……

(embedsdyrlægens underskrift)[1]

……

(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

---

[1] Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

BILAG VIII

Hygiejnekrav for lageranlæg og anlæg for mellemprodukter

KAPITEL I

Betingelser for godkendelse af anlæg for mellemprodukter

1. Anlæg og udstyr skal opfylde følgende krav:

   a) Lokalerne skal på passende måde være adskilt fra hovedfærdselsårer og andre anlæg som f.eks. slagterier.

   b) Anlægget skal have et overdækket sted til modtagelse af de animalske biprodukter.

   c) Anlægget skal være indrettet således, at det er let at rengøre og desinficere. Gulvene skal være lagt på en sådan måde, at væsker let kan bortledes.

   d) Anlægget skal være ordentligt udstyret med toiletter, omklædningsrum og håndvaske til personalet.

   e) Anlægget skal have passende ordninger til beskyttelse mod skadedyr såsom insekter, gnavere, fugle osv.

   f) Anlægget skal være forsynet med et system til bortledning af spildevand, som opfylder hygiejnekravene.

2. Anlægget skal have hensigtsmæssigt udstyr til rengøring og desinficering af de containere eller beholdere, som de animalske biprodukter ankommer i, og af de transportmidler, bortset fra skibe, de transporteres i. Der skal være hensigtsmæssigt udstyr til desinficering af køretøjers hjul.

KAPITEL II

Generelle hygiejnekrav

A. Anlæg for kategori 3-mellemprodukter

1. Anlæggets aktiviteter skal være begrænset til indførsel, indsamling, sortering, opskæring, nedkøling, frysning i blokke, midlertidig oplagring og afsendelse af kategori 3-materiale.

2. Sortering af kategori 3-materiale skal foregå på en sådan måde, at enhver risiko for indslæbning af dyresygdomme undgås.

3. Under hele sorteringen og oplagringen skal kategori 3-materialet behandles og oplagres adskilt fra andre varer, og dette skal ske på en sådan måde, at udbredelse af epizootiske sygdomme forhindres.

4. Kategori 3-materiale skal oplagres hensigtsmæssigt, indtil det igen afsendes.

5. De køretøjer og containere, der benyttes til transport af uforarbejdet kategori 3-materiale, samt alt inventar og udstyr, der har været i berøring med det ubehandlede kategori 3-materiale, skal efter hver brug rengøres, vaskes og desinficeres. Emballagen skal brændes eller destrueres på anden måde efter nærmere anvisning fra embedsdyrlægen.

B. Anlæg for kategori 1- eller kategori 2-mellemprodukter

1. Anlæggets aktiviteter skal være begrænset til indsamling, håndtering, midlertidig oplagring og afsendelse af kategori 1- eller kategori 2-materiale.

2. Sortering af kategori 1- eller kategori 2-materiale skal foregå på en sådan måde, at enhver risiko for indslæbning af dyresygdomme undgås.

3. Under hele oplagringen skal kategori 1- eller kategori 2-materialet behandles og oplagres adskilt fra andre varer, og dette skal ske på en sådan måde, at udbredelse af epizootiske sygdomme forhindres.

4. Kategori 1- og kategori 2-materiale skal oplagres hensigtsmæssigt, indtil det igen afsendes.

5. De køretøjer og containere, der benyttes til transport af kategori 1- og kategori 2-materiale, samt alt inventar og udstyr, der har været i berøring med kategori 1- eller kategori 2-materialet, skal efter hver brug rengøres, vaskes og desinficeres. Emballagen skal brændes eller destrueres på anden måde efter nærmere anvisning fra embedsdyrlægen.

KAPITEL III

Betingelser for godkendelse af lageranlæg

1. Anlæg og udstyr skal opfylde følgende krav:

   a) Anlægget skal have et overdækket sted til modtagelse af produkterne.

   b) Anlægget skal være indrettet således, at det er let at rengøre og desinficere. Gulvene skal være lagt på en sådan måde, at væsker let kan bortledes.

   c) Anlægget skal være ordentligt udstyret med toiletter, omklædningsrum og håndvaske til personalet.

   d) Anlægget skal have passende ordninger til beskyttelse mod skadedyr såsom insekter, gnavere, fugle osv.

2. Anlægget skal have hensigtsmæssigt udstyr til rengøring og desinficering af de containere eller beholdere, som produkterne ankommer i, og af de transportmidler, bortset fra skibe, de transporteres i. Der skal være hensigtsmæssigt udstyr til desinficering af køretøjers hjul.

3. Produkterne skal oplagres hensigtsmæssigt, indtil de igen afsendes.

BILAG IX

Regler for behandling af visse tyer kategori 2- og kategori 3-materialer, der er bestemt til brug som foderstoffer for dyrekategorier som anført i artikel 21

1. Kategori 2- og kategori 3-materiale skal transporteres til brugere eller samlecentre i overensstemmelse med bilag II.

2. Lokalerne skal opfylde kravene i bilag III, kapitel I, punkt 1, litra a), b), c), d) og f), punkt 2, 3 og 4, og kapitel II, punkt 1, 2, 4, 5 og 9, og der skal være tilstrækkelige faciliteter til rådighed til at destruere ubenyttet uforarbejdet kategori 2- eller kategori 3-materiale, eller sådant materiale skal sendes til et forarbejdningsanlæg eller et forbrændingsanlæg i overensstemmelse med denne forordning.

3. Ud over de fortegnelser, der er foreskrevet i artikel 8, skal der føres følgende fortegnelser:

   i) for så vidt angår endelige brugere, fortegnelse over den anvendte mængde kategori 2- eller kategori 3-materiale og datoen for anvendelsen

   ii) for så vidt angår samlecentre, der leverer kategori 2- eller kategori 3-materiale til endelige brugere, fortegnelser over:

      a) mængden af kategori 2- eller kategori 3-materiale, der er behandlet i overensstemmelse med nedenstående punkt 4

      b) navn og adresse på hver endelig bruger, der køber forarbejdet kategori 2- eller kategori 3-materiale

      c) de lokaliteter, hvortil kategori 2- eller kategori 3-materialet bringes med henblik på brug

      d) den afsendte mængde, og

      e) datoen for afsendelsen af materialet.

4. For samlecentre, der leverer kategori 2- eller kategori 3-materiale til endelige brugere, gælder for andet kategori 2- eller kategori 3-materiale end fiskeaffald følgende regler:

   i) Det skal gennemgå en af følgende behandlinger:

      a) denaturering med en opløsning af et farvestof, som er godkendt af myndighederne; opløsningen skal være kraftig nok til, at farven på det behandlede kød er klart synlig, dvs. at hele overfladen på alle kødstykker skal være dækket med en opløsning som ovenfor nævnt, enten ved at kødet er neddyppet i opløsningen eller ved, at denne er påsprøjtet eller påført på anden måde

b) sterilisering, dvs. kogning eller behandling med damp under tryk, indtil alle kødstykker er gennemkogte

c) en anden behandling, der er godkendt af myndighederne.

ii) Efter behandlingen skal kategori 2- eller kategori 3-materialet emballeres inden distribution, og emballagen skal være forsynet med samlecenterets navn og adresse og være tydeligt mærket med påskriften "Ikke til konsum".

BILAG X

Modeller for sundhedscertifikater ved indførsel fra tredjelande af visse animalske biprodukter og deraf afledte produkter

Kapitel 1

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for forarbejdet animalsk protein, der ikke er bestemt til konsum, og som sendes til EF, herunder blandinger og produkter indeholdende sådant protein, bortset fra foder til selskabsdyr

Bemærkning til importøren: *Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.*

Sundhedscertifikatets referencenummer: .....

Bestemmelsesland:.....

(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland: .....

Ministerium: .....

Kontor: .....

I. Identifikation af det forarbejdede animalske protein eller produktet

Det forarbejdede animalske proteins eller produktets art:.....

Forarbejdet animalsk protein af: .....
(dyreart)

Emballagens art:.....

Antal pakninger:.....

Nettovægt:.....

Varepartiets produktionsnummer:.....

II. Det forarbejdede animalske proteins eller produktets oprindelse

Den godkendte virksomheds adresse og godkendelsesnummer: .....
.....

III. Det forarbejdede animalske proteins eller produktets bestemmelsessted

Det forarbejdede animalske protein eller produktet sendes

fra:.....
(afsendelsessted)

til:.....
(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler: .....

Plombens nr.: .....

Afsenders navn og adresse:.....

Modtagers navn og adresse:.....

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge erklærer herved at have læst og forstået Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. ..../.... og attesterer,

a) at det ovenfor beskrevne forarbejdede animalske protein eller produkt udelukkende eller delvis består af forarbejdet animalsk protein, der ikke er bestemt til konsum, og som:

   i) er blevet fremstillet og oplagret i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt og valideret af myndighederne og undergivet disses tilsyn i overensstemmelse med artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. ..../....

   ii) udelukkende er fremstillet af følgende animalske biprodukter:

      – dele af dyr slagtet på et slagteri, som i overensstemmelse med EF-forskrifterne er erklæret egnede til konsum, men som af kommercielle grunde ikke er bestemt til konsum

      – dele af dyr slagtet på et slagteri, som er erklæret uegnede til konsum, men som ikke udviser tegn på sygdomme, der kan overføres til mennesker eller dyr, og som stammer fra slagtekroppe, der er fundet egnede til konsum i overensstemmelse med EF-forskrifterne

      – huder og skind, hove og horn, svinebørster og fjer fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri, og som har gennemgået et levende syn og ved denne undersøgelse er fundet egnede til slagtning i overensstemmelse med EF-forskrifterne

      – blod fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri, og som har gennemgået et levende syn og ved denne undersøgelse er fundet egnede til slagtning i overensstemmelse med EF-forskrifterne

      – animalske biprodukter fra fremstilling af produkter bestemt til konsum, f.eks. affedtede knogler og grever

– fødevarer, der er af animalsk oprindelse eller indeholder animalske produkter, og som oprindeligt har været bestemt til konsum, men som er bestemt til foder af kommercielle grunde eller på grund af fremstillingsvanskeligheder, mangler ved pakningen eller andre fejl, der ikke indebærer nogen risiko for mennesker eller dyr

– fisk eller andre havdyr, undtagen havpattedyr, som er taget på åbent hav med henblik på fiskemelsproduktion

– fersk fiskeaffald fra anlæg, der fremstiller fiskerivarer til konsum

– skaller, biprodukter fra rugerier og knækægsbiprodukter stammende fra dyr, der ikke udviser kliniske tegn på nogen sygdom, der via det pågældende produkt kan overføres til mennesker eller dyr

iii) er blevet opvarmet:

– til en kernetemperatur på over 133°C i mindst 20 minutter uden afbrydelse ved et (absolut) tryk på mindst 3 bar frembragt ved hjælp af mættet damp, med en partikelstørrelse inden varmebehandlingen på højst 50 ml.[1], eller

– hvis der er tale om blodmel eller protein af andre dyr end pattedyr, dog ikke fiskemel, i overensstemmelse med forarbejdningsmetode ..... som anført i bilag III, kapitel III, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. ..../....[1], og

en udtagen stikprøve opfylder følgende normer[2]:

– *clostridium perfringens*: ingen i 1 g,

– *salmonella*: ingen i 25 g, n=5, c=0, m=0, M=0

– *enterobacteriaceæ*: n=5, c=2, n=10, M 3 X 10^2 i 1 g

– eller

– hvis der er tale om fiskemel, i overensstemmelse med forarbejdningsmetode ..... som anført i bilag III, kapitel III, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. ..../....[1], eller til en kernetemperatur på mindst 80°C1, og en udtagen stikprøve opfylder følgende normer:

– *salmonella*: ingen i 25 g, n=5, c=0, m=0, M=0

– *enterobacteriaceæ*: n=5, c=2, n=10, M 3 X 10^2 i 1 g

b) at en stikprøve af det endelige produktet er blevet undersøgt af myndighederne umiddelbart forud for afsendelsen og fundet i overensstemmelse med følgende norm:

Salmonella: ingen i 25 g, n=5, c=0, m=0, M=0

c) at det for det endelige produkt gælder:

– at det er indpakket i en ny emballage[1],

eller

– at når der er tale om forsendelse in bulk, containere eller andre transportmidler inden brugen er grundigt rengjort og desinficeret med et af myndighederne godkendt desinfektionsmiddel[1]

d) at det endelige produktet kun har været oplagret på lukkede lagre

e) at der er truffet alle fornødne forholdsregler for at undgå rekontaminering med patogener efter behandlingen.

Udfærdiget i..... , den .....

(sted) (dato)

Stempel[3]

……

(embedsdyrlægens underskrift)[3]

……

(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

---

1 Det ikke gældende udstreges.

2 Hvor:
n = antallet af prøveenheder, som prøven består af
m = grænseværdien for bakterietallet; resultatet er tilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i alle prøveenheder ikke overstiger m
M = maksimumsværdien for antallet af bakterier; resultatet betragtes som utilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i en eller flere prøveenheder er M eller derover
c = antallet af prøveenheder, hvis bakterietal kan ligge mellem m og M, idet prøven betragtes som acceptabel, hvis bakterietallet i de andre prøveenheder er m eller derunder.

3 Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

Kapitel 2

(A)

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for mælk og mælkebaserede produkter, som har undergået en enkelt varmebehandling og ikke er bestemt til konsum, og som sendes til EF

Bemærkning til importøren: *Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.*

Sundhedscertifikatets referencenummer: .....

Bestemmelsesland:.....

(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland: .....

Ministerium: .....

Kontor: .....

I. Identifikation af mælken/de mælkebaserede produkter

Mælk af:.....
(dyreart)

Beskrivelse af mælken / de mælkebaserede produkter: .....

Emballagens art:.....

Antal pakninger:.....

Nettovægt:.....

Varepartiets produktionsnummer:.....

II. Oprindelse

Behandlings- eller forarbejdningsvirksomhedens adresse og registreringsnummer[1] ....
.....

III. Mælkens/de mælkebaserede produkters bestemmelsessted

Mælken/de mælkebaserede produkter sendes

fra:.....
(afsendelsessted)

til:.....
(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler[2]:

Plombens nr.: .....

Afsenders navn og adresse:.....

Modtagers navn og adresse:.....

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge attesterer herved:

1. at ..... (eksportland), ... (region)[3], har været fri for mund- og klovesyge og kvægpest i de tolv måneder umiddelbart forud for udførslen og ikke har vaccineret mod mund- og klovesyge eller kvægpest i de tolv måneder umiddelbart forud for udførslen

2. at den mælk/det mælkebaserede produkt, der er omhandlet i dette certifikat:

   a) er fremstillet af rå mælk, der kommer fra dyr,

      – som ikke udviser kliniske tegn på en sygdom, der kan overføres til mennesker eller dyr via mælk

      – som holdes på bedrifter, der ikke er underkastet officielle restriktioner på grund af mund- og klovesyge eller kvægpest, og

   b) har undergået en behandling med opvarmning til …. (temperatur) i mindst …. (tid), som har sikret en negativ reaktion på fosfataseprøven, samt, når der er tale om tørret mælk eller et tørret mælkebaseret produkt, en tørringsproces

3. at der er truffet alle fornødne forholdsregler for at undgå kontaminering af mælken/det mælkebaserede produkt efter forarbejdningen

4. at mælken/det mælkebaserede produkt er pakket i nye containere[1], eller

   – hvis der er anvendt bulkcontainere, at disse forinden pålæsning er blevet desinficeret med et middel, der er godkendt af myndighederne[1], og

   – at containerne er mærket med angivelse af mælkens/det mælkebaserede produkts art.

Udfærdiget i..... , den .....

(sted) (dato)

Stempel[4]

……

(embedsdyrlægens underskrift)[4]

……

(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

---

1 Det ikke gældende udstreges.

2 For godsvogne angives registreringsnummer. For bulkcontainere angives containerens nummer og plombens nummer.

3 Udfyldes, hvis tilladelsen til indførsel til EF er begrænset til bestemte regioner i det pågældende tredjeland.

4 Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

(B)

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for varmebehandlede mælkebaserede produkter med en pH-værdi nedsat til under 6, som ikke er bestemt til konsum, og som sendes til EF

Bemærkning til importøren: *Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.*

Sundhedscertifikatets referencenummer: .....

Bestemmelsesland:.....

(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland: .....

Ministerium: .....

Kontor: .....

I. Identifikation af de mælkebaserede produkter

Mælk af:.....
(dyreart)

Beskrivelse af de mælkebaserede produkter:.....

Emballagens art:.....

Antal pakninger:.....

Nettovægt:.....

Varepartiets produktionsnummer:.....

II. Oprindelse

Behandlings- eller forarbejdningsvirksomhedens adresse og registreringsnummer[1] ....
.....

III. De mælkebaserede produkters bestemmelsessted

De mælkebaserede produkter sendes

fra:.....
(afsendelsessted)

til:.....
(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler[2]:.....

Plombens nr.: .....

Afsenders navn og adresse:.....

Modtagers navn og adresse:.....

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge attesterer herved:

1. at det mælkebaserede produkt, der er omhandlet i dette certifikat:

   a) er fremstillet af rå mælk, der kommer fra dyr,

      – som ikke udviser kliniske tegn på en sygdom, der kan overføres til mennesker eller dyr via mælk

      – som holdes på bedrifter, der ikke er underkastet officielle restriktioner på grund af mund- og klovesyge eller kvægpest, og

   b) har undergået en behandling med opvarmning til …. (temperatur) i mindst …. (tid), som har sikret en negativ reaktion på fosfataseprøven, og

   c) har været genstand for en syrning, ved hvilken dets pH-værdi er blevet holdt på under 6 i mindst en time

2. at der er truffet alle fornødne forholdsregler for at undgå kontaminering af det mælkebaserede produkt efter forarbejdningen

3. at det mælkebaserede produkt er pakket i nye containere[1], eller

   – hvis der er anvendt bulkcontainere, at disse forinden pålæsning er blevet desinficeret med et middel, der er godkendt af myndighederne[1], og

   – at containerne er mærket med angivelse af mælkens / det mælkebaserede produkts art.

Udfærdiget i..... , den .....

(sted) (dato)

Stempel[3]

……

(embedsdyrlægens underskrift)[3]

……

(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

---

1 Det ikke gældende udstreges.

2 For godsvogne angives registreringsnummer. For bulkcontainere angives containerens nummer og plombens nummer.

3 Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

(C)

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for mælk og mælkebaserede produkter, der har undergået sterilisering eller dobbelt varmebehandling og ikke er bestemt til konsum, og som sendes til EF

Bemærkning til importøren: *Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.*

Sundhedscertifikatets referencenummer: .....

Bestemmelsesland:.....

(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland: .....

Ministerium: .....

Kontor: .....

I. Identifikation af mælken/de mælkebaserede produkter

Mælk af:.....
(dyreart)

Beskrivelse af mælken / de mælkebaserede produkter: .....

Emballagens art:.....

Antal pakninger:.....

Nettovægt:.....

Varepartiets produktionsnummer:.....

II. Oprindelse

Behandlings- eller forarbejdningsvirksomhedens adresse og registreringsnummer[1] ....
.....

III. Mælkens/de mælkebaserede produkters bestemmelsessted

Mælken/de mælkebaserede produkter sendes

fra:.....
(afsendelsessted)

til:.....
(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler[2]:.....

Plombens nr.: .....

Afsenders navn og adresse:.....

Modtagers navn og adresse:.....

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge attesterer herved:

1. at den mælk/det mælkebaserede produkt, der er omhandlet i dette certifikat:

   a) er fremstillet af rå mælk, der kommer fra dyr,

      – som ikke udviser kliniske tegn på en sygdom, der kan overføres til mennesker eller dyr via mælk

      – som holdes på bedrifter, der ikke er underkastet officielle restriktioner på grund af mund- og klovesyge eller kvægpest, og

   b) har undergået:

      enten

      i) en sterilisering, hvor der er opnået en F°-værdi på 3 eller derover, eller

      ii) en første behandling, der omfatter opvarmning til …. (temperatur) i mindst …. (tid), som har sikret en negativ reaktion på fosfataseprøven, efterfulgt af endnu en behandling, der omfatter opvarmning til …. (temperatur) i mindst …. (tid), som har sikret en negativ reaktion på fosfataseprøven, og, når der er tale om tørret mælk eller et tørret mælkebaseret produkt, en efterfølgende tørringsproces

2. at der er truffet alle fornødne forholdsregler for at undgå kontaminering af mælken/det mælkebaserede produkt efter forarbejdningen

3. at mælken/det mælkebaserede produkt er pakket i nye containere[1], eller

– hvis der er anvendt bulkcontainere, at disse forinden pålæsning er blevet desinficeret med et middel, der er godkendt af myndighederne[1], og

– at containerne er mærket med angivelse af mælkens / det mælkebaserede produkts art.

Udfærdiget i..... , den .....

(sted) (dato)

Stempel[3]

……

(embedsdyrlægens underskrift)[3]

……

(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

---

1 Det ikke gældende udstreges.

2 For godsvogne angives registreringsnummer. For bulkcontainere angives containerens nummer og plombens nummer.

3 Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

Kapitel 3

(A)

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for foder til selskabsdyr på dåse, som sendes til EF

Bemærkning til importøren: *Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.*

Sundhedscertifikatets referencenummer: .....

Bestemmelsesland:.....

(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland: .....

Ministerium: .....

Kontor: .....

I. Identifikation af foderet

Foderet til selskabsdyr er fremstillet af råvarer fra følgende dyreart:.....

Emballagens art:.....

Antal pakninger:.....

Nettovægt:.....

Varepartiets produktionsnummer:.....

II. Foderets oprindelse

Den godkendte virksomheds adresse og godkendelsesnummer: .....
.....

III. Foderets bestemmelsessted

Foderet til selskabsdyr sendes

fra:.....
(afsendelsessted)

til:.....
(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler: .....

Plombens nr.: .....

Afsenders navn og adresse:.....

Modtagers navn og adresse:.....

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge erklærer herved at have læst og forstået Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. ..../.... og attesterer, at det ovenfor beskrevne foder til selskabsdyr

a) er blevet fremstillet og oplagret i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt af myndighederne og undergivet disses tilsyn i overensstemmelse med artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. ..../....

b) udelukkende er fremstillet af følgende animalske biprodukter:

- dele af dyr slagtet på et slagteri, som i overensstemmelse med EF-forskrifterne er erklæret egnede til konsum, men som af kommercielle grunde ikke er bestemt til konsum

- dele af dyr slagtet på et slagteri, som er erklæret uegnede til konsum, men som ikke udviser tegn på sygdomme, der kan overføres til mennesker eller dyr, og som stammer fra slagtekroppe, der er fundet egnede til konsum i overensstemmelse med EF-forskrifterne

- huder og skind, hove og horn, svinebørster og fjer fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri, og som har gennemgået et levende syn og ved denne undersøgelse er fundet egnede til slagtning i overensstemmelse med EF-forskrifterne

- blod fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri, og som har gennemgået et levende syn og ved denne undersøgelse er fundet egnede til slagtning i overensstemmelse med EF-forskrifterne

- animalske biprodukter fra fremstilling af produkter bestemt til konsum, f.eks. affedtede knogler og grever

- fødevarer, der er af animalsk oprindelse eller indeholder animalske produkter, og som oprindeligt har været bestemt til konsum, men som er bestemt til foder af kommercielle grunde eller på grund af fremstillingsvanskeligheder, mangler ved pakningen eller andre fejl, der ikke indebærer nogen risiko for mennesker eller dyr

- fisk eller andre havdyr, undtagen havpattedyr, som er taget på åbent hav med henblik på fiskemelsproduktion

- fersk fiskeaffald fra anlæg, der fremstiller fiskerivarer til konsum

– skaller, biprodukter fra rugerier og knækægsbiprodukter stammende fra dyr, der ikke udviser kliniske tegn på nogen sygdom, der via dette produkt kan overføres til mennesker eller dyr.

c) har været underkastet varmebehandling til en Fc-værdi på mindst 3,0 i hermetisk lukkede beholdere

d) er blevet analyseret på grundlag af stikprøver fra mindst 5 beholdere for hver forarbejdet batch ved laboratoriemæssige diagnosticeringsmetoder for at sikre tilstrækkelig varmebehandling af hele sendingen som omhandlet i litra a)

e) at der er truffet alle fornødne forholdsregler for at undgå rekontaminering med patogener efter behandlingen.

Udfærdiget i..... , den .....

(sted) (dato)

Stempel[1]

……

(embedsdyrlægens underskrift)[1]

……

(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

---

[1] Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

(B)

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for forarbejdet foder til selskabsdyr, undtagen på dåse, som sendes til EF

Bemærkning til importøren: *Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.*

Sundhedscertifikatets referencenummer: .....

Bestemmelsesland:.....

(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland: .....

Ministerium: .....

Kontor: .....

I. Identifikation af foderet

Foderet til selskabsdyr er fremstillet af råvarer fra følgende dyreart:.....
.....

Emballagens art:.....

Antal pakninger:.....

Nettovægt:.....

Varepartiets produktionsnummer:.....

II. Foderets oprindelse

Den godkendte virksomheds adresse og godkendelsesnummer: .....
.....

III. Foderets bestemmelsessted

Foderet til selskabsdyr sendes

fra:.....
(afsendelsessted)

til:.....
(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler: .....

Plombens nr.: .....

Afsenders navn og adresse:.....

Modtagers navn og adresse:.....

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge erklærer herved at have læst og forstået Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. ..../.... og attesterer, at det ovenfor beskrevne foder til selskabsdyr

a) er blevet fremstillet og oplagret i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt af myndighederne og undergivet disses tilsyn i overensstemmelse med artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. ..../....

b) udelukkende er fremstillet af følgende animalske biprodukter:

- dele af dyr slagtet på et slagteri, som i overensstemmelse med EF-forskrifterne er erklæret egnede til konsum, men som af kommercielle grunde ikke er bestemt til konsum

- dele af dyr slagtet på et slagteri, som er erklæret uegnede til konsum, men som ikke udviser tegn på sygdomme, der kan overføres til mennesker eller dyr, og som stammer fra slagtekroppe, der er fundet egnede til konsum i overensstemmelse med EF-forskrifterne

- huder og skind, hove og horn, svinebørster og fjer fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri, og som har gennemgået et levende syn og ved denne undersøgelse er fundet egnede til slagtning i overensstemmelse med EF-forskrifterne.

- blod fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri, og som har gennemgået et levende syn og ved denne undersøgelse er fundet egnede til slagtning i overensstemmelse med EF-forskrifterne.

- animalske biprodukter fra fremstilling af produkter bestemt til konsum, f.eks. affedtede knogler og grever

- fødevarer, der er af animalsk oprindelse eller indeholder animalske produkter, og som oprindeligt har været bestemt til konsum, men som er bestemt til foder af kommercielle grunde eller på grund af fremstillingsvanskeligheder, mangler ved pakningen eller andre fejl, der ikke indebærer nogen risiko for mennesker eller dyr

- fisk eller andre havdyr, undtagen havpattedyr, som er taget på åbent hav med henblik på fiskemelsproduktion

- fersk fiskeaffald fra anlæg, der fremstiller fiskerivarer til konsum

- skaller, biprodukter fra rugerier og knækægsbiprodukter stammende fra dyr, der ikke udviser kliniske tegn på nogen sygdom, der via det pågældende produkt kan overføres til mennesker eller dyr

c) er fremstillet således, at det forarbejdede foder eller de bestanddele, der er af animalsk oprindelse, har været underkastet en varmebehandling med en kernetemperatur på mindst 90°C

d) er blevet undersøgt ved stikprøver omfattende mindst fem prøver fra hver forarbejdet batch, som er udtaget under eller efter oplagringen i forarbejdningsanlægget, og som opfyldte følgende normer[1]:

– *Salmonella*: ingen i 25 g, n=5, c=0, m=0, M=0

– *Enterobacteriaceæ*: n=5, c=2, n=10, M 3 X 10^2 i 1 g

e) har været omfattet af alle fornødne forholdsregler for at undgå rekontaminering med patogener efter behandlingen

f) er indpakket i ny emballage.

Udfærdiget i..... , den .....

(sted) (dato)

Stempel[2]

……

(embedsdyrlægens underskrift)[2]

……

(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

---

1 Hvor:
n = antallet af prøveenheder, som prøven består af
m = grænseværdien for bakterietallet; resultatet er tilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i alle prøveenheder ikke overstiger m
M = maksimumsværdien for antallet af bakterier; resultatet betragtes som utilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i en eller flere prøveenheder er M eller derover
c = antallet af prøveenheder, hvis bakterietal kan ligge mellem m og M, idet prøven betragtes som acceptabel, hvis bakterietallet i de andre prøveenheder er m eller derunder.

2 Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

(C)

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for tyggepinde og tyggeben, som sendes til EF

Bemærkning til importøren: *Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.*

Sundhedscertifikatets referencenummer: .....

Bestemmelsesland:.....

(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland: .....

Ministerium: .....

Kontor: .....

I. Identifikation af tyggepinde og tyggeben

Tyggepindene eller tyggebenene er fremstillet af råvarer fra følgende dyreart: .....
.....

Emballagens art:.....

Antal pakninger:.....

Nettovægt:.....

II. Tyggepindenes eller tyggebenenes oprindelse

Den godkendte virksomheds adresse og godkendelsesnummer: .....
.....

III. Tyggepindenes eller tyggebenenes bestemmelsessted

Tyggepindene eller tyggebenene sendes

fra:.....
(afsendelsessted)

til:.....
(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler: .....

Plombens nr.: .....

Afsenders navn og adresse:.....

Modtagers navn og adresse:.....

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge erklærer herved at have læst og forstået Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. ..../.... og attesterer, at de ovenfor beskrevne tyggepinde og tyggeben

a) er blevet fremstillet og oplagret i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt af myndighederne og undergivet disses tilsyn i overensstemmelse med artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. ..../....

b) udelukkende er fremstillet af følgende animalske biprodukter:

– dele af dyr slagtet på et slagteri, som i overensstemmelse med EF-forskrifterne er erklæret egnede til konsum, men som af kommercielle grunde ikke er bestemt til konsum

– dele af dyr slagtet på et slagteri, som er erklæret uegnede til konsum, men som ikke udviser tegn på sygdomme, der kan overføres til mennesker eller dyr, og som stammer fra slagtekroppe, der er fundet egnede til konsum i overensstemmelse med EF-forskrifterne

– huder og skind fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri og er blevet undersøgt før og efter slagtning uden at vise kliniske tegn på en smitsom sygdom

c) har undergået

i) for så vidt angår tyggepinde og tyggeben fremstillet af huder og skind af hovdyr, en varmebehandling, der er tilstrækkelig til at destruere *salmonella*[1]

ii) for så vidt angår tyggepinde og tyggeben fremstillet af andre animalske biprodukter end huder og skind af hovdyr, en varmebehandling, hvor der er opnået en kernetemperatur på mindst 90 °C[1]

d) er blevet undersøgt ved stikprøver omfattende mindst fem prøver fra hver forarbejdet batch, som er udtaget under eller efter oplagringen i forarbejdningsanlægget, og som opfyldte følgende normer[2]:

– *Salmonella*: ingen i 25 g, n=5, c=0, m=0, M=0

– *Enterobacteriaceæ*: n=5, c=2, n=10, M 3 X 10^2 i 1 g

e) har været omfattet af alle fornødne forholdsregler for at undgå rekontaminering med patogener efter behandlingen.

f) er indpakket i ny emballage.

Udfærdiget i..... , den .....

(sted) (dato)

Stempel[3]

……

(embedsdyrlægens underskrift)[3]

……

(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

---

1 Det ikke gældende udstreges.

2 Hvor:
n = antallet af prøveenheder, som prøven består af
m = grænseværdien for bakterietallet; resultatet er tilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i alle prøveenheder ikke overstiger m
M = maksimumsværdien for antallet af bakterier; resultatet betragtes som utilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i en eller flere prøveenheder er M eller derover
c = antallet af prøveenheder, hvis bakterietal kan ligge mellem m og M, idet prøven betragtes som acceptabel, hvis bakterietallet i de andre prøveenheder er m eller derunder.

3 Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

(D)

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for råt foder til selskabsdyr, som sendes til EF

Bemærkning til importøren: *Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.*

Sundhedscertifikatets referencenummer: .....

Bestemmelsesland:.....

(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland: .....

Ministerium: .....

Kontor: .....

I. Identifikation af foderet

Det rå foder til selskabsdyr er fremstillet af animalske biprodukter fra følgende dyreart:.....
.....

Emballagens art:.....

Antal pakninger:.....

Nettovægt:.....

Varepartiets produktionsnummer:.....

II. Foderets oprindelse

Den godkendte virksomheds adresse og godkendelsesnummer: .....
.....

III. Foderets bestemmelsessted

Det rå foder til selskabsdyr sendes

fra:.....
(afsendelsessted)

til:.....
(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler: .....

Plombens nr.: .....

Afsenders navn og adresse:.....

Modtagers navn og adresse:.....

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge erklærer herved at have læst og forstået Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. ..../.... og attesterer, at det ovenfor beskrevne rå foder til selskabsdyr

a) består af animalske biprodukter af dyrearter som nævnt under ovenstående punkt I og opfylder de relevante sundhedskrav i Kommissionens beslutning(er) ..../..../....[1]

b) udelukkende består af dele af dyr slagtet på et EF-godkendt slagteri, som i overensstemmelse med EF-forskrifterne er erklæret egnede til konsum, men som af kommercielle grunde ikke er bestemt til konsum

c) er blevet fremstillet og oplagret i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt af myndighederne og undergivet disses tilsyn i overensstemmelse med artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. ..../....

d) har været omfattet af alle fornødne forholdsregler for at undgå rekontaminering med patogener efter behandlingen.

e) er indpakket i ny emballage, der udelukker enhver lækage.

Udfærdiget i..... , den .....

(sted) (dato)

Stempel[2]

……

(embedsdyrlægens underskrift)[2]

……

(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

---

1 Nummeret på de(n) relevante beslutning(er) for fersk kød af de pågældende tamdyrsarter skal angives.

2 Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

Kapitel 4

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for indførsel til EF af serum fra dyr af hestefamilien fra tredjelande eller dele af tredjelande, hvorfra indførsel af levende dyr af hestefamilien til slagtning er tilladt

Bemærkning til importøren: *Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.*

Sundhedscertifikatets referencenummer: .....

Bestemmelsesland:.....

(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland: .....

Ministerium: .....

Kontor: .....

I. Identifikation af serumet

Serum fra: .....
(dyreart)

Emballagens art:.....

Antal stykker eller pakninger:.....

Nettovægt:.....

II. Serumets oprindelse

Den registrerede indsamlingsvirksomheds adresse og veterinære kontrolnummer:.....
.....

III. Serumets bestemmelsessted

Serumet sendes

fra:.....
(afsendelsessted)

til:.....
(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler: .....

Plombens nr.: .....

Afsenders navn og adresse:.....

Modtagers navn og adresse:.....

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge attesterer herved, at det ovenfor beskrevne serum fra dyr af hestefamilien:

a) kommer fra et land, hvor følgende sygdomme er anmeldelsespligtige: afrikansk hestepest, dourine, snive, hesteencephalitis (i alle former, herunder også venezuelansk), infektiøs hesteanæmi, vesikulær stomatitis, rabies og miltbrand

b) under en dyrlæges tilsyn er taget af dyr af hestefamilien, der på indsamlingstidspunktet ikke viste kliniske tegn på smitsomme sygdomme

c) er taget af dyr af hestefamilien, der siden fødslen har opholdt sig på et tredjelands område eller, i tilfælde af officiel regionalisering ifølge EF-bestemmelserne, på en del af et tredjelands område, hvor:

   i) der ikke har været tilfælde af venezuelansk hesteencephalitis inden for de seneste to år

   ii) der ikke har været tilfælde af dourine inden for de seneste seks måneder

   iii) der ikke har været tilfælde af snive inden for de seneste seks måneder

d) er taget af dyr af hestefamilien, som på indsamlingstidspunktet ikke kom fra og ikke havde opholdt sig på en bedrift, der af dyresundhedsmæssige grunde var omfattet af et forbud:

   i) for så vidt angår hesteencephalitis, i de forudgående seks måneder regnet fra den dato, hvor de angrebne dyr blev aflivet

   ii) for så vidt angår infektiøs anæmi, inden det tidspunkt hvor de resterende dyr, efter at de angrebne dyr var aflivet, har reageret negativt på to Coggins-tests foretaget med tre måneders mellemrum

   iii) for så vidt angår vesikulær stomatitis, i de forudgående seks måneder

   iv) for så vidt angår rabies, i måneden forud for det sidst rapporterede sygdomstilfælde

   v) i tilfælde af miltbrand i de femten dage forud for det sidst rapporterede sygdomstilfælde.

Hvis alle dyr af de for sygdommen modtagelige arter på bedriften er blevet slagtet eller aflivet, og lokalerne er blevet desinficeret, er forbudsperioden på tredive dage regnet fra den dato, hvor dyrene er fjernet og lokalerne desinficeret, undtagen i tilfælde af miltbrand, hvor forbudsperioden er på 15 dage.

e) har været omfattet af alle fornødne forholdsregler for at undgå rekontaminering med patogener under produktion, håndtering og emballering.

f) er emballeret i forseglede tætte beholdere, der er tydeligt mærket "Serum fra dyr af hestefamilien" og er forsynet med indsamlingsvirksomhedens registreringsnummer.

Udfærdiget i..... , den .....

(sted) (dato)

Stempel[1]

……

(embedsdyrlægens underskrift)[1]

……

(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

---

1. Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

Kapitel 5

(A)

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for friske eller kølede huder og skind af hovdyr, som sendes til EF

Bemærkning til importøren: *Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.*

Sundhedscertifikatets referencenummer: .....

Bestemmelsesland:.....

(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland: .....

Ministerium: .....

Kontor: .....

I. Identifikation af huderne og skindene

Huder og skind af: .....
(dyreart)

Emballagens art:.....

Antal stykker eller pakninger:.....

Nettovægt:.....

Plombenumre for de pågældende containere, lastbiler, jernbanevogne eller baller: .....

II. Hudernes og skindenes oprindelse

Den registrerede og tilsynsundergivne virksomheds adresse og veterinære kontrolnummer:.....

III. Hudernes og skindenes bestemmelsessted

Huderne og skindene sendes

fra:.....
(afsendelsessted)

til:.....
(Bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler: .....

Afsenders navn og adresse:.....

Modtagers navn og adresse:.....

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge attesterer herved, at de ovenfor beskrevne huder og skind:

a) stammer fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri og er blevet undersøgt før og efter slagtning og fundet fri for alvorlige sygdomme, der kan overføres til mennesker eller dyr, og ikke er blevet aflivet for at udrydde epizootier

b) har oprindelse i et land, eller i tilfælde af regionalisering ifølge EF-bestemmelserne, i en del af et land, hvorfra indførsel af alle kategorier af fersk kød af de respektive dyrearter er tilladt, som i de seneste 12 måneder forud for afsendelsen har været fri for nedennævnte sygdomme, og hvor der ikke i denne periode er foretaget vaccination mod de pågældende sygdomme:

   – klassisk svinepest[1]

   – afrikansk svinepest[1]

   – Teschener syge[1]

   – kvægpest[1],

   og som i mindst 24 måneder inden afsendelsen har været fri for mund- og klovesyge, og hvor der ikke i de seneste 12 måneder inden afsendelsen er foretaget vaccination mod mund- og klovesyge[1]

c) stammer fra dyr,

   – der har opholdt sig på oprindelseslandets område i mindst tre måneder inden slagtningen, eller siden fødslen, hvis dyrene er under tre måneder gamle

   – der, hvis der er tale om huder og skind af klovdyr, kommer fra bedrifter, hvor der ikke har været noget udbrud af mund- og klovesyge inden for de seneste 30 dage, og omkring hvilke der inden for en radius på 10 km ikke har været noget udbrud af mund- og klovesyge inden for de seneste 30 dage

   – der, hvis der er tale om huder og skind af svin, kommer fra bedrifter, hvor der ikke har været noget udbrud af smitsom blæreudslæt hos svin inden for de seneste 30 dage eller af klassisk svinepest eller afrikansk svinepest inden for de seneste 40 dage, og omkring hvilke der inden for en radius på 10 km ikke har været tilfælde af disse sygdomme inden for de seneste 30 dage

– der på slagteriet har gennemgået undersøgelse før slagtning inden for de seneste 24 timer inden slagtningen og ikke har udvist tegn på mund- og klovesyge[1], kvægpest[1], klassisk svinepest[1], afrikansk svinepest[1] eller smitsom blæreudslæt hos svin[1]

d) har været omfattet af alle fornødne forholdsregler for at undgå rekontaminering med patogener.

Udfærdiget i..... , den .....

(sted) (dato)

Stempel[2]

……

(embedsdyrlægens underskrift)[2]

……

(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

---

1 Sygdomme, der ikke er relevante for den pågældende dyreart, udstreges.

2 Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

(B)

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for behandlede huder og skind af hovdyr, som sendes til EF og har oprindelse i tredjelande eller dele af tredjelande, der er opført i del 1 i bilaget til beslutning 79/542/EØF

Bemærkning til importøren: *Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.*

Sundhedscertifikatets referencenummer: .....

Bestemmelsesland:.....

(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland: .....

Ministerium: .....

Kontor: .....

I. Identifikation af huderne og skindene

Huder og skind af: .....
(dyreart)

Emballagens art:.....

Antal stykker eller pakninger:.....

Nettovægt:.....

Plombenumre for de pågældende containere, lastbiler, jernbanevogne eller baller: .....

II. Hudernes og skindenes oprindelse

Den registrerede og tilsynsundergivne virksomheds adresse og veterinære kontrolnummer:.....

III. Hudernes og skindenes bestemmelsessted

Huderne og skindene sendes

fra:.....
(afsendelsessted)

til:.....
(Bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler: .....

Afsenders navn og adresse:.....

Modtagers navn og adresse:.....

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge attesterer herved, at de ovenfor beskrevne huder og skind stammer fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri og er blevet undersøgt før og efter slagtning og fundet fri for alvorlige sygdomme, der kan overføres til mennesker eller dyr, og ikke er blevet aflivet for at udrydde epizootier, og

1. enten[1]

   a) har oprindelse i et land eller i en del af et land, hvor der ikke i de seneste 12 måneder har været tilfælde af nedennævnte sygdomme, som er anmeldelsespligtige i oprindelseslandet:

      – kvægpest[2]

      – mund- og klovesyge[2]

      – klassisk svinepest[2]

      – afrikansk svinepest[2]

      og er blevet

      – tørret[1], eller

      – tørsaltet eller vådsaltet mindst 14 dage før afsendelsen[1], eller

      – tørsaltet eller vådsaltet den ....., og huderne og skindene vil ifølge transportørens erklæring blive sendt med skib, og transporten vil være af en sådan varighed, at de har været saltet i mindst 14 dage, inden de når EF-grænsekontrolstedet[1],

   eller[1]

   b) er blevet

      – saltet i syv døgn i havsalt tilsat 2% natriumkarbonat[1],

      eller

      – saltet i havsalt tilsat 2% natriumkarbonat den ....., og huderne og skindene vil ifølge transportørens erklæring blive sendt med skib, og transporten vil være af en sådan varighed, at de har været saltet i mindst 7 dage, inden de når EF-grænsekontrolstedet, eller

      – tørret i 42 døgn ved en temperatur på mindst 20°C[1]

2. har været omfattet af alle fornødne forholdsregler for at undgå rekontaminering med patogener.

Udfærdiget i..... , den .....

(sted) (dato)

Stempel[3]

……

(embedsdyrlægens underskrift)[3]

……

(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

---

1 Det ikke gældende udstreges.
2 Sygdomme, der ikke er relevante for den pågældende dyreart, udstreges.
3 Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

(C)

OFFICIEL ERKLÆRING

for huder og skind af hovdyr (bortset fra svin og dyr af hestefamilien), som sendes til EF, og som er blevet opbevaret separat i 21 dage eller har været under uafbrudt transport i 21 dage inden indførslen

Bemærkning til importøren: *Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.*

Den officielle erklærings referencenummer:.....

Bestemmelsesland:.....

(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland: .....

Ministerium: .....

Kontor: .....

I. Identifikation af huderne og skindene

Huder og skind af: .....
(dyreart)

Emballagens art:.....

Antal stykker eller pakninger:.....

Nettovægt:.....

Plombenumre for de pågældende containere, lastbiler, jernbanevogne eller baller: .....

II. Hudernes og skindenes oprindelse

Virksomhedens adresse og officielle registreringsnummer:.....
.....

III. Hudernes og skindenes bestemmelsessted

Huderne og skindene sendes

fra:.....
(afsendelsessted)

til:.....
(Bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler: .....

Afsenders navn og adresse:.....

Modtagers navn og adresse:.....

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge attesterer herved, at de ovenfor beskrevne huder og skind:

a) er blevet

– tørret[1], eller

– tørsaltet eller vådsaltet mindst 14 dage før afsendelsen[1], eller

– saltet i syv døgn i havsalt tilsat 2% natriumkarbonat[1], eller

– tørret i 42 døgn ved en temperatur på mindst 20°C[1]

b) har været omfattet af alle fornødne forholdsregler for at undgå rekontaminering med patogener efter behandlingen og ikke har været i kontakt med andre animalske produkter eller levende dyr

c) - umiddelbart inden afsendelsen under officielt tilsyn er blevet opbevaret separat i 21 efter den behandling, der er beskrevet under litra a)[1], eller

- ifølge transportørens erklæring vil være under transport i mindst 21 dage[1].

Udfærdiget i..... , den .....

(sted) (dato)

Stempel[2]

……

(embedsdyrlægens underskrift)[2]

……

(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

---

1 Det ikke gældende udstreges.

2 Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

Kapitel 6

(A)

CERTIFIKAT/DOKUMENT

for behandlede jagttrofæer af fugle og hovdyr, som alene består af ben, horn, hove, kløer, gevirer, tænder, huder eller skind, og som sendes til EF

Bemærkning til importøren: *Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.*

Certifikatets/dokumentets referencenr.: .....

Bestemmelsesland:.....

(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland: .....

Ministerium: .....

Kontor: .....

I. Identifikation af jagttrofæerne

Jagttrofæer af:.....
(dyreart)

Jagttrofæernes art:

a) udelukkende ben, horn, hove, kløer, gevirer, tænder[1]:.....

b) udelukkende huder og skind[1]:.....

Emballagens art:.....

Antal stykker eller pakninger:.....

CITES-certifikatets referencenummer[1]: .....

II. Jagttrofæernes bestemmelsessted:

Jagttrofæerne sendes

fra:.....
(afsendelsessted)

til:.....
(Bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler: .....

Plombens nr.: .....

Afsenders navn og adresse:.....

Modtagers navn og adresse:.....

III. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge attesterer herved, at ovennævnte jagttrofæer:

a) umiddelbart efter behandlingen og uden at være kommet i berøring med andre animalske produkter er blevet pakket enkeltvis i gennemsigtig og lukket emballage, så efterfølgende kontaminering undgås

b) for så vidt angår jagttrofæer, der kun består af huder og skind, er blevet[1]

– tørret[1],

– tørsaltet eller vådsaltet mindst 14 dage før afsendelsen[1],

– tørsaltet eller vådsaltet den ....., og huderne og skindene vil ifølge transportørens erklæring blive sendt med skib, og transporten vil være af en sådan varighed, at de har været saltet i mindst 14 dage, inden de når EF-grænsekontrolstedet[1]

c) for så vidt angår jagttrofæer, der kun består af ben, horn, hove, kløer, gevirer eller tænder[1]:

– har ligget i kogende vand i et passende stykke tid, således at ben, horn, hove, kløer, gevirer eller tænder er befriet for alle fordærvelige rester

– er blevet desinficeret med et produkt, som er godkendt af afsendelseslandets myndigheder, herunder brintoverilte, hvis der er tale om dele bestående af ben.

Udfærdiget i..... , den .....

(sted) (dato)

Stempel[3]

……

(embedsdyrlægens underskrift)[2]

……

(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

---

1 Det ikke gældende udstreges.

2 Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

(B)

VETERINÆRCERTIFIKAT

for jagttrofæer af fugle og hovdyr, som består af hele ubehandlede dele, og som sendes til EF

Bemærkning til importøren: *Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.*

Certifikatets referencenr.: .....

Bestemmelsesland: .....

(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland: .....

Ministerium: .....

Kontor: .....

I. Identifikation af jagttrofæerne

Jagttrofæer af: .....
(dyreart)

Emballagens art: .....

Antal stykker eller pakninger: .....

CITES-certifikatets referencenr[1]: .....

II. Jagttrofæernes bestemmelsessted:

Jagttrofæerne sendes

fra: .....
(afsendelsessted)

til: .....
(Bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler: .....

Plombens nr.: .....

Afsenders navn og adresse: .....

Modtagers navn og adresse: .....

III. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge attesterer herved:

1. for så vidt angår jagttrofæer af andre klovdyr end svin[1]:

   a) at ..... (eksportland), ... (region), har været fri for mund- og klovesyge og kvægpest i de seneste tolv måneder, og at der i samme periode ikke er foretaget vaccination mod nogen af disse sygdomme

   b) at de ovenfor beskrevne jagttrofæer:

      a) stammer fra dyr, som er blevet nedlagt i ....., regionen ....., der er godkendt til udførsel af fersk kød af de tilsvarende tamdyrsarter, og hvor der ikke i de seneste 60 dage har været dyresundhedsrestriktioner som følge af udbrud af sygdomme, som den pågældende dyreart er modtagelig for

      b) stammer fra dyr, der er nedlagt mindst 20 km fra grænserne til et andet tredjeland eller til en del af et tredjeland, som ikke er godkendt til udførsel til EF af ubehandlede jagttrofæer af andre klovdyr end svin

2. for så vidt angår jagttrofæer af vildsvin[1]:

   a) at ..... i de seneste tolv måneder har været fri for klassisk svinepest, afrikansk svinepest, smitsom blæreudslæt hos svin, mund- og klovesyge og smitsom svinelammelse (Teschener syge), og at der ikke i de seneste tolv måneder er foretaget vaccination mod nogen af disse sygdomme

   b) at de ovenfor beskrevne jagttrofæer:

      a) stammer fra dyr, som er blevet nedlagt i ....., der er godkendt til udførsel af fersk kød af de tilsvarende tamdyrsarter, og hvor der ikke i de seneste 60 dage har været dyresundheds-restriktioner som følge af udbrud af sygdomme, som svin er modtagelige for

      b) stammer fra dyr, der er nedlagt mindst 20 km fra grænserne til et andet tredjeland eller til en del af et tredjeland, som ikke er godkendt til udførsel til EF af ubehandlede jagttrofæer af vildsvin

3. for så vidt angår jagttrofæer af enhovede dyr, at de ovenfor beskrevne jagttrofæer stammer fra enhovet vildt, der er nedlagt i .....[1] (afsendelseslandet)

4. for så vidt angår jagttrofæer af fuglevildt[1]:

   a) at ……, regionen ……, er fri for aviær influenza og Newcastle disease

   b) at de ovenfor beskrevne jagttrofæer stammer fra fuglevildt, der er nedlagt i ....., regionen ....., hvor der ikke i de seneste 30 dage har været dyresundhedsrestriktioner som følge af udbrud af sygdomme, som det pågældende fuglevildt er modtageligt for

5. at de ovenfor beskrevne jagttrofæer uden at være kommet i berøring med andre animalske produkter, som vil kunne kontaminere dem, er blevet pakket enkeltvis i gennemsigtig og lukket emballage, så efterfølgende kontaminering undgås.

Udfærdiget i..... , den .....

(sted) (dato)

Stempel[2]

……

(embedsdyrlægens underskrift)[2]

……

(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

---

1 Det ikke gældende udstreges.

2 Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

Kapitel 7

(A)

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for svinebørster, som sendes til EF fra tredjelande eller regioner i tredjelande, der er fri for afrikansk svinepest

Bemærkning til importøren: *Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.*

Sundhedscertifikatets referencenummer: .....

Bestemmelsesland:.....

(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland: .....

Ministerium: .....

Kontor: .....

I. Identifikation af svinebørsterne

Emballagens art:.....

Antal stykker eller pakninger:.....

Nettovægt:.....

II. Svinebørsternes oprindelse

Den registrerede virksomheds adresse og veterinære kontrolnummer: .....
.....

III. Svinebørsternes bestemmelsessted

Svinebørsterne sendes

fra:.....
(afsendelsessted)

til:.....
(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler: .....

Plombens nr.: .....

Afsenders navn og adresse:.....

Modtagers navn og adresse:.....

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge attesterer herved:

1. at de ovenfor beskrevne svinebørster stammer fra svin, der har oprindelse i og er slagtet på et slagteri i oprindelseslandet

2. at de svin, hvorfra svinebørsterne stammer, ikke ved undersøgelsen i forbindelse med slagtningen udviste tegn på sygdomme, der kan overføres til mennesker eller dyr, og ikke er blevet aflivet for at udrydde epizootier

3. at oprindelseslandet eller, i tilfælde af regionalisering ifølge EF-bestemmelserne, oprindelsesregionen i mindst tolv måneder har været fri for afrikansk svinepest

4. at svinebørsterne er tørre og indesluttet i lukket emballage.

Udfærdiget i..... , den .....

(sted) (dato)

Stempel[1]

……

(embedsdyrlægens underskrift)[1]

……

(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

---

[1] Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

(B)

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for svinebørster, som sendes til EF fra tredjelande eller regioner i tredjelande, der ikke er fri for afrikansk svinepest

Bemærkning til importøren: *Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.*

Sundhedscertifikatets referencenummer: .....

Bestemmelsesland:.....

(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland: .....

Ministerium: .....

Kontor: .....

I. Identifikation af svinebørsterne

Emballagens art:.....

Antal stykker eller pakninger:.....

Nettovægt:.....

II. Svinebørsternes oprindelse

Den registrerede virksomheds adresse og veterinære kontrolnummer: .....
.....

III. Svinebørsternes bestemmelsessted

Svinebørsterne sendes

fra:.....
(afsendelsessted)

til:.....
(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler: .....

Plombens nr.: .....

Afsenders navn og adresse:.....

Modtagers navn og adresse:.....

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge attesterer herved:

1. at de ovenfor beskrevne svinebørster stammer fra svin, der har oprindelse i og er slagtet på et slagteri i oprindelseslandet

2. at de svin, hvorfra svinebørsterne stammer, ikke ved undersøgelsen i forbindelse med slagtningen udviste tegn på sygdomme, der kan overføres til mennesker eller dyr, og ikke er blevet aflivet for at udrydde epizootier

3. at ovennævnte svinebørster er blevet:

   – kogt[1]

   – farvet[1]

   – bleget[1]

4. at svinebørsterne er tørre og indesluttet i lukket emballage.

Udfærdiget i..... , den .....

(sted) (dato)

Stempel[2]

……

(embedsdyrlægens underskrift)[2]

……

(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

---

[1] Det ikke gældende udstreges.

[2] Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

Kapitel 8

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for uforarbejdede animalske biprodukter, som sendes til EF med henblik på fremstilling af foder til selskabsdyr eller tekniske produkter, herunder farmaceutiske produkter

Bemærkning til importøren: *Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.*

Sundhedscertifikatets referencenummer: .....

Bestemmelsesland:.....

(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland: .....

Ministerium: .....

Kontor: .....

I. Identifikation af de uforarbejdede animalske biprodukter

De uforarbejdede animalske biprodukters art:.....
(dyreart)

Emballagens art:.....

Antal pakninger:.....

Nettovægt:.....

Varepartiets produktionsnummer:.....

II. De uforarbejdede animalske biprodukters oprindelse:

Den godkendte virksomheds adresse og godkendelsesnummer: .....
.....

III. De uforarbejdede animalske biprodukters bestemmelsessted:

De uforarbejdede animalske biprodukter sendes

fra:.....
(afsendelsessted)

til:.....
(Bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler: .....

Plombens nr.: .....

Afsenders navn og adresse:.....

Modtagers navn og adresse:.....

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge attesterer herved, at de ovenfor beskrevne uforarbejdede animalske biprodukter:

a) består af animalske biprodukter af dyrearter som nævnt under punkt I og opfylder de relevante sundhedskrav i Kommissionens beslutning(er) ..../..../....[1]

b) udelukkende består af sådanne dele af dyr slagtet på et slagteri, som i overensstemmelse med EF-forskrifterne er erklæret egnede til konsum, men som af kommercielle grunde ikke er bestemt til konsum

c) er blevet dybfrosset på det anlæg, de kommer fra

d) har været omfattet af alle fornødne forholdsregler for at undgå rekontaminering med patogener efter behandlingen

e) er indpakket i ny emballage, der udelukker enhver lækage.

Udfærdiget i..... , den .....

(sted) (dato)

Stempel[2]

……

(embedsdyrlægens underskrift)[2]

……

(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

---

1 Nummeret på de(n) relevante beslutning(er) for fersk kød af de pågældende tamdyrsarter skal angives.

2 Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

BILAG XI

Liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af animalske biprodukter, der ikke er bestemt til konsum

Nedenstående lister er principielle, og de varer, der indføres, skal opfylde de relevante krav vedrørende sundhed og dyresundhed

Del I

Liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af mælk og mælkebaserede produkter

De tredjelande, der er opført i kolonne B eller C i bilaget til beslutning 95/340/EØF.

Del II

Liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af forarbejdet animalsk protein (undtagen fiskemel)

De tredjelande, der er opført i del I i bilaget til beslutning 79/542/EØF.

Del III

Liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af fiskemel og fiskeolie

De tredjelande, der er opført i bilaget til beslutning 97/296/EF, samt følgende lande:

(EE) Estland

(PR) Puerto Rico

(UA) Ukraine

Del IV

Liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af afsmeltet fedt (undtagen fiskeolie)

De tredjelande, der er opført i del I i bilaget til beslutning 79/542/EØF.

Del V

Liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af blodprodukter

A. Blodprodukter fra hovdyr

De tredjelande eller dele af tredjelande, der er opført i del I i bilaget til beslutning 79/542/EØF, og hvorfra indførsel af alle kategorier af fersk kød af de respektive dyrearter er tilladt.

B. Blodprodukter fra andre dyrearter

De tredjelande, der er opført i del I i bilaget til beslutning 79/542/EØF.

Del VI

Liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af blodprodukter (undtagen fra dyr af hestefamilien) bestemt til tekniske og farmaceutiske formål

A. Blodprodukter fra hovdyr

De tredjelande eller dele af tredjelande, der er opført i del I i bilaget til beslutning 79/542/EØF, og hvorfra indførsel af alle kategorier af fersk kød af de respektive dyrearter er tilladt.

B. Blodprodukter fra andre dyrearter

De tredjelande, der er opført i del I i bilaget til beslutning 79/542/EØF.

Del VII

Liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af uforarbejdet materiale til fremstilling af foder til selskabsdyr og tekniske produkter

A. Uforarbejdet materiale af kvæg, får, geder, svin og dyr af hestefamilien

De tredjelande eller dele af tredjelande, der er opført i del I i bilaget til beslutning 79/542/EØF, og hvorfra indførsel af alle kategorier af fersk kød af de respektive dyrearter er tilladt.

B. Uforarbejdet materiale af fjerkræ

De tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af fersk fjerkrækød.

C. Uforarbejdet materiale af andre dyrearter

De tredjelande, der er opført i del I i bilaget til beslutning 79/542/EØF.

Del VIII

Liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af ubehandlede svinebørster

De tredjelande, der er opført i del I i bilaget til beslutning 79/542/EØF.

Del IX

Liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af gylle til jordbehandling

A. Forarbejdede gylleprodukter:

De tredjelande, der er opført i del I i bilaget til beslutning 79/542/EØF.

B. Forarbejdet hestegylle

De tredjelande, der er opført i del I i bilaget til beslutning 79/542/EØF for levende heste.

C. Uforarbejdet fjerkrægylle

De tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af fersk fjerkrækød.

Del X

Liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af foder til selskabsdyr samt tyggepinde og tyggeben

De tredjelande, der er opført i del I i bilaget til beslutning 79/542/EØF, samt følgende lande:

(LK) Sri Lanka[1]

(JP) Japan[2]

(TW) Taiwan[2]

Del XI

Liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af gelatine, hydrolyseret protein og dicalciumphosphat til foderbrug

De tredjelande, der er opført i del I i bilaget til beslutning 79/542/EØF, samt følgende lande:

(KR) Republikken Korea[3]

(MY) Malaysia[3]

(PK) Pakistan[3]

(TW) Taiwan[3]

---

1 Udelukkende tyggepinde og tyggeben fremstillet af skind af hovdyr.
2 Udelukkende forarbejdet foder til prydfisk.
3 Udelukkende gelatine.